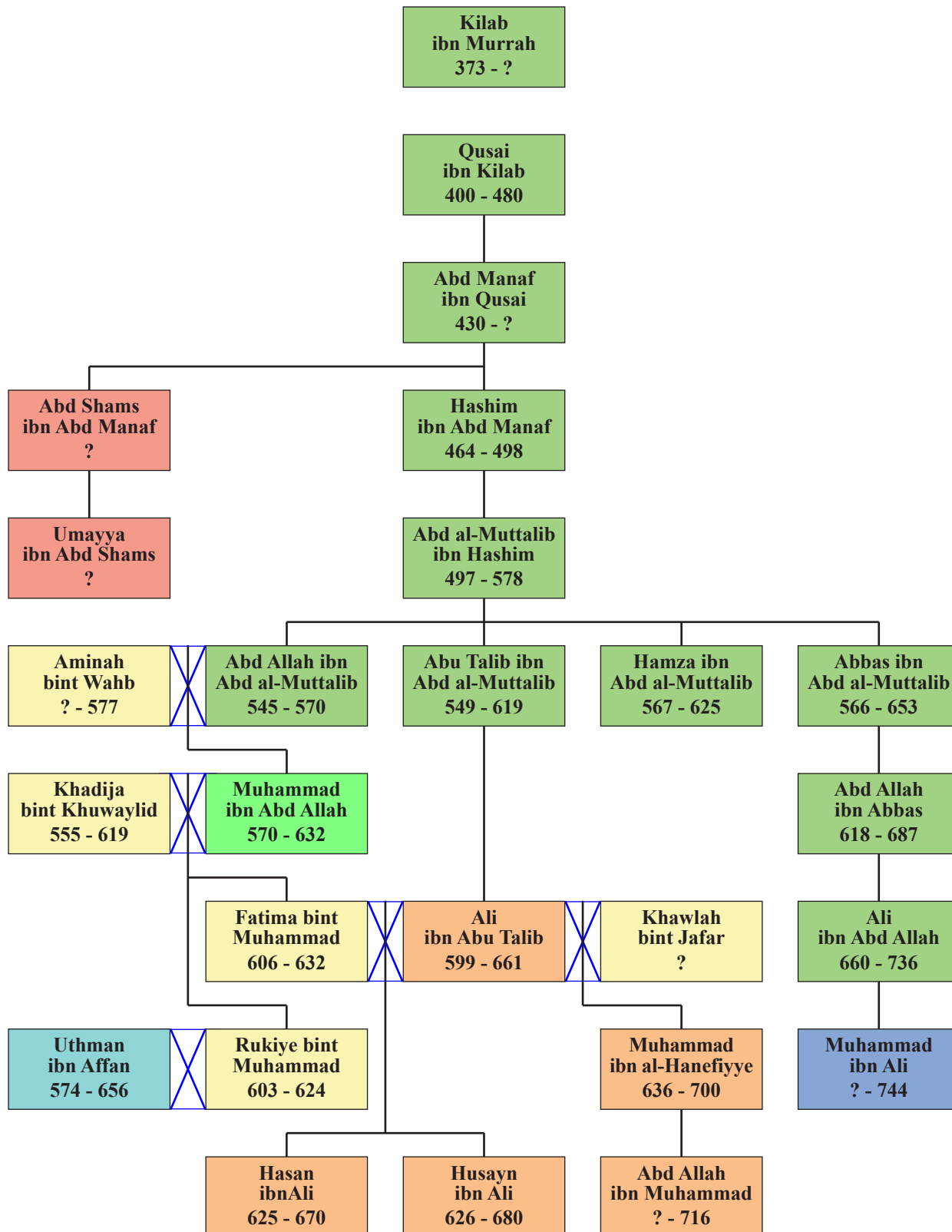

QURAYSH

2. Bölüm

Tanrı'nın Habercisi'nin Doğumu

Tanrı'nın Habercisi Fil Yılında Doğdu, Tabari 5:268

Rivayet edenler (geriye doğru) Ibn al-Muthanna ← Wahb ibn Jarir ← Jarir ← Muhammad ibn Ishaq:

Al-Muttalib ibn Abd Allah ibn Qays ibn Makhramah dedesi Qays ibn Makhramah'ın babasına "Tanrı'nın Habercisi Fil yılında doğdu!" dediğini söyledi.

Ibn al-Muthanna:

Uthman ibn Affan, Banu Amr ibn Layth klanından Qubath ibn Ashyam'a sen mi yoksa Tanrı'nın Habercisi mi önce doğdu diye sorunca "Tanrı'nın Habercisi, benden daha büyüktü. Fillerin ortaya çıkmasından bir yıl sonra onların gübresinin koyu renkli bir toz haline dönüştüğünü gördüm. Umayyah ibn Abd Shams'ın kölesi tarafından dolaştırılan çok yaşlı bir adam olduğuna şahit oldum. Ibn Humayd, Salamah ibn al-Fadl, Ibn Ishaq, al-Muttalib ibn Abd Allah ibn Qays ibn Makhramah onun babası ve dedesi Tanrı'nın Habercisi ile birlikte Fil yılında doğduğumuzdan ve bu hususta birbirimizin tanığı olduğumuzdan bahsettiler." yanıtını almış.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Al-Muttalib ibn Abd Allah ibn Qays ibn Makhramah dedesi Qays ibn Makhramah'ın babasının yanında kendisine "Tanrı'nın Habercisi ve sen Fil yılında doğdunuz ve birbirinizin şahitisiniz!" dediğini söyledi.

Hisham ibn Muhammad ibn al-Kalbi:

Babası Abd Allah ibn Abd al-Muttalib bana kendisinin Kisra Anusharwans'ın (Sasani Kralı Khosrow I) iktidarının 24. yılında doğduğunu söyledi. Muhammad de Kisra'nın iktidarının 42. yılında doğmuş.

Yusuf ibn Muin ← Hajjaj ibn Muhammad ← Yunus ibn Abi Ishaq ← Said ibn Jubayr:

Ibn Abbas, Tanrı'nın Habercisi'nin Fil yılında doğduğunu söyledi.

Ibrahim ibn al-Mundhir ← Abd al-Aziz ibn Abi Thabit ← al-Zubayr ibn Musa:

Abu al-Huwayrith, Abd al-Malik ibn Marwan'ın Qubath ibn Ashyam al-Kinani al-Laythi'ye "Kim daha büyüktü?" diye sorduğunda "Tanrı'nın Habercisi benden daha iri bir vücuda sahipti, fakat ben ondan yaşça büyüktüm! Tanrı'nın Habercisi Fil yılında doğmuştu. Annem ile birlikte toz haline gelmiş fil gübrelerinin yanında duruyorduk. Ben ne olduğunu anlamak için eğildiğim zaman, annem beni oradan uzaklaştırdı." yanıtını aldığına şahit olmuş.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Muhammad, Fil yılında, Rabi ayının on ikinci Pazartesi günü Ibn Yusuf'un evi olarak bilinen binada doğdu. Tanrı'nın Habercisi'nin bu evi Aqeel ibn Abi Talib'e verdiği söylenir. Aqeel'in ölümünden sonra oğlu evi al-Hajjaj ibn Yusuf'n kardeşi Muhammad ibn Yusuf'a sattı. Muhammad, bu evi yeniden inşa etti ve yeni bölümler ilave etti. Daha sonra al-Khayzuran yeni bölümleri ayırıp evi halkın ibadet edeceği bir camiye çevirdi.

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Allah her şeyin en iyisini bilir! Tanrı'nın Habercisi'nin anası Aminah bint Wahb hamile kaldığında insanlar ona gelip "Bu topluluğun efendisini (sayyid hadhihi al-ummah) taşıyorsunuz; sizden yere düştüğünde, Şeytan'ın kıskançlığından kurtulup bir Tanrı'ya sığınalım. Siz de ona ona Muhammad adını verin." dediler. Aminah bint Wahb hamile kaldığında, rüyasında kendisinden bir aydınlık yayıldığını ve Suriye'de Busra'nın kalelerini gördü. Aslında onu doğurduğunda çocuğun dedesi Abd al-Muttalib'e bir mesaj gönderip "Senin için bir bebek doğdu, gel de gör." dedi. Gerçekten Abd al-Muttalib geldi ve çocuğu gördü. Aminah bint Wahb, ona hamile kaldığında gördüğü rüyayı, insanların söylediklerini ve çocuğa Muhammad ismini vermesini istediklerini anlattı.

Muhammad ibn Sinan al-Qazzaz ← Yaqub ibn Muhammad al-Zuhri ← Abd al-Aziz ibn Imran ← Abd Allah ibn Uthman ibn Abi Sulayman ibn Jubayr ibn Mutim ← Uthman ← Ibn Abi Suwayd al-Thagafi:

Annesinin Uthman ibn Abi al-As'a anlattığına göre "Tanrı'nın Habercisi'nin annesi Aminah bint Wahb gece yarısı doğum yaptığını söylemiş. O sırada evde her şeyi aydınlatan bir ışık görmüş ve gökteki yıldızların kendisine yaklaştığına, neredeyse üzerine düştüklerine şahit olmuş."

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

İnsanlar Abd al-Muttalib'in çocuğu alıp Kaaba'nın (Kabe) kalbindeki Hubal'a götürdüğünü; Tanrı'ya dua edip, ona kefarett ettiği için şükrederek yanında durduğunu ve sonra annesine teslim ettiğini söylüyorlar.

Aminah, sütü yeterli olmadığı için oğlunu besleyecek yeni doğum yapmış bir anne araştırdı ve Banu Sad ibn Bakr klanından soyu Abd Allah ibn al-Harith ibn Shijnah ibn Jabir ibn Rizam ibn Nasirah ibn Qusiyyah ibn Sad ibn Bakr ibn Hawazin ibn Mansur ibn Ikrimah ibn Khasafah ibn Qays ibn Aylan ibn Mudar'a kadar uzanan Halimah bint Abi Dhuayb adında bir kadından ona süt vermesini istedi.

Tanrı'nın Habercisi'nin üvey babası al-Harith ibn Abd al-Uzza ibn Rifaah ibn Mallan ibn Nasirah ibn Qusiyyah ibn Sad ibn Bakr ibn Hawazin ibn Mansur ibn Ikrimah ibn Khasafah ibn Qays ibn Aylan ibn Mudar'dı. Abd Allah ibn al-Harith, Unaysah bint al-Harith ve Judhamah bint al-Harith'de üvey erkek ve kız kardeşleriydi. Unaysah bint al-Harith daha ziyade al-Shayma olarak tanınıyordu. Al-Shayma'nın Muhammad'ın bakımı için annesine yardımcı olduğu ve onu göğsünde taşıdığı söylenir.

Al-Harith ← Ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Musa ibn Shaybah:

Umayrah bint Ubaydallah ibn Kab ibn Malik-Barrah bint Abi Tujzaah'a göre "Muhammad, önce birkaç günlüğüne Masruh adındaki oğluna süt veren Thuwaybah'a emanet edilmişti, sonra Halimah'a gönderildi. Thuwaybah, Hamzah ibn Abd al-Muttalib ve Abu Salamah ibn Abd al-Asad al-Makhzumi'yi de emzirmiştir."

Ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al-Fadl ← Hannad ibn al-Sari ← Yunus ibn Bukayr ← Harm ibn Idris al-Asamm ← al-Muharibi ← Said ibn Yahya al-Umawi ← Muhammad ibn Said (Said'in üvey amcası) ← Abd Allah ibn Jafar'ın mevlası al-Jahm ibn Abi al-Jahm'ın öykülerine dayanarak nakleden Ibn Ishaq:

Abd Allah ibn Jafar ibn Abi Talib'e göre Tanrı'nın Habercisi'ni Halimah bint Abi Dhuayb al-Sadiyyah emzirdi. Büyük bir kuraklık vardı ve Banu Said ibn Bakr klanından bir grup kadın, kocalarına yardımcı olmak gayesiyle, emzirecek çocuk bulmak için Mekke'ye doğru yola çıkmışlardı! Halimah o günleri şöyle anlattı:

Göğüslerimde ve dişi devemizin memelerinde çocuklarımı besleyecek hiçbir şey yoktu. Ağlayan çocuklarımız yüzünden bütün gece uyuyamadık, yağmur için yakarıyor ve böylece rahatlamayı umuyorduk! Çocuklarımız yeterli besin alamadıkları için zayıflamış ve yorgun düşmüşlerdi. Sonunda çocuklarına süt annelik yapmak istediğimiz Mekke 'ye ulaştık. Tanrı 'nın Habercisi her kadına teklif edildi, fakat bir yetim olduğu için, ailesi gerekli ödemeyi yapamaz düşüncesiyle herkes onu reddetti. Grubun içinde, benimle gelen her kadın yetiştirecek bir çocuk bulmuştu. Geri dönmeye karar verdiğimizde kocama "Yetiştireceğim bir çocuk almadan geri dönme fikrinden hoşlanmıyorum. Tanrı adına o yetimi yanıma almak istiyorum!" dedim. Kocam "İstedğin kararı vermekte özgürsün, belki Tanrı onun hesabına bize bir nimet gönderir!" diye cevap verdi. Böylece onu seyahat bagajına yerleştirip yola çıktık. Onu göğsüme yaklaştırdığımda, memelerimden istediği süt akmaya başladı. Sonuna kadar emiyordu ve üvey kardeşi için de yeterli sütüm vardı. Sonra ikisi de uyudu, oysa oğlum daha önce hiç uyuyamıyordu. Bu arada kocam yaşlı devemize bakmak için çıktığında memelerinin sütle dolu olduğunu gördü. Deveyi sağdık doyasıya süt içtik ve mutlu bir gece geçirdik. Sabah olunca kocam bana "Tanrı adına! Ey Halimah beslemek için kutsal bir yaratık aldığının farkında mısın?" dedi. "Tanrım, umarım!" diye cevapladım onu. Sonra onu devenin arkasındaki seyahat bagajından alıp yanıma, mahvenin içini taşıdım. Yolda diğer sürücülerin hiç biri bize ayak uyduramıyor ve arkamızdan "Hey, İbnat Abi Dhuayb bekle bizi. Tanrı adına! Bu olağanüstü birşey!" diye bağıryorlardı. Böylece Tanrı 'nın en kısır toprağı olan Banu Sad diyarındaki kamp alanına ulaştık.

Muhammad yanımıza yerleştikten sonra, sürülerimiz doymuş ve memeleri sütle dolmuş olarak bize dönüyordu. İnsanlar dudaklarını ıslatacak bir şey bulamadıkları halde, biz devamlı süt içiyor, kabilemiz çobanlarına da süt içiriyorduk. İnsanlar birbirine "Sürülerinizi İbnat Abi Dhuaybs çobanının olduğu yere gönderin." diyorlar buna rağmen bir damla süt elde edemiyorlardı. Çocuk aracılığı ile Tanrı 'dan gelen lütfun farkındaydık. İki yıl sonra emzik dönemi bitince diğerlerinden çok farklı bir çocuğa dönüştü ve biz onu annesine geri götürdük. Oysa bize getirdiği nimet yüzünden yanımızda kalması için can atıyorduk. Annesine "Hemşire, bu küçük çocuğun güçleninceye kadar yanımızda kalmasını isterim, çünkü Mekke 'de vebaya yenilmesinden korkuyorum." dedim. Böylece onu ve Tanrı 'yı geri getirdik.

Dönüşümüzden birkaç ay sonra, o ve üvey kardeşinin çadırımızda kuzularımız ile beraber oldukları bir gündü. Birden koşarak yanımıza gelen üvey kardeşi "İki beyaz cüppeli erkek Qurashi kardeşime geldi, onu yere yatırıp kemerini açtılar ve karnını karıştırıyorlar." dedi. Hızla oraya koşup çocuğun yanına gittik ve "Ne oluyor, sevgili oğlumuz?" diye sorduk. "Beyaz elbiseli iki kişi geldi elbisemi açtı ve karnımda ne olduğunu bilmediğim bir şey aradılar." cevabını verdi. Bunun üzerine kocam "Halimah, Tanrı adına! Çocuğun birtakım hastalıklar ile vurulmasından korkuyorum, bu yüzden saldırının sonucu ortaya çıkmadan önce onu ailesine geri götür" dedi. Onu annesine geri götürünce hemşire "Daha önce onun sağlığı için çok endişe duyuyordunuz, şimdi geri getirmenizin sebebi nedir?" diye sordu. "Tanrı onu büyütme izin verdi ve şimdiye kadar yükümlü olduğum görevi yerine getirdim. Korkunç bir şeyin kendisine zarar verebileceğini düşündüğüm için onu size teslim etmek istiyorum!" yanıtını verdim. Aminah tekrar sordu "Bana gerçeği söyle, ne oldu?". Kendisine bütün öyküyü anlattım. Bana "Bir iblisin ona sahip olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu ve "Evet!" yanıtını vermem üzerine bağırarak "Tanrı adına hayır!" dedi ve şöyle devam etti:

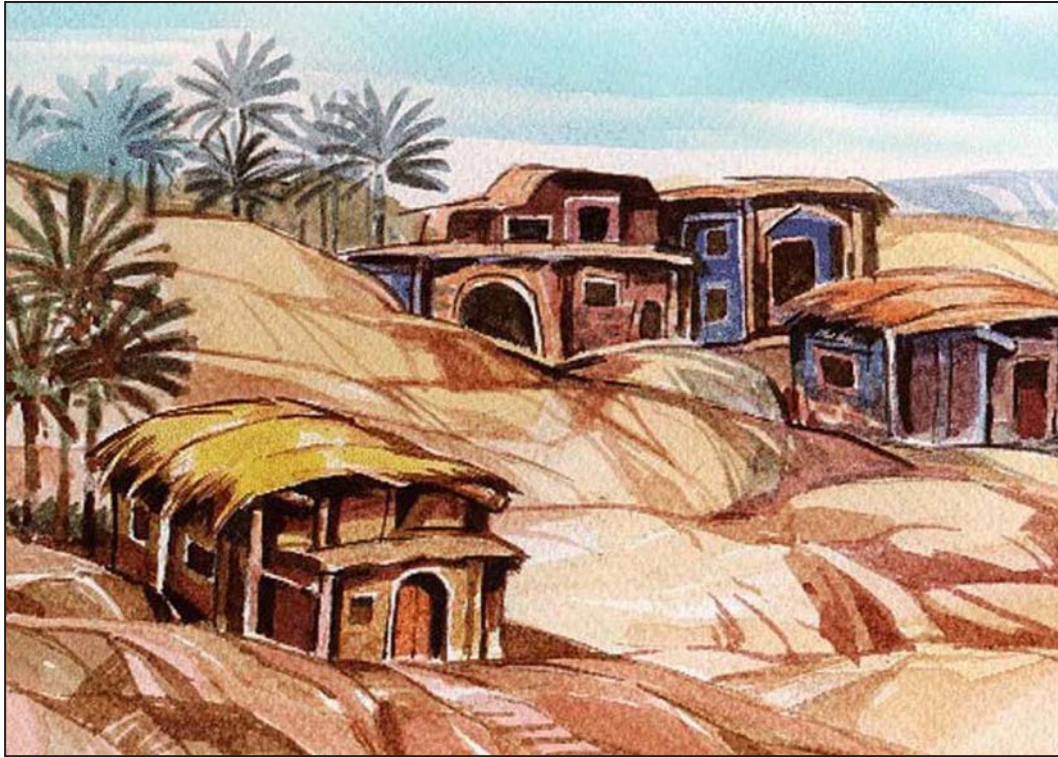
Hiç bir iblisin onun üzerinde gücü yok. Sevgili oğlumun önünde büyük bir gelecek var; ben ona hamile kaldığımda Busra 'nın Suriye topraklarındaki tüm kalelerini aydınlatan bir ışık çıktı ve Tanrı bana sorunsuz bir doğum bahşetti. Onu doğurduğumda ellerini yere koydu ve başını gökyüzündeki Cennet 'ine doğru kaldırdı. Şimdi onu bırakın ve görevinizi onurlu bir şekilde sonlandırın!

Nasr ibn Abd al-Rahman al-Azdi ← Muhammad ibn Yala ← Umar ibn Subayh ← Thawr ibn Yazid al-Shami ← Makhul al-Shami ← Shaddad ibn Aws:

Bir zamanlar, Tanrı'nın Habercisi ile birlikte otururuyorduk ve Banu Amir klanının büyük şeyhinin torunu olan şeyhi ve seyyidi de adamlarıyla birlikte oradaydı. Muhammad'ı görünce yanımıza gelip kendini ve soyunu tanıtan şeyh "Ey Ibn Abd al-Muttalib kendini Tanrı'nın Habercisi ilan ettiğini duydum. Diğer Peygamberler Abraham, Moses ve Jesus gibi Tanrı'nın mesajını iletiyormuşsun. Ancak o Peygamberlerin hepsi İsrailoğullarının iki evinden geliyordu, sen ise taşlara ve putlara ibadet eden bir nesilden geliyorsun. O halde Peygamber olmayı nasıl iddia edebiliyorsun? Bana sözlerinin gerçekliğini ve peygamberlik talebinin başlangıcını anlatır mısın?" dedi. "Peygamber" sözünden etkilenen ve mutlu olan Muhammad "Banu Amir'den olan kardeşim, bana sorduğun bu meselenin öyküsü ve yeri belirtilmelidir, öyleyse otur!" diye karşılık verdi. Adam bacaklarını eğip bir devenin yaptığı gibi diz çöktü ve Peygamber ona bakarak konuşmaya başladı:

Sözlerimin gerçekliği ve peygamberliğe gelme iddiamın başlangıcı, atalarım Abraham'ın dualarından ve Mary'nin oğlu olan kardeşim Jesus'un müjdesinden kaynaklanıyor. Annemin ilk doğurduğu çocuktum; beni o zamana kadar taşıdığı en ağır yük olarak gördü ve bu yüzden şikayetçi oldu. Sonra rüyasında gözleriyle takip ettiği bir ışığın Dünyayı doğu ve batı sınırlarına kadar aydınlattığını gördü. Ardından beni doğurdu ve büyüdüğümde Quraysh'ın putlarından nefret ediyordum, fakat bu aynı zamanda bir şiir gibiydi. Doğduğumda Banu Layth ibn Bakr'dan beni emzirmek isteyenler oldu.

Bir gün, kendi yaşındaki bir grup çocuk ile birlikte vadinin dibindeydim ve halkımın geri kalanından uzaktaydım. Deve kemiklerini atarak oynuyorduk. Aniden üç adam bize yaklaştı ellerinde kar dolu bir altın sürahi vardı. Beni yakalayıp grubun dışına çıkardıkları sırada vadinin sınırına doğru kaçan arkadaşlarım sonra geri dönüp onlarla konuştular. İçlerinden biri "Bu çocuğa ne yapmayı düşünüyorsun; o bizden değil fakat Quraysh'ın efendilerinden birinin oğludur. O dul annesi tarafından bakılan bir yetim ve onun babası yok. Onu öldürmek size bir şey kazandırmaz. Ancak öldürmek konusunda kararlıysanız içimizden birini seçin ve onu bırakın." dedi. Bu isteklerine karşı bir cevap alamayan çocuklar hızla geri döndüler ve insanları yarıdımaya çağırdılar.

Üç adamdan biri bana geldi ve beni nazikçe yere bıraktı, sonra vücudumu kaburgamın kafesinden itibaren kasıklarımın kadar ikiye ayırdı. Ben hiç ses çıkarmadan olanları izlerken, karnımdan iç organlarımı çıkardı ve karla yıkayıp dikkatle yerine koydu. Sonra ikinci adam geldi ona “Kenara çekil.” dedikten sonra eliyle kalbimi çıkardı, parçaladı ve içinden kara bir damlayı alıp dışarı attı. Elinde yaydığı ışıkla ona bakan herkesin gözlerini kamaştıran bir mühür yüzüğü vardı. Onunla mühürlediği kalbim ışıkla doldu. Bu, peygamberliğin ve bilgeliğin ışığıydı. Kalbimi yerine yerleştirmesinin ardından uzun süre mühür halkasının serinliğini hissettim. Üçüncü adam da arkadaşına “Kenara çekil.” dedi ve elini göğüs kafesimden kasıklarımın kadar üzerimden geçirdi. Böylece o yarık da Tanrı’nın izniyle iyileşmiş oldu. Elini tutup beni yattığım yerden kaldırdı ve diğerlerine “Onu cemaatinden on kişiye karşı tartın.” dedi. Onlar da benim daha ağır olduğumu söylediler. Tekrar “Onu cemaatinden yüz kişiye karşı tartın.” dedi ve yine benim daha ağır olduğumu söylediler. Son olarak “Onu cemaatinden bin kişiye karşı tartın.” dedi ve yine benim daha ağır olduğumu söylediler. Sonra “Bırakın onu, cemaatinin tümüne karşı tartsanız da o daha ağır basacaktır.” dedi. Beni göğsüne bastırdı alnımdan öptü ve “Ey sevgili varlık, kötü bir değişiklik geçirmedin. Aracılığın ile tasarlanan iyilik ve menfaatleri bilseydin daha çok sevinir ve ferahlardın.” dediler.

Bu sırada bütün kabileyi yanımda buldum, annem ile süt annem en öndeydiler ve ağlıyorlardı. Annem “Ne yazık ki zavallı, zayıf olan!” diyerek beni göğsüne bastırdı. “Yetim olduğun için, arkadaşların arasında zayıf olduğun için seni seçtiler ve öldürdüler.” diye feryat eden süt annem de beni öpüyordu. Onlar beni öperken diğerleri “Tanrı’nın karşısında yüceldin, asil oldun.” diyerek ağlıyorlardı. Gerçekte Tanrı, melekleri ve yer yüzünün tüm inananları benimleydi. Yalnızca iyiliğin ve nimetin sizin için nasıl tasarlandığını bilseydiniz!

Beni vadinin kenarına getirdiklerinde annem “Ey sevgili oğlum!” diye haykırdı. “Senin hayatta olduğunı görüyorum; bu inanılmaz!” dedi ve beni göğsüne alıp sıktı. Ve ruhumun sahibi olan tarafından ona iade edilmişim. Elini tuttum, diğer elim ise hala üç adamın ellerindeydi. Diğerlerinin onları göreceğini düşünerek onlara doğru dönmeye çalıştım, fakat benden başka kimse onları göremiyordu. Kabilemden biri “Çılgınca bir okunuş veya bir cin bu delikanlıyı etkilemiş olmalı. Muayene olması ve tedavi edilebilmesi için, onu kahin ve tıp adamımıza götürelim.” dedi. Onu “Sizin bahsettiğiniz hiçbir şey beni etkilemedi, zihinsel yeteneklerim ve kalbim sağlam; herhangi bir hastalığa yakalanmış değilim” diye uyardım. Yine de beni kahin olarak kabul ettiler ve süt annemin kocasının yanına kadar taşıdılar. Üvey babam onlara “Dediğini, akli başında bir kişinin konuşması olarak algılıyor musunuz? Hiçbir sıkıntı, oğlumu kalıcı olarak etkilemeyecektir!” dedi. Sonra hikayemi anlatmamı istedi. Olanları öğrendikten sonra yüksek sesle “Ey Araplar, ey Araplar! Bu delikanlıyı öldürün ve beni de onunla öldürün, çünkü o ergenlik çağına ulaşırsa Allat ve al-Uzza’yı yıkacak, atalarınızın sizi kandırdıklarını ilan edecek ve size daha önce hiç duymadığınız bir din getirecektir.” diye seslendi. Süt annem beni göğsüne yakın tutarak “Sen benim oğlumdan daha karmaşık düşüncelere sahipsin ve bilseydim onu sana getirmezdim. Kendini öldürecek birini ara, fakat bu çocuğun öldürülmesine müsaade etmeyeceğim.” diye karşılık verdi. Sonra beni aileme teslim ettiler. Ben de bana yapılanlar ile ilgili tüm korkularımdan arındım, göğsümdeki izler de soluk bir çizgi haline geldi. Banu Amir’den olan kardeşim, bu peygamberlik ile ilgili iddialarımın başlangıcıdır.

Amiri, haykırdı “Eşi olmayan Tanrı’ya tanıklık etmek için çağrı yapıyorum. Sorularına cevap vererek beni bilgilendirirseniz, sizin tanrınızın gerçek olduğunu söylerim.”

Muhammad “Ne dilediğinizi ve size neyin iyi göründüğünü sorabilirsiniz.”

Amiri “Ey Ibn Abd al-Muttalib söyleyin bana, bilgimi artıracak şeylerden bahsedin.”

Muhammad “Öğreneceksiniz.”

Amiri “Beni bilgilendir.”

Muhammad “Sorularınızı sorun.”

Amiri “Bana kötülüğü artıran şeylerden, Şeytan’dan bahset.”

Muhammad “Sebat!”

Amiri “Bana söyle, Şeytan’ın yaptığından sonra bütün dualar boşuna mı?”

Muhammad “Evet, tövbe günahıtan arındırır ve iyi işler kötülükleri temizler. Bir hizmetkârı, iyi günlerinde lordlarını anarsa, Tanrı sıkıntı çektiği zaman ona yardım edecektir.”

Amiri “Ey Ibn Abd al-Muttalib, bu nasıl olabilir?”

Muhammad “Bunun nedeni Tanrı’nın hayır demesidir. Hizmetkarlarım bu dünyada benden yana korku duyarsa, onları kutsal alanda topladığım gün güvende olacaklar. Bu güvenlik hissi sürekli olarak yanlarında olacak. Ancak bu dünyada kendilerini benden yana güvende hissederlerse, onları bir araya topladığımda korkuları daim olacak.”

Amiri “Ey Ibn Abd al-Muttalib, bana insanlara neyin çağrısını yaptığını söyler misin?”

Muhammad “İnsanlara, eşi olmayan bir Tanrı’ya ibadet etmeleri, putlara inanç duymamaları, Allat ve al-Uzza’dan vazgeçmeleri için çağrı yapıyorum. Kitap ve Tanrı’nın gönderdiği peygamberlere güven duymaya davet ediyorum. Her yıl bir ay boyunca oruç tutmaları günde beş kez ibadet etmeleri, servetlerinden fakirlere pay vermeleri halinde Tanrı onları arındıracaktır. Ayrıca hacca gitmeli, abdest alarak bedeninizi temizlemeli ve ölümden sonra Cennet ve Cehennem’e inanmalısınız.”

Amiri “Ey Ibn Abd al-Muttalib, bunların hepsini yaparsam, ödülüm ne olacak?”

Muhammad “Her tarafından sular fişkıran, sonsuza kadar kalacak olan Cennet Bahçesi, doğruluğu hedefleyenlerin ödülüdür.”

Amiri “Ey Ibn Abd al-Muttalib, mevcut yaşamın kolaylığını ve rahatlığını çekici bulmam için bir avantaj var mı?”

Muhammad “Evet, gerçekten, başarı ve bu topraklarda iyi bir yer.”

Amiri peygamberlerin çağrısını onayladı ve Tanrı’ya döndü...

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Thawr ibn Yazid ← Khalid ibn Madan al-Kalai:

Takipçilerinden bir grup “Tanrı’nın Habercisi, bize kendinizden bahsedin!” diye sordu. Muhammad de “Atalarımın Abraham, Jesus için dua etmişti. Annem beni rahminde hissettiğinde Suriye topraklarında Busra Kalelerini aydınlatan bir ışık ortaya çıktığını gördü. Sonra Banu Sad ibn Bakr kadınlarına beni emzirmeleri teklif edildi. Bir zamanlar üvey kardeşlerimden biriyle çadırlarımızın arkasında kuzularımız ile ilgilenirken beyaz elbise giyen ve karla dolu altın bir sürahi taşıyan iki adam yanımıza geldi. Beni yakaladılar, karnımı kesip ayırdılar ve kalbimden kara bir kan pıhtısı çıkardılar. ardından kalbimi temizlenene kadar o karla yıkadılar. Onlardan biri arkadaşına onu kabileden on kişiyle tart göreceksin ki onların tümüne eşit ağırlıktadır; hatta kabilenin hepsini bir kefeye koysan yine eşit ağırlıkta olurdu dedi.” karşılığını verdi.

Ibn Ishaq, Tanrı’nın Habercisi’nin babası Abd Allah ibn Abd al-Muttalib öldüğünde, annesi Aminah bint Wahb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah’ın ona hamile olduğunu söylüyor. Hisham ibn Muhammad ise babası öldüğünde Tanrı’nın Habercisi’nin yirmi sekiz aylık olduğunu bildiriyor.

Al-Harith-Ibn Sad da ilgili olarak “Diğerlerinin de kabul ettiği gibi Abd Allah ibn Abd al Muttalib bir Quraysh kervanı ile Suriye’den dönerken Yathrib’de (Medine) kamp yaptıkları yerde öldü ve al-Nabighah binasının içinde, kapıdan girdiğinizde sol tarafta kalan küçük bir kulübenin içine gömüldü.” dedi.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr ibn Muhammad ibn Amr ibn Hazm al-Amari:

Annesi Aminah, Banu Adi ibn al-Najjar’dan olan akrabalarını ziyaret etmek için altı yaşındaki Tanrı’nın Habercisi ile birlikte Yathrib’e gitmişti. Dönüş yolunda Yathrib ile Mekke arasında al-Abwa’da öldü.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Ibn Jurayj ← Uthman ibn Safwan:

Aminah bint Wahb’ın mezarının Mekke yakınlarında Abu Dharr’daki bir dağ geçidinde olduğunu söyler.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← al-Abbas ibn Abd Allah ibn Mabad ibn al-Abbas ve onun ailesinden bazıları:

Abd al-Muttalib, Tanrı’nın Habercisi sekiz yaşındayken öldü. Ancak Tanrı’nın Habercisi’nin o sırada on yaşında olduğunu söyleyen otoriteler de var.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Talhah ibn Amr al-Hadrami ← Ata ibn Abi Rabah ← Ibn Abbas:

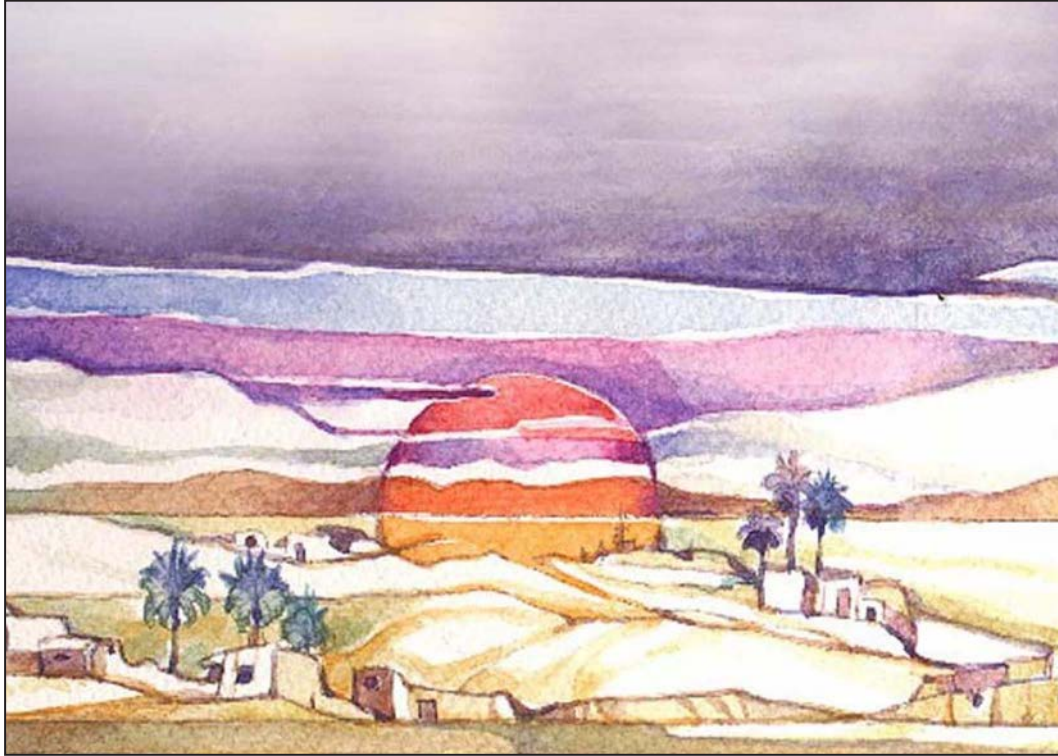
Abd al-Muttalib’in ölümünden sonra Abu Talib, Tanrı’nın Habercisi’nin bakımını üstlendi ve ona kendisinin bir oğlu gibi davrandı. O sırada Kisra Anusharwan (Khosrow II) henüz tahta oturmamıştı.

Tanrı'nın Habercisi'nin Soyu

Abd Allah ibn Abd al-Muttalib, Tabari 6:1

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Hisham ibn Muhammad:

Tanrı'nın Habercisi'nin adı Muhammad'di. Babası Abd Allah ibn Abd al-Muttalib, Abd al-Muttalib ibn Hashim ibn Abd Manaf'ın en küçük oğluydu. Abd al-Muttalib'in, Fatimah bint Amr ibn Aidh ibn Imran ibn Makhzum ile olan evliliğinden Abd Allah dışında Abi Talib, al-Zubayr adında iki oğlu ile Umm Hakim, Barrah, Arwa, Atikah ve Umamah adlarında beş kızı vardı. Abd al-Muttalib'in diğer evliliklerinden al-Harith, Abd al-Uzza, Hamza, al-Abbas adlarında dört oğlu ve Safiyyah adında bir kızı olduğu biliniyor. Bu bilgi Ibn Humayd, Salamah ibn al-Fadl, Ibn Ishaq ve Hisham ibn Muhammad tarafından aktarılmıştır.

Yunus ibn Abd al-Ala ← Ibn Wahb ← Yunus ibn Yazid ← Ibn Shihab ← Qubaysah ibn Dhuayb:

Müslüman bir kadın, bir işi başarırsa Kaaba'da oğlunu feda etmeye yemin etmiş ve sonunda gayesine ulaşmış. Yasal bir görüş almak için Abd Allah ibn Umar ibn Khattab'a gidip yemini üzerine açıklama yapmış ve sormuş "Oğlumu feda etmeli miyim?". Abd Allah "Allah birbirinizi öldürmeyi yasakladı." diye cevap verince bu sefer Abd Allah ibn Abbas'a giderek fikrini sormuş. Ibn Abbas ona "Abd al-Muttalib ibn Hashim de on oğlu erkeklığe erişince birini kurban edeceğini söylemişti. İsteği yerine gelince kurada çok sevdiği oğlu Abd Allah ibn Abd al-Muttalib'i çekmiş. Bunun üzerine Tanrı'ya yakarmış ve 100 deve kurban ederek oğlunun canını bağışlamasını istemiş. Bence sen de aynısını yapmalısın." demiş. Sonunda konu o zaman Medine Valisi olan Marwan'ın dikkatini çekmiş. O da "Ibn Umar veya Ibn Abbas'ın doğru beyanda bulunduğu sanmıyorum. Tanrı'nın emirlerine aykırı hiç bir emir bağlayıcı olamaz. Tövbe etmek, sadaka vermek

ve mümkün olduğu kadar hayırlı eylemlerde bulunmak üzerine söz verilmelidir. Oğlunuzu feda etmeye gelince, Tanrı bunu yapmanıza izin vermedi.” diye görüş bildirmiş. Böylece insanlar Tanrı'nın emirlerine aykırı hiçbir yeminin bağlayıcı olamayacağı görüşünü kabul ettiler.

Muhammad ibn Humayd al-Razi ← Salamah ibn al Fadl ← Muhammad Ibn Ishaq ← Ishaq ibn Yasar:

Abd al-Muttalib ibn Hashim, Quraysh kendisine Zamzam'ı kazma konusunda zorluk çıkarınca, on oğlu büyüüp kendisini koruyacak yaşa gelirlirse içlerinden birini Kaaba'ya feda edeceğini söyler. Sonunda on oğlu da olgunlaşınca, onları toplayıp yeminini anlattı. İtaat edeceklerini bildirmeleri üzerine her birinden üzerlerine isimlerini yazdıkları bir ok getirmelerini istedi. Böylece okları toplayıp Kaaba'nın içindeki en büyük put olan Hubal'ın yanına gitti. Hubal, Kaaba'ya adanan adakların ve dileklerin bir araya toplandığı bir kıyunun yanında duruyordu. Hubal'ın yanında, her biri üzerinde yazı bulunan yedi ok vardı. Üzerlerinde kan parası, evet, hayır; sen, sen, sen veya su yazan bu altı ok sorunları çözmek için kullanılıyordu. Kan parası ödemek, su kazısı yapmak, bir çocuğu sünnet etmek, bir evlilik düzenlemek, ya da ölen birini gömmek istediklerinde, ya da birinden şüphe ettiklerinde para ödeyerek ve katliam yapmış bir deveyi kurban ederek bu oklar arasında kura çekiyor ve okun üzerinde yazan emire bağlı olarak hareket ediyorlardı. Üzerinde “hayır” yazan oku çeken kişi konuyu bir yıl erteliyor ve ertesi yıl tekrar oklara danışlıyordu.

Abd al-Muttalib okların koruyucusuna, “kaderlerini belirlemek için oğullarımın oklarını fırlat” dedi ve onun kararına bağlı kalacağına yemin ettiğini söyledi. Okların koruyucusu da Abd Allah ibn Abd al-Muttalib'i seçti. Abd al-Muttalib küçük oğlunu yanına aldı ve elinde büyük bir bıçak ile kurbanlarını kesmek için kullandıkları iki Quraysh putu Isaf ve Nailah'a gitti. Ancak Quraysh meclisinden sesler yükseldi ve ona “Ne yapmak istiyorsun, Abd al-Muttalib? Onu asla feda etmeyeceksin ve bunu yapmamak için bir bahane bulmalısın.” dediler. Sonra Abd Allah'ın annesinin kabilesinden al-Mughirah ibn Abd Allah ibn Umar ibn Makhzum “Onun için bir fidye ödememiz gerekiyorsa bunu yapacağız.” diye üsteledi.

Quraysh ve Abd al-Muttalib'in diğer oğulları “Bunu yapma, ama Hicaz'a götür. Orada tanıdık büyücü bir kadın var; ona sor, ne yapman gerektiğini söyleyecektir. Şayet oğlunu feda etmeni emrederse, onu feda edersin. Aksi halde, rahatlamanı sağlayacak bir şey yapmanı önerirse, kabul edersin.” dediler. Abd al-Muttalib önce Yathrib'e sonra Khaybar'a giderek büyücüyü buldu ve öyküsünü anlattı. Büyücü “Tanıdıklarım beni ziyaret edene kadar bekle, onlara danışmak istiyorum.” dedi.

Ayrıldıktan sonra Abd al-Muttalib Tanrı'ya dua etti. Ertesi gün geri döniince büyücü “Evet, gerekli görüşmeleri yaptım. Kan parası olarak ne kadar vermeyi düşünüyorsun?” diye sordu. Abd al-Muttalib “On deve” cevabını verince, büyücü “Ülkene geri dön, genç adamı ve on deveyi öne çıkar ve okunu fırlat. Oklar genç adama karşı düşerse, develere ekleme yap. Oklar develere düşünce Rab'iniz tatmin olacak ve genç adam kurtulacaktır.” dedi.

Mekke'ye geri döndükten sonra aralarında anlaştilar ve Abd al-Muttalib, Hubal'ın yanında ayağa kalkıp Tanrı'ya dua etti. Sonra Abd Allah'ı ve on deveyi öne çıkardılar. Oklar Abd Allah'a karşı düşünce on deve ekleyip tekrar atış yaptılar. Böylece her seferinde on deve ekleyip atış yapmaya devam ettiler. Abd al-Muttalib de dua etmeye devam etti. Nihayet kurban edileceklerin sayısı yüz olduktan sonra oklar develere doğru düştü. Quraysh ve diğerleri “Rab'iniz sonunda memnun kaldı, Abd al-Muttalib.” dediler. Abd al-Muttalib “Hayır! Oklar üst üste üç defa develere doğru gelinceye kadar devam edeceğim.” dedi ve iki atış daha yapılmasını istedi. Bu atışların da develere doğru gelmesi üzerine denemeye son verdiler. Develer katledilip orada bırakıldı ve hiçbir insan ya da vahşi hayvan onları yemekten alıkonmadı.

Sonra Abd al-Muttalib, oğlu Abd Allah'ı elinden tutarak Kaaba'nın kapısına doğru yöneldi. Bu sırada Kaaba'da olan bir Banu Asad kadını "Nereye gidiyorsun Abd Allah?" diye sordu. Abd Allah "Babamın evine." cevabını verdi. Waraqah ibn Nawfal ibn Asad'ın kız kardeşi olan Umm Qattal bint Nawfal ibn Asad ibn Abd al-Uzza adındaki kadın "Sana kurban ettiğiniz kadar deve vermeye hazırım, benim yanımda kal, benimle yat." dedi. Abd Allah "Dileklerine karşı çıkmıyorum, fakat babam yanımda ve onu terkedemem." karşılığını verdi. Abd al-Muttalib onu alıp o sırada Banu Zuhrah'ın önde gelen adamı olan Wahb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah'a getirdi ve onun kızı, Quraysh'ta mükemmel bir secere ve statüye sahip Aminah bint Wahb ile evlenmesini istedi. Aminah'ın annesi Barrah bint Abd al-Uzza ibn Uthman ibn Abd al-Dar ibn Qusayy, Barrah'ın annesi Umm Habib bint Asad ibn Abd al-Uzza ibn Qusayy ve Umm Habib'in annesi de Barrah bint Awf ibn Abid ibn Awij ibn Adi ibn Kab ibn Luayy'dı.

Abd Allah'ın evlendiği gün Aminah ile yattığı ve onun da Muhammad'e gebe kaldığı söylenir. Sonra Aminah'ı bırakıp Kaaba'da kendisini isteyen kadına geldi ve ona "Neden bana dün bana yaptığın öneriyi bu gün tekrarlamıyorsun?" diye sordu. Kadın "Dün beni terkettin ve bugün sana ihtiyacım yok." cevabını verdi. Umm Qattal bint Nawfal, bir Hristiyan olan ve kutsal yazıları okuduyan kardeşi Waraqah ibn Nawfal'dan İsmail'in soyundan gelen bir peygamberin bu insanlara gönderileceğini öğrenmişti ve bu amaçlarından biriydi.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Ishaq ibn Yasar:

Abd Allah, kilde çalışıyordu ve kilin izleri hala üzerindedeydi ve Aminah bint Wahb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah onu evine davet ettiğinde beklemesini istedi. Daha önce evlendiği karısını ziyaret etti, üzerindeki kili yıkadı ve Aminah'ın mahallesine gitti. İçeri girdi ve onunla yatıp Muhammad'e gebe bıraktı. Sonra Kaaba'da onu isteyen kadının yanına gitti ve "Bana gerçeği söylemek ister misin?" diye sordu. Kadın "Hayır! Daha önce yanımdan geçtiğinde gözlerinin arasında beyaz bir alev vardı. Seni yanımda yatmaya davet ettim ve beni reddettin. Sonra Aminah'a gittin ve o senin ateşini sona erdirdi." dedi.

Ali ibn Harb al-Mawsili ← Muhammad ibn Umarah al-Qurashial ← Zanjı ibn Khalid ← Ibn Abbas:

Abd al-Muttalib, Abd Allah'ı Aminah ile evlenmeye götürürken, Khath kabilesinden bir kadın, Kutsal Kitap'ı okuyan ve Yahudilerin kutsal yazılarını Tabalah halkına çeviren Fatimah bint Murr "Genç adam, yüzünde ışık gördüm. Şimdi benimle yatmak ister misin, sana yüz deve vereceğim?" dedi. Abd Allah "Bu yasa dışı bir ilişki olur ve ben yakında ölürüm. Bunun nasıl mümkün olacağını bilemiyorum, istediğin nasıl olabilir?" karşılığını verdi. Sonra "Babamla birlikteyim ve onu bırakamam." diye devam etti. Babası onu alıp gitti ve Aminah bint Wahb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah ile evlenip üç gün onunla kaldı. Sonra onu terk etti ve Khat-hami kadını ile karşılaştığında yaptığı teklifi kabul etme arzusunu hissederek ona "Benimle yatmak ister misin?" diye sordu. Kadın "Genç adam, Tanrı adına, ben ahlaksız bir kadın değilim. Yüzünüzde ışık gördüm ve onun içimde olmasını diledim, ama Tanrı o ışığı dilediği yere yerleştirdi. Beni terk ettikten sonra ne yaptın?" dedi. Abd Allah'ın "Babam beni Aminah Bint Wahb ile evlendirdi ve üç gün onunla kaldım." cevabını vermesi üzerine Fatimah bint Murr aşağıdaki mısraları okudu:

*Siyah yağmur bulutlarında parlayan bir tabela gördüm.
Dolunay gibi etrafındakileri aydınlatan ışık olarak anımsadım.
Gurur kaynağı olarak sahip olmayı ummuştum.
Belki bana dönebilirsin, ama çakmak taşı her zaman ateş yakmaz.
Tanrı'ya göre, başka hiçbir Zuhri kadını Aminah'ın sahip olduğu kişiyi yağmalamadı
Ve o henüz bunun farkında değil.*

Sonra devam etti:

Banu Hashim, Aminah sizin kardeşiniz tarafından terkedildi. Evlilik konusunda bir anlaşmazlık var ve dışarı çıkan fitiller lambanın geride kalan yağını emdiler. Genç adamın miras aldığı her servet bütün sorunları çözemez, ondan kaçanların hepsi şaşkın değildir. Şayet bazı şeylerin çözümünü arzu ediyorsanız, iki büyük baba bir araya geldiğinde sizin için bunu sağlayacaktır. Parmakları sıkılmış veya parmakları uzanmış bir el sorunları çözebilir. Aminah ondan gebe kaldığını düşündüğü zaman, eşsiz bir şeref tasarladı şüphesiz.

Al-Harith ibn Muhammad ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Mamar ve diğerleri ← al-Zuhri:

Abd Allah ibn Abd al-Muttalib, Quraysh'in en yakışıklısıydı. Aminah bint Wahb'a görünüşünü anlattılar ve onunla evlenmek isteyip istemediğini sordular. O da kabul etti ve Tanrı'nın Habercisi'ni doğurdu. Babası Abd Allah'ı bazı işleri için onu Medine'ye gönderdi. Dönmekte gecikince oğlu al-Harith'i onu araması için gönderdi ve öldüğünü öğrendi.

Al-Wagidi:

Umm Bakr bint al-Miswar'ın anlattığına göre kendisi ve oğlu için bir eş arayan Abd al-Muttalib, Abd Allah ibn Jafar al-Zuhri'yi bu hususu görüşmek için ziyaret ediyor. Böylece aynı anda Abd al-Muttalib, Halah bint Uhayb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah ile ve oğlu Abd Allah da Aminah bint Wahb ibn Abd Manaf ibn Zuhrah ile evlendiler.

Al-Harith ← Ibn Sad ← al-Wagidi:

Bizim fikrimize göre, tarihçiler arasında hiçbir tartışmanın olmadığı en güvenilir versiyon Abd Allah ibn

Abd al Muttalib'in Suriye'den bir Quraysh kervanı ile geldiği Medine'de hastalanıp kaldığıdır. Sonra orada öldü ve al-Nabighah binasının girişinde sol taraftaki küçük bir kulübeye gömüldü.

Shaybah ibn Hashim (Büyük babası)

Abd Allah, Abd al-Muttalib diye bilinen Shaybah ibn Hashim'in oğluydu. Babası Hashim ibn Abd Manaf saçları beyaz olduğu için ona "Shaybah" ismini vermişti.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Hisham ibn Muhammad ← Muhammad ← al-Harith
← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar:

Babası Hashim ibn Abd Manaf, Suriye'den Yathrib yolundaki ticari bir sefer için yola çıkmıştı. Yathrib'e varınca Amr ibn Zayd ibn Labid al-Khazraji'nin evinde kaldı. Amr'ın kızı Salma bint Zayd ibn Amr ibn Labid ibn Haram ibn Khiddash ibn Jundub ibn Adi ibn al-Najjar ile tanıştı ve babasından izin alarak onunla evlendi. Kadın bir çocuk doğurursa kendi ailesinin yanında kalmasını şart koşmuştu. Mekke'ye giden Hashim, karısının hamileliğinin son döneminde Yathrib'e döndü ve doğumun ardından Suriye'ye giderken Gaza'da öldü. Abd al-Muttalib yedi-sekiz yaşına kadar Yathrib'de annesinin yanında kaldı.

Banu al-Harith ibn Abd Manaf'dan bir adam Yathrib'den geçerken okçuluk yarışması yapan çocuklar gördü. Hedefi vuran çocuğa "Sen kimsin?" diye sordu ve "Ben Shaybah ibn Hashim ibn Abd Manaf, Vadi'nin Lordu'nun oğluyum." cevabını aldı. Harithi Mekke'ye geri dönünce Hashim'in kardeşi Muttalib ibn Abd Manaf'a durumu anlattı. Al-Muttalib "Tanrım, onu buraya getirene kadar aileme geri dönmeyeceğim!" diye haykırdı. Harithi "Dişi devem burada avluda, onu sür!" dedi.

Al-Muttalib deveyi alıp Yathrib'e gitti. Akşam üzeriydi ve Banu Adi ibn al-Najjar'dan bazı çocuklar bir alanda top oynuyorlardı. Kardeşinin çocuğunu tanıdı ve "Bu Hashim'in oğlu mu?" diye sordu. "Evet bu kardeşinin oğlu ve onu almak istiyorsan, annesi öğrenmeden şimdi al ve git. Öğrenirse gitmesine izin veremeyecek, bizim de seni engellemem gerekecek." dediler. Al-Muttalib çocuğa "Yeğenim, ben senin amcanım ve seni halkıma götürmek istiyorum." diye seslendi. Sonra devesini diz çöktürdü ve tereddütsüz arkasına oturan çocuğu alıp gitti. Oğlunu arayan annesine karanlık bastıktan sonra amcasının onu götürdüğünü söylediler.

Al-Muttalib, bir sabah vakti Mekke'ye geldi. Onları görenler çocuğu sordular; o da "bir köle" dedi. Karısı Khadijah bint Said ibn Salim'e de aynı şeyi söyledi. Sonra al-Hazwarah'a gitti ve Shaybah için giysiler aldı. Akşam onu Banu Abd Manaf'ın meclisine götürdü ve ertesi gün yeni giysileriyle Mekke sokaklarında dolaşmasına izin verdi. İnsanlar "Bu al-Muttalib'in kölesi (Abd al-Muttalib)" dediler. Al-Muttalib de "Onun adı Shaybah, al-Najjar'dan ve orada okçuluk yarışmasına katılıyordu" diye açıkladı.

Ali ibn Harb al-Mawsili ← Abu Man Isa (Kab ibn Maliki soyundan) ← Muhammad ibn Abi Bakr al-Ansari (Ansar şeyhi):

Nawfal ibn Abd Manaf, al-Muttalib'e ait olan bir avluyu yasa dışı olarak ele geçirmişti. Abd al-Muttalib kabilesine gitti ve amcasına yardım etmelerini istedi. Ancak "Sen ve amcan arasına giremeyiz." dediler.

O sırada Abu Sad ibn Was al-Najjari seksen sürücü ile vadiye gitmişti. Bunu öğrenen Abd al-Muttalib bunu duyunca onu buldu ve "Benim evime gel amca!" dedi." O da "Nawfal'a döndükten sonra." cevabını verdi. Nawfal'da Abu Sad'a "Babamı Quraysh şeyhlerinin yanında bıraktım" dedi. Kılıcını çıkartıp tekrar kınına sokan Abu Sad "Lordum adına! Kız kardeşimin oğlunun avlusuna gitmeliyim, aksi halde kılıcım onun kanı ile dolacak." diye haykırdı. Böylece hep birlikte Mekke'ye gittiler.

Abu Sad'ın seksen sürücüsü develerini Kaaba'nın avlusunda diz çöktürdüler. Nawfal ibn Abd Manaf onları görünce "Günaydın." dedi. "Biz sana günaydın demiyoruz. Yeğenimize karşı olan adaletsizliğinin tazminatını ödemelisin!" karşılığını verdiler. O da "Size olan saygı ve sevgim için avluyu kendisine geri vereceğim." diyerek adil davranacağına dair söz verdi. Abu Sad üç gün boyunca orada kaldı, bu vesile ile bir umre de yapmış oldu ve ülkesine geri döndü.

Bu hususta Samurah ibn Umayr Abu Amr al-Kinani şunları söyledi:

Tanrı adına! Aile görevine saygı duyan bir grup erdemlidir. Böylece al-Muttalib, Banu Hashim'e karşı Nawfal halkı ve Banu Abd Shams'ın tümü ile ayrıca Busr ibn Amr, Warga ibn Abd al-Uzza gibi Khuzah'ın önde gelen adamlarıyla bir konfederasyon kurdu.

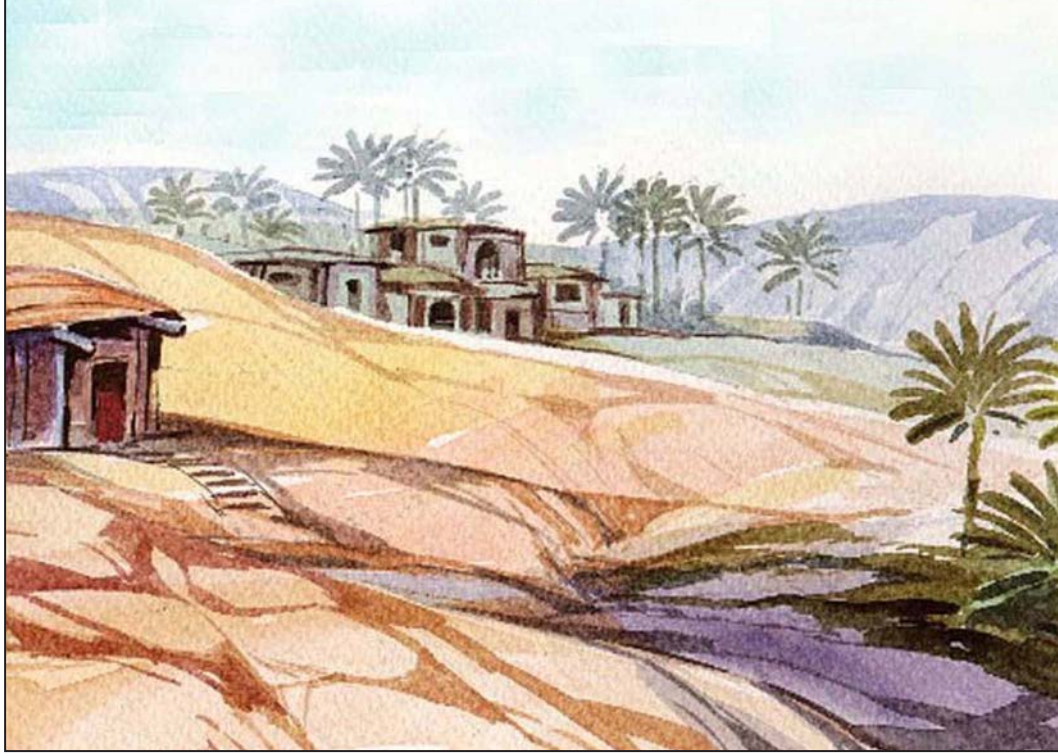
Bu öyküyü Musa ibn Isa'dan dinleyen Muhammad ibn Abi Bakr "Banu al-Najjar'a giden ve yardım isteyen Abd al-Muttalib'in kendi halkı tarafından çok sevgi ve saygı gördüğünü" söylüyor.

Al-Muttalib ibn Abd Manaf'ın ölümünden sonra Abd al-Muttalib, hacılar için yiyecek ve içecek sağlama imtiyazına sahip oldu.

Ondan önce de bu iş Abd Manaf oğulları tarafından yapılmıştı. Halk tarafından onurlandırıldı ve kendisine büyük bir önem verildi; çünkü hiç kimse ona eşdeğer değildi. Abraham'ın oğlu Ishmael'in soyunun gömülerinin olduğu Zamzam kuyusunu keşfetti. Jurhum'un Mekke'den tahliye edildiğinde gömdüğü söylenen

iki altın ceylanı, Qal'ın kılıçlarını ve zırhlarını ortaya çıkardı. Kılıçları Kaaba'nın kapısının içine yerleştirdi ve kapıyı altın bir plaka içine koyduğu altın ceylanlar ile kapladı. Bunların Kaaba'yı süsleyen ilk altınlar olduğu söylenir.

Abd al-Muttalib'in adı Shaybah, künyesi Abu al-Harith'di; öyle çağırılırdı çünkü en büyük oğlunun adı al-Harith'di.

Hashim ibn Abd Manaf (464–498)

Abd al-Muttalib, Amr ibn Hashim ibn Abd Manaf'ın oğluydu; ona Hashim diyorlardı çünkü Mekke halkı için ekmeğini paylaştı ve onları besledi. Ibn al-Kalbi şöyle anlatıyor:

Mekke'de kuraklık olduğunda ve yaşlandıklarında Amr ekmeğini kırdı ve onları doyurdu. Quraysh halkı, kuraklıktan şikayet ettiğinde ve ihtiyaç duyduğunda Filistin'e gitti ve onlara un aldı. Sonra Mekke'ye döndü ekmeğin pişirilmesi için emir verdi ve develeri katlederek halkı besledi. Ayrıca yaz ve kış aylarında Suriye ile Quraysh arasında kervan düzenleyen ilk kişi oldu.

Abd Manaf ibn Qusai'nin oğulları, Waqida bint Amr'dan olan Nawfal ibn Abd Manaf ile Atikah bint Murrah'dan olan Hashim ibn Abd Manaf, Abd Shams ibn Abd Manaf ve Muttalib ibn Abd Manaf başarılı oldular. Onlar Mekke'nin koruyucuları olarak, Haram'ın kutsal ilkeleri çerçevesinde uzak diyarlara seyahat etme güvencesi alan ilk insanlardı. Hashim, Suriye'nin Bizanslı yöneticileri ve Ghassani Arapları ile; Abd Shams da Abyssinia Negusu (Kral) Ashama ibn Abjar ile düzenli olarak seyahat edebilmelerini temin eden anlaşmalar yaptı. Nawfal, Pers İmparatoru ile ve al-Muttalib Yemen'deki Himyar Kralı ile anlaştı. Tanrı'nın bağışladığı bu güce istinaten "Kudretli Olanlar" diye adlandırıldılar.

Hashim ve Abd Shams'ın ikiz oldukları ve bir parmaklarından birbirlerine bağlı olarak doğdukları söylenir. Yapışık parmakları ayrıldığında kan aktı ve insanlar bunu bir alamet olarak görüp "Aralarında kan olacak" dediler.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Hisham ibn Muhammad ← Maruf ibn al-Kharrabudh al-Makki ← al-Adi ibn al-Khiyar ibn Adi ibn Nawfal ibn Abd Manaf'dan biri ← Babası:

Wahb ibn Abd Qusayy'ın anlattığına göre babalarının ölümünden sonra Hashim yiyecek ve içecek temin eden bir ofis açtı. Başka hiçbir ölümünün üstlenemediği sorumluluğunu üstlendi. Halka Suriye'den çuvallar dolusu buğday getirdi. Mekke halkına tahta kaselerde, etle karıştırılmış taze ekmek verdi.

Zengin biri olan Umayyah ibn Abd Shams ibn Abd Manaf, Hashim'i kışandı ve isteksizce onu taklit etmeye çalıştı; ama bunu başaramadı ve Quraysh halkından bazıları bundan rahatsız oldu. Kötü düşünceler ile dolu olarak, öfkeyle Hashim'e karşı çıktı ve hangisinin daha asil olduğu konusunda hakemlerin karar vermesini istedi. Hashim, yaşı ve duruşu nedeniyle bunu kabul etmek istemedi, ancak Quraysh buna karşı çıktı. Sonunda çok sinirlendi ve "Kaybedenin Mekke vadisinde elli siyah gözlü deveyi katletmesi ve şehri on yıl boyunca terk etmesi şartıyla bu yarışmayı kabul ediyorum." dedi. Khuza kabilesinden bir kahinin bu hususta karar vermesini kabul ettiler. Kahin'in tercihini onları besleyen Hisham'dan yana kullandı. Umayyah da elli deveyi kestikten sonra Suriye'ye gitti ve on yıl orada kaldı. Bu, Hashim ve Umayyah aileleri arasında düşmanlığın ortaya çıktığı ilk olaydı.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Hisham ibn Muhammad ← Banu Kinanah'dan Ibn Abi Salih ve Banu Raqqah'dan biri ← Banu Asad'ın tarihçi mevlası:

Abd al-Muttalib ibn Hashim ve Harb ibn Umayyah, Abyssinia Negusu'ndan hangisinin asil olduğuna karar vermesini istediler, ancak o bunu reddetti.

Abd Manaf'ın oğullarından ölenlerin ilki Hashim'di. Suriye'nin Gaza şehrinde ölen Hashim'i Mekke'de ölen ve Ajyad'a gömülen Abd Shams takip etti. Nawfal, Irak yolunda Salman'da öldü. Ardından Kaaba ziyaretçilerine su verme ve onları besleme görevini üstlenen al-Muttalib de Yemen'in Radman şehrinde öldü.

Abd Manaf ibn Qusai

Hashim, Abd Manaf al-Mughirah ibn Qusai'nin oğluydu; Abd Manaf çok yakışıklı olması sebebiyle Ay anlamına gelen "al-Qamar" lakabı ile de çağırılırdı. Qusayy ibn Kilab ibn Murrah "Dört oğlum var; bunlardan iki tanesinin ismini idollerimden, birinin ismini yerleşim yerimden ve diğerini de kendi soyumdan aldım." demişti. İsimleri sırasıyla Abd Manaf, Abd al-Uzza (Asad'ın babası), Abd al-Dar ve çocuksuz olarak ölen Abd Qusayy'dı. Ayrıca Barrahadında bir kızı vardı ve hepsinin anası Hubba bint Hulayl ibn Hubshiyah ibn Salul ibn Kab ibn Amr al-Khuza'ydı. Abd Manaf için "Quraysh bir yumurtaydı, açıldı ve en seçkin kısmı Abd Manaf'a ait." derdi.

Zayd (Qusayy) ibn Kilab

Abd Manaf, adı Zayd olan Qusayy ibn Kilab'ın oğluydu. Qusayy 400-480 yılları arasında yaşadı. Babası Kilab ibn Murrah annesi Fatimah bint Sad ibn Sayal ibn Hamalah ibn Awf ibn Ghanm ibn Amir al-Jadir ibn Amr ibn Juthumah ibn Yashkur of the Azd Shanuah ile evlendi. Banu al-Dil kabilesinde yaşadılar. Kilab ile

Fatimah'ın Zuhrah ibn Kilab ve Zayd (Qusayy) ibn Kilab adlarında iki oğulları oldu. Kilab ibn Murrah öldüğünde Zayd hala çocuktu ve Zuhrah bir yetişkin olmuştu. Banu Qudah'dan Rabiah ibn Haram ibn Dinnah ibn Abd ibn Kabir ibn Udhrach ibn Sad ibn Zayd adında bir adam Mekke'ye geldiğinde tanıştığı Fatimah ile evlendi.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Rabiah karısı Fatimah'ı ve Qusayy'ı Banu Udhrach'ın yaşadığı Suriye'nin dağlık bölgelerine götürdü. Zuhrah da kendi kabilesi ile kaldı. Rabiah ve Fatimah'ın orada Rizah ibn Rabiah adlarında bir oğulları oldu. Rabiah'ın diğer karısından da Hunn, Mahmud ve Julhumah adlarında üç oğlu vardı. Zayd, Rabiahların vesaleti altında büyüdü ve kabilesinden çok uzakta yaşadığı için Qusayy (biraz uzakta olan) olarak adlandırıldı. Zuhrah Mekke'de yaşamaya devam ederken Zayd kendisini Rabiah ibn Harams ailesinin bir ferdi olarak kabul etti.

Bir gün, Qusayy büyüdüğünde ve genç bir adamken, onunla Qudah'dan biri arasında anlaşmazlık çıktı. Qudai ona "Sen bu kabile adına yemin etme, çünkü bizden biri değilsin." diye seslendi. Qusayy annesine geri döndü, adamın söylediklerinden acı çektiğini söyledi. Fatimah "Senin asil bir baban var. Sen Kilab ibn Murrah ibn Kab ibn Luayy ibn Ghalib ibn Fihri ibn Malik ibn al-Nadr ibn Kinanah al-Qurashi'nin oğlusun. Senin kabilen Mekke'de Kaaba'nın yanında yaşıyor." dedi. Qusayy da halkına gitmeye ve onlara katılmaya karar verdi, Qudah bölgesinde bir yabancı olmaktan nefret ediyordu. Annesi onu "Oğlum, aceleci olma. Kutsal ayı bekle ve hacca git, çünkü başına bir talihsizlik gelmesinden korkuyorum." diye uyardı. Qusayy Haram ayı gelip hacılar yola çıkıncaya kadar bekledi ve onlarla birlikte Mekke'ye gitti. Kardeşi Zuhrah ile buluştu ve orada kaldı. Güçlü ve soylu bir adamdı ve Hulayl ibn Hubshiyah al-Khuzai onun kızı Hubba ile evlenmesine rıza gösterdi. O sırada, Hulayl'in Mekke'nin lideri ve Kaaba'nın sorumlusu olduğu iddia edilir.

Ibn Ishaq:

Hubba ona Abd al-Dar, Abd-Manaf, Abd al-Uzza ve Abd adlarında dört erkek evlat doğurdu. Soyu geliştii, serveti çoğaldı ve onurlandırıldı. Hulayl ibn Hubshiyah öldürken Kaaba'nın anahtarını kızı Hubba'ya vermişti. Qusayy, Kaaba konusunda ve Mekke'yi yönetmek için Khuza ve Banu Bakr'dan daha fazla hakkı olduğunu düşünüyordu. O Abraham'ın oğlu Ishmael'in soyundan gelenlerin ve Quraysh'in en safıydı. Quraysh ve Banu Kinanah'ın ileri gelenleriyle konuştu ve Khuza ile Banu Bakr'ı Mekke'den kovma çağrısında bulundu. Teklifini kabul ettiler ve bunun için kendisine bağlılık yemini ettiler. Ardından kabile topraklarında bulunan üvey kardeşi Rizah ibn Rabiah ibn Haram'dan yardım istedi ve onunla birlikte mücadele etmeleri için ona yazdı. Qudah halkı arasında ayağa kalkan Rizah ibn Rabiah onları kardeşinin yardımına gelmeye ve onunla birlikte yürümeye davet etti ve çağrısına cevap verdiler.

Hisham ibn Muhammad ibn al-Kalbi:

Rizah ibn Rabiah, hac zamanı Qudah'ın adamlarıyla birlikte Mekke'ye geldi. Hac görevlerini yaptıktan ve Mina'da Şeytan taşladıktan sonra Qusayy ve kabilesi Banu al-Nadr ile birleşip Khuza'yı Mekke'den kovdular. Tanrı en iyisini biliyor. Khuza onları yok etmesi mümkün bir salgın karşısında evlerini sattı, kiraladı ve Mekke'yi terketti. Böylece Qusayy, Kaaba ve Mekke'nin sorumluluğunu üstlendi. Quraysh'i bir araya toplayıp klanların yerleşim yerlerini belirledi. Bazı klanların da geçit ve tepelerde kalmasını istedi. Bu yüzden kendisine toplayıcı anlamına "Mujammi" dediler. Hudhafah ibn Ghanim "Onun aracılığı ile Tanrı Fihri'nin klanlarını topladı ve kabilesi onu kendilerine Emir tayin etti" diye bildirir.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Yahya ibn Abbad ibn Abd Allah ibn al-Zubayr ← Abbad:

Şeytan taşladıktan sonra Mina'dan ayrılmak istediklerinde Sufah geçişin iki tarafını işgal ederdii. Hacılar da onların ayrılmasını bekledikten sonra yola koyulurdu. Sufah o yıl da aynısını yaptı. Sufah, Jurhum ve Khuzah ile birlikte hacıların Mina'dan ayrılmasını önleyince Qusayy ibn Kilab takipçileri Quraysh, Kinanah ve Qudah ile birlikte Akabe'de Sufah ile görüştü ve "Yönetim hakkı bizde!" dedi. Bunun üzerine şiddetli bir çarpışma oldu ve Sufah çekilmek zorunda kaldı. Her iki tarafta da çok sayıda ölü ve yaralı vardı. Son olarak, her iki taraf da barış ve aralarından birinin arabuluculuk yapmalarını istedi. Yamar ibn Awf ibn Kab ibn Layth ibn Bakr ibn Abd Manaf ibn Kinanah arabulucu olarak seçildi ve Qusayy'ın Kaaba ve Mekke üzerinde Khuza'dan daha fazla hakkı olduğuna karar verdi. Ayrıca Khuza ve Banu Bakr'ın çarpışmada ölen ve yaralananlar için Quraysh, Banu Kinanah ve Qudah'a kan parası ödemelerini istedi. Qusayy ibn Kilab'ın Kaaba ve Mekke'yi kontrol etmesine izin verilmesi gerektiğini de ekledi. Böylece Qusayy, Kaaba ve Mekke'nin kontrolünü ele alırken, Yamar ibn Awf'a da sadık anlamına "al-Shaddakh" lakabı verildi.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Quraysh'in erkek ve kadınları sadece Qusayy ibn Kilab'ın evinde evlendiler ve en önemli konuları orada görüştüler. Savaş sırasında onun verdiği pankartı kullandılar. Yaşamı boyunca otoritesi bir din gibi kabul gördü. Kendisi için kapısı Kaaba'ya açılan bir meclis evi yaptırdı ve oradan Quraysh'i yönetti.

Sonunda Qusayy yaşlandı ve zayıfladı. Büyük oğlu Abd al-Dar'ın güçsüz olduğu iddia edilirken; Abd Manaf, babasının yaşamı boyunca onurlandırıldı ve kardeşleri Abd al-Uzza ve Abd ile birlikte her şeyi başardı. Qusayy onlara "Siz kapısını açana kadar hiçbir kimse Kaaba'ya girmeyecek. Sizin dışınızda Quraysh'in savaşa girmesi için herhangi bir bayrak bağlanmayacak. Hac mevsiminde Mekke'de sizin verdiğiniz su ve

yemek ile doyacaklar. Quraysh, işleri için sadece sizin evinizde kararlar alacak. Rifadah sizin tarafınızdan toplanacak.” diyerek görevlerini teslim etti. Rifadah, her hac mevsiminde Quraysh tarafından servetlerine göre tahsil edilen ve Qusayy ibn Kilab'a teslim edilen bir vergi idi. Hacca katılanlara yemek hazırlamak için kullanılırdı. Sonra Qusayy öldü ve oğulları kabilesi üzerindeki otoritesini üstlendiler.

Kilab ibn Murrah

Qusayy, 373 yılında doğmuş olan Kilab ibn Murrah'ın oğluydu. Kilab'ın annesi Hind bint Surayr ibn Thabalah ibn al-Harith ibn Fihri ibn Malik ibn al-Nadr ibn Kinanah'dı. Kilab'ın, babasının Asma bint Adi ibn Harithah ibn Amr ibn Amir ibn Bariq ile evliliğinden olma Taym ibn Murrah, Yaqazah ibn Murrah adında iki kardeşi daha vardı.

Murrah ibn Kab

Kilab, Murrah ibn Kab'ın oğluydu. Murrah'ın annesi Wahshiyyah bint Shayban ibn Muharib ibn Fihri ibn Malik ibn al-Nadr ibn Kinanah'dı. Adiy ibn Kab ve Husays ibn Kab adında iki erkek kardeşi daha vardı. Hepsinin annesinin Makhshiyyah bint Shayban ibn Muharib ibn Fihri olduğu söylenir. Adiy'in annesinin Ragash bint Rukbah ibn Nailah ibn Kab ibn Harb ibn Taym ibn Sad ibn Fahm ibn Amr ibn Qays ibn Aylan olduğunu iddia edenler de vardır.

Kab ibn Luayy

Murrah, 305 yılında doğmuş olan Kab ibn Luayy'ın oğluydu. Ibn Ishaq'a göre Kab'ın annesi Mawiyyah bint Kab ibn al-Qayn ibn Jasr ibn Shay Allah ibn Asad ibn Wabrah ibn Taghlib ibn Hulwan ibn Imran ibn al-Haf ibn Qudah'dı. Kab'ın Amir ibn Luayy ve Samah ibn Luayy adında iki erkek kardeşi dışında, başka

anneden olan Awf ibn Luayy, Khuzaymah ibn Luayy ve Sad ibn Luayy adlarında üç erkek kardeşi daha vardı. Awf'ın annesi al-Baridah bint Awf ibn Ghanm ibn Abd Allah'dı. Banu Ghatafan kabilesindendi ve kocası ölünce oğlu ile birlikte kabilesine döndü. Orada, oğlunu evlat edinen Sad ibn Dhubyan ile evlendiği söylenir. Khuzaymah'ın annesi Aidhah bint al-Khims ibn Quhafah ibn Khatham ve Sad'ın annesi de Buna-nah'dı.

Luayy ibn Ghalib

Kab, Luayy ibn Ghalib'in oğluydu. Hisham'a göre Luayy'ın annesi Atikah bint Yakhlud ibn al-Nadr ibn Kinanah'dı. O, Tanrı'nın Habercisi'nin kadın ataları olan Quraysh kabilesinin Atikah'larının ilkidir. Luayy'nin iki erkek kardeşi vardı. Bunlardan biri Taym olarak bilinen Taym el-Adram'dı. Al-Adram'ın adı çenede eksiklik anlamına gelen "daram" kelimesinden gelir. Basık bir çeneye sahip olduğu söylenir. Diğeri de Qays'dı. Bunların sonuncusunun Halid ibn Abd Allah al-Qasri zamanında öldü ve mülkü sahipsiz kaldı. Luayy ve kardeşlerinin anasının Salma bint Amr ibn Rabiah olduğunu söyleyenler de vardır.

Ghalib ibn Fihri

Luayy, Ghalib ibn Fihri'nin oğluydu. Ghalib'in annesi Layla bint al-Harith ibn Tamim ibn Sad ibn Hudhayl ibn Mudrikah'dı. Al-Harith, Muharib, Asad, Awf, Jawn ve Dhib adlarında beş erkek kardeşi daha vardı. Al-Harith ve Muharib, Quraysh al-Zawahir'e bağlıydılar. Al-Harith daha sonra yaşamını vadide sürdürdü.

Fihri ibn Malik

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Ghalib'in babası Fihri ibn Malik Quraysh'in lideriydi. Fihri'nin annesi Jandalah bint al-Harith ibn Mudar ibn Amr al-Jurhumi'ydi. Hisham da bu görüştedir.

Abu Ubaydah Mamar ibn al-Muthanna, Fihri'nin annesinin Salma bint Udd ibn Tabikhah ibn Ilyas ibn Mudar olduğunu söyler. Hassan ibn Abu Kalal ibn Mathub Dhu Hurath al-Himyari Yemen'den Himyar ve daha birçok kabile ile saldırdığında Fihri, Mekke'nin şefiydi. Hassan'ın amacı Kaaba'nın mallarını Yemen'e taşımaktı. Böylece hacıları kendi ülkesine yönlendireceğini düşünüyordu. Nakhlah'a kadar ilerledi, Mekke sürülerine baskın düzenledi ve yolu kapattı, ancak Mekke'ye girmekten korkuyordu. Quraysh, Kinanah, Khuzaymah, Asad ve Judham'ın aşiretleri ve Mudar'dan bazı gruplar Fihri ibn Malik'in öncülüğünde Hassan ile savaştılar. Şiddetli bir savaş oldu, Himyar kaçmak zorunda kaldı ve kralları Hassan esir düştü. Savaşta ölenler arasında Fihri'nin torunu Qays ibn Ghalib ibn Fihri de vardı. Hassan, üç yıl boyunca Mekke'de esir tutuldu ve sonra fidye karşılığında serbest bırakıldı, fakat Yemen'e dönerken yolda öldü.

Malik ibn al-Nadr

Ibn Ishaq'a göre Fihri'nin babası Malik ibn al-Nadr'ın annesi Atikah bint Adwan ibn Amr ibn Qays ibn Aylan'dı ve "İkrishah" lakabı ile tanınıyordu. Malik'in iki erkek kardeşi vardı. Bunlardan biri al-Salt olarak tanınıyordu ve onun soyundan hayatta kalan olmadı. Diğeri Yakhlud'du ve onun soyundan gelenler Banu Amr ibn al-Harith ibn Malik ibn Kinanah'ın bir parçası olup Quraysh'dan ayrıldılar. Quraysh'da onu Quraysh ibn Badr ibn Yakhlud ibn al-Harith ibn Yakhlud ibn al-Nadr ibn Kinanah diye çağırdıkları söylenir. Bunun sebebi Arapların, Banu al-Nadr'ın kervanlarını "Quraysh Kervanı" olarak kabul etmeleridir. Onun kuyu kazan Badr adında bir oğlu vardı. Badr kuyuları da onun ismine aften böyle anıldı.

Al-Nadr ibn Kinanah'ın soyunun Quraysh olarak adlandırıldığını söyleyenler de vardır. Çünkü kabile meclisine çıktığı bir gün onu Quraysh devesine benzetenler olmuştu. Ayrıca deniz canlılarını yiyen bir köpek-balığı kadar güçlü olduğu düşüncesiyle soyunu Quraysh olarak kabul edenler olduğu da söylenir. Bazıları al-Nadr ibn Kinanah'ın kendisini Quraysh olarak tanımladığını, diğerleri Qusayy ibn Kilab onları bir araya topladıktan sonra Banu al-Nadr yerine Quraysh adını kullandıklarını söyler. Yine bir başka hesap Quraysh olarak adlandırıldıkları için kar ettiler diye açıklar.

Al-Nadr ibn Kinanah Banu Fuhayrah

Malik, Qays Al-Nadr ibn Kinanah'ın oğluydu. Al-Nadr'ın annesi Barrah bint Murr ibn Udd ibn Tabikhah'dı. Nudayr, Milkan, Amir, al-Harith, Amr, Sad, Awf, Ghanm, Makhramah, Jarwal, Ghazwan ve Hudal, Malik'in öz kardeşleri ve Fakhah al-Dhafra bint Hani ibn Bali ibn Amr ibn al-Haf ibn Qudah'dan olma Abd Manat da yarı kardeşi idi. Abd Manat'ın da Ali ibn Masud ibn Mazin ibn Dhib ibn Adi ibn Amr ibn Mazin al-Ghasani adında başka babadan olma bir yarı kardeşi vardı. Abd Manat ibn Kinanah ona çocuklar doğuran Hind bint Bakr ibn Wail ile evlendi. Abd Manat ölünce yarı kardeşi Ali ibn Masud, Hind ile evlendi ve onların da çocukları oldu. Ali ibn Masud, Abd Manat'ın çocuklarına babalık etti ve hepsi birden Banu Ali olarak çağrıldılar.

Kinanah ibn Khuzaymah

Al-Nadr, Kinanah ibn Khuzaymah'ın oğluydu. Kinanah'ın annesi Awanah bint Sad ibn Qays ibn Aylan'dı. Kinanah'ın annesinin Hind bint Amr ibn Qays olduğunu söyleyener de vardır. Kinanah'ın başka anneden olan Asad, Asadah (Abu Judham) ve al-Hun adında üç kardeşi daha vardı. Onların annesi Barrah bint Murr ibn Udd ibn Tabikhah'dı. Kinanah, babası Khuzaymah'ın ölümünden sonra üvey annesi Barrah bint Murr ile evlendi!

Khuzaymah ibn Mudrikah

Kinanah, Khuzaymah ibn Mudrikah'ın oğluydu. Khuzaymah'ın annesi Salma bint Aslum ibn al-Haf ibn Qudah'dı. Khuzaymah'ın Hudayl ve başka anneden olan Taghlib ibn Hulwan ibn Imran ibn al-Haf ibn Qudah adlarında iki erkek kardeşi vardı. Khuzaymah ve Hudhayl'ın annesinin Salma bint Asad ibn Rabiah olduğunu söyleyenler de vardır.

Mudrikah ibn Ilyas

Khuzaymah, Amr Mudrikah ibn Ilyas'ın oğluydu. Mudrikah'ın annesi "Khindif" diye anılan Layla bint Hulwan ibn Imran ibn al-Haf ibn Qudah'dı. Khindif'in annesi de "Hima Dariyyah" diye anılan Dariyyah bint Rabiah ibn Nizar'dı.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Yemen halkından olan Khindif'in seceresi oğullarından önce geliyordu. Onlar Banu Khindif olarak bilindiler. Mudrikah'ın soyu "Amir" ve Tabikhah'ın soyu da "Amr" idi.

Ilyas ibn Mudar

Mudrikah, Ilyas ibn Mudar'ın oğluydu. Ilyas'ın annesi al-Rabab bint Haydah ibn Maadd'dı. Ilyas'ın, al-Nas adında bir kardeşi vardı. Al-Nas, cömertliğinden ötürü Aylan diye çağrılıyordu. Aylan adında bir dağda doğduğu için veya Mudar'ın bir kölesi tarafından yetiştirildiği için kendisine bu ismin verildiğini söyleyenler de vardır.

Mudar ibn Nizar

Ilyas, Mudar ibn Nizar'ın oğluydu. Mudar'ın annesi Sawdah bint Akk'dı. Mudar'ın kardeşinin ismi de Iyad'dı. Mudar ve Iyad'ın iki yarı kardeşi vardı. Jaddalah bint Walan ibn Jawsham ibn Julhumah ibn Amr of Jurhum'dan olma Rabiah ve Anmar. Bazıları, Nizar ibn Maadd'ın ölüm noktasına geldiği zaman servetini oğulları arasında paylaştığını söylüyor. Nizar "Bu kırmızı deri çadır ve içindeki servetim Mudar'a, bu siyah kıl çadır ve içindeki servetim Rabiah'a ve bu kadın hizmetçi ile diğer zenginliklerim Iyad'a gidiyor. Bir sorun çıkarsa al-Afa al-Jurhumi'ye danışın." dedi.

Nizar ibn Maadd

Mudar, Nizar ibn Maadd'ın oğluydu. Nizar'ın künyesinin Abu Iyad olduğu ve Abu Rabiah diye de çağrıldığı söylenir. Nizar'ın annesi Muanah bint Jawsham ibn Julhumah ibn Amr'dı. Qunus, Qunasah, Sinam, Haydan, Haydah, Hayadah, Junayd, Junadah, al-Qahm, Ubayd al-Rammah, al-Urf, Awf, Shakk ve Qudah adlarında kardeşleri vardı. Bu kardeşlerinden çoğunun soyu devam etmedi. Nizar'ın ölümünden sonra oğlu Maad, Abu Nizar olarak adlandırıldı.

Maadd ibn Adnan

Nizar, Maadd ibn Adnan'ın oğluydu. Hisham, Maad'ın annesinin Mahdad bint al-Lihamm olduğunu söyler. Annesinin, Şefkatli dost Abraham'ın oğlu Yagshan'ın soyundan gelen biri olduğu iddia edilir.

Al-Harith ibn Muhammad ← Muhammad ibn Sad ← Hisham ibn Muhammad ← Muhammad ibn Abd al-Rahman al-Ajlani:

Maadd'ın soyu tükenen kardeşleri al-Dith, al-Akk, Abyan ve al-Dahhak'dı. Al-Dith'in al-Akk olduğunu, ayrıca al-Akk'ın al-Dith'in oğlu olduğunu iddia edenler de vardır. Bazı soybilimciler kardeşi Maadd'ın yanından ayrılan al-Dith ve al-Akk'ın Yemen'deki Samran'a gittiklerini yazıyorlar. Yemenliler onlara sempati duyuyorlardı çünkü Jurhum'un soyundan geliyorlardı.

Adnan ibn Udad, Tabari 6:37

Maadd, Adnan ibn Udad'ın oğluydu. Adnan'ın başka anneden dünyaya gelmiş Nabt ve Amr adında ik kardeşi vardı.

Yunus ibn Abd al-Ala ← Ibn Wahb ← Ibn Lahiah ← Abd al-Aswad ve diğerleri:

Tanrı'nın Habercisi'nin soyu aşağıdaki gibidir; Muhammad ibn Abd Allah ibn Abd al-Muttalib ibn Hashim ibn Abd Manaf ibn Qusayy ibn Kilab ibn Murrah ibn Kab ibn Luayy ibn Ghalib ibn Fihr ibn Malik ibn al-Nadr ibn Kinanah ibn Khuzaymah ibn Mudrikah ibn Ilyas ibn Mudar ibn Nizar ibn Maadd ibn Adnan ibn Udad. Bundan sonrası için farklı görüşler var.

Adnan'ın soyu Ishmael ve Abraham'a bağlanır!

Al-Zubayr ibn Bakkar ← Yahya ibn al-Migdad al-Zami ← Musa ibn Yarub ibn Abd Allah ibn Wahb ibn Zamah ← Umm Salamah:

Tanrı'nın Habercisi'nin "Maadd ibn Adnan ibn Udad ibn Zand ibn Yard ibn Araq al-Thara" dediğini duydum. Umm Salamah da "al-Thara'da Abraham'ın oğlu Ishmael'dir." dedi.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Hisham ibn Muhammad ← Muhammad ibn Abd al-Rahman al-Ajlani
← Musa ibn Yaqub al-Zami ← babasının kız kardeşi ← Bint al-Migdad ibn al-Aswad al-Bahrani:

Tanrı'nın Habercisi "Maadd ibn Adnan ibn Udad ibn Yard ibn al-Thara" dedi.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Bazı soybilimciler "Udad ibn Muqawwam ibn Nahur ibn Tayrah ibn Yarub ibn Yashjub ibn Nabit ibn Ishmael ibn Abraham" derler. "Adnan ibn Mayda ibn Mani ibn Udad ibn Kab ibn Yashjub ibn Yarub ibn al-Hamaysa ibn Qaydhar ibn Ishmael ibn Abraham" diyen soybilimciler de vardır. Qusayy ibn Kilab, Qaydhar'a uzanan yolu izler. İlk Kitap'tan (Torah-Old Testament) alınmalar olduğu için soyun uzantısında farklılıklar görülmektedir.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Hisham ibn Muhammad al-Kalbi ← Muhammad ibn al-Saib al-Kalbi:

Maadd ibn Adnan ibn Udad ibn al-Hamaysa ibn Salaman ibn Aws ibn Buz ibn Qamwdl ibn Ubayy ibn al-Awwam ibn Nashid ibn Hazy ibn Bildas ibn Yidlaf ibn Tabakh ibn Jaham ibn Tahash ibn Makha ibn Ayfa ibn Abgar ibn Ubayd ibn al-Da ibn Hamdan ibn Sanbar ibn Yathribi ibn Yahzan ibn Yalhan ibn Arawa ibn Ayfa ibn Dayshan ibn Isar ibn Agnad ibn Ayham ibn Mugsir ibn Nahath ibn Rizah ibn Shammy ibn Mizza ibn Aws ibn Arram ibn Qaydhar ibn Ishmael ibn Abraham.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Hisham ibn Muhammad al-Kalbi:

Tadmurlu, künyesi Abu Yaquibn olan biri vardı. Müslüman olmuş, kitap okuyan ve derinden öğrenen bir İsraili gençti. Urmiya'dan bir yazar olan Barukh ibn Nariyya'nın Maadd ibn Adnan'ın soyunu yazdığını söyledi. Yukarıda verilen isimlere aşınaydı ve aralarındaki farkın dilden kaynaklanmış olabileceğini söyledi. Çünkü bu isimler İbranice'den çevrilmişti.

Al-Zubayr ibn Bakkar ← Umar ibn Abi Bakr al-Muammali ← Zakariyya ibn Isa ← Ibn Shihab:

Maadd ibn Adnan ibn Udad ibn al-Hamaysa ibn Ashub ibn Nabt ibn Qaydhar ibn Ishmael.

Başka bir sıralama da şöyledir:

Maadd ibn Adnan ibn Udad ibn Umayn ibn Shajab ibn Thalabah ibn Atr ibn Yarbah ibn Muhallam ibn al-Awwam ibn Muhtamil ibn Raimah ibn al-Aygan ibn Allah ibn al-Shahdud ibn al-Zarib ibn Abgar ibn Abraham ibn Ismail ibn Yazan ibn Awaj ibn al-Mutim ibn al-Tamh ibn al-Qasur ibn Anud ibn Dada ibn Mahmud ibn al-Zaid ibn Nadwan ibn Atamah ibn Daws ibn Hisn ibn al-Nizal ibn al-Qumayr ibn al-Mushajjir ibn Mudamir ibn Sayfî ibn Nabt ibn Qaydhar ibn Ishmael ibn Abraham.

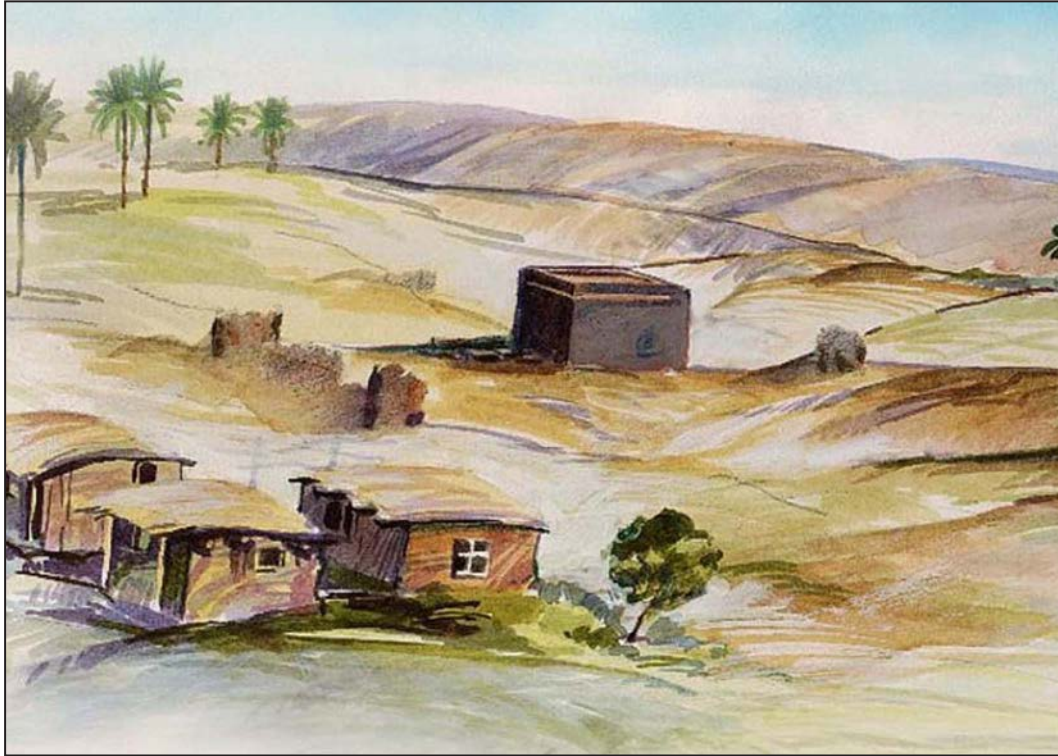
Tanrı'nın Habercisi'nin Keşiş Bahira Tarafından Tanınması, Tabari 6:44

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr:

Abd al-Muttalib, Fil Yılı'ndan sekiz yıl sonra öldü. Abd al-Muttalib, Tanrı'nın Habercisi'ni amcası Abu Talib'e emanet etti. Çünkü babası Abd Allah ve Abu Talib aynı anneden olmaydılar. Abu Talib, büyükbabasının ölümünden sonra Tanrı'nın Habercisi'nin sorumluluğunu üstlendi ve onu yanına aldı. O sırada Abu Talib bir Quraysh grubu ile birlikte Suriye'ye ticaret seferi düzenliyordu, ancak hazırlıklarını yaptığında Tanrı'nın Habercisi ondan ayrılmak istemedi. Ebu Talib ona acıdı ve "Tanrı adına, onu yanımda götüreceğim ve asla birbirinden ayrılmayacağız." diye düşündü ve onu da yanına aldı.

Suriye'ye gelen kervan Busra'da durdu. Burada Hristiyanlığı öğrenmiş bir keşiş vardı ve o bir kulübede yaşıyordu. Bu kulübede her zaman bir keşiş yaşamıştı ve kuşaktan kuşağa geçen bir kitaptan faydalanarak diğerlerine bilgisini aktarmıştı. Kervan Bahira'da durduğunda onlar için yemek hazırlandı. Bu sırada keşiş, bir bulutun gölgesinde kalan Tanrı'nın Habercisi'ni gördü. Kervandakiler yanına yaklaşıp bir ağacın altında durduklarında, kulübesinden çıkan keşiş onları yanına davet etti ve Tanrı'nın Habercisi'ni dikkatle inceledi. Yemeklerini bitirmelerinden sonra Tanrı'nın Habercisi'nin yanına gelen keşiş ona uyanık olduğunda ve uyurken yaşadıkları üzerine sorular sordu. Aldığı cevapların kitabındaki bazı bilgilere uygun olduğuna karar verdikten sonra Muhammad'i inceledi ve omuzları arasındaki peygamberlik mührünü gördü.

Bahira, Abu Talib'e "Bu çocuğun seninle ilişkisi nedir?" diye sordu ve "Oğlum!" cevabını alınca "Hayır, o senin oğlun değil. Bu çocuğun babası yaşamıyor." dedi. Abu Talib'in gerçeği açıklamasından sonra, Bahira "Onu ülkenize geri götürün ve Yahudilere karşı güvencenizde olsun, çünkü görüp tanırlarsa ona zarar vermeye çalışacaklardır. Harika şeyler onun önünde yatıyor." tavsiyesinde bulundu. Amcası da onu hızlı bir şekilde Mekke'ye geri götürdü. Hisham ibn Muhammad, amcası ile Busra'ya gittiğinde Tanrı'nın Habercisi'nin dokuz yaşında olduğunu söylüyor.

Tanrı'nın Habercisi, pagan uygulamalarına katılmaktan Tanrı tarafından korundu.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Abd Allah ibn Qays ibn Makhramah ← al-Hasan ibn Muhammad ibn Ali ibn Abi Talib ← Muhammad ← Muhammad ibn Ali ← büyükbabası ← Ali ibn Abi Talib:

Tanrı'nın Habercisi "Sadece iki kez kötü uygulamalara katılmaya istekli olduğumu hissettim ve iki kere de Tanrı istediğimi yapmamı engelledi. Bir gece, Mekke'nin sırtlarında, birlikte otlattığımız sürüyü koruyan Quraysh'tan bir gence geride kalmasını rica ederek Mekke'ye gitmiştim. Mekke'ye geldiğimde, teflerin ve boruların sesini duydum ve neler olduğunu sordum. Bir düğün yapıldığını söylediler, ben de onları izlemek için oturdum. Ama Tanrı duymamı engelledi ve ben de uyumaya başladım. Güneş'in dokunuşunu hissedene kadar uyanmadım ve sonra arkadaşşıma geri döndüm. Başka bir gece arkadaşşıma rica ederek tekrar Mekke'ye gittim ve benzeri sesleri duyarak oturdum. Tanrı bir kez daha duymamı engelledi ve Güneş'in dokunuşunu hissedinceye kadar uyudum. Sonra, Tanrı'nın beni Elçisi yaparak onurlandırdığı zamana kadar hiçbir zaman kötülükten etkilenmedim." diye anlattı.

Kaaba'nın Öyküsü

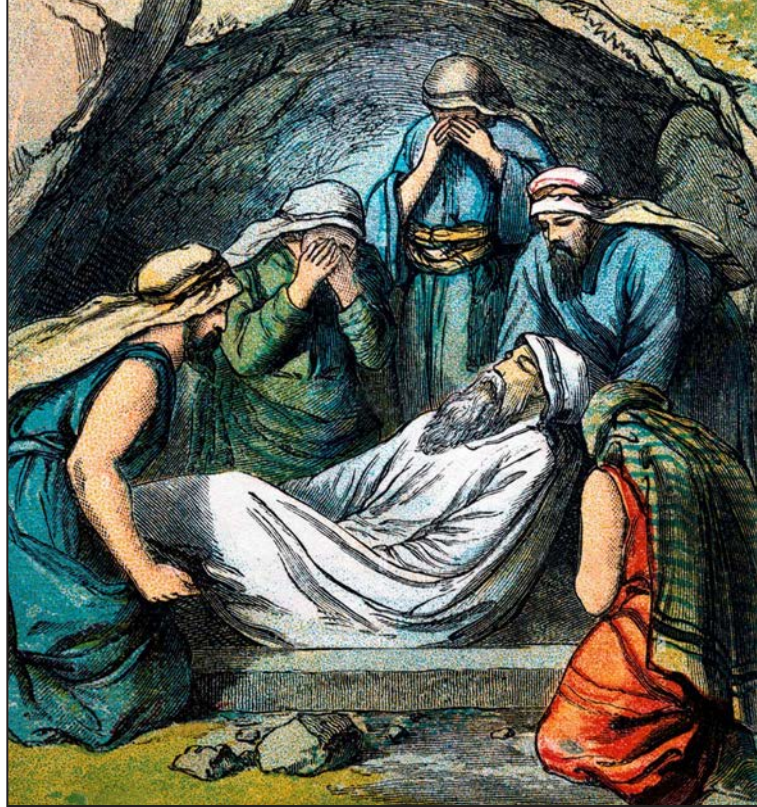
Kaaba'nın iki Ceylanı, Tabari 6:51

Hisham ibn Muhammad ibn al-Kalbi ← Ibn Muhammad:

Kaaba'nın iki ceylanının öyküsü şöyledir. Tanrı, arkadaşı Abraham ve onun oğlu Ishmael'e Tufan sırasında yıkılan Kaaba'nın orijinal temellerini yeniden inşa etmelerini emretti. Kuran'da da belirtildiği gibi bunu yaptılar. Abraham ve Ishmael evin temellerini yükseltirken dua ederek "Rab'imiz! görevimizi kabul et. Duyan ve bilen sensin." dediler.

Nuh zamanında yıkılmasından bu yana Kaaba'ya sahip çıkan kimse yoktu. Tanrı, Abraham'a oğlunu Kaaba'ya yerleştirmesini emretti ve böylece Şefkatli Dost ve Ishmael Kaaba'nın vesayetini üstlendi. O sırada Mekke ıssız bir yerd ve çevresindeki topraklar Jurhum ile Amaligah tarafından iskan edilmişti. Ishmael, Jurhum'dan bir kadınla evlendi. Bu konuda, Amr ibn al-Harith ibn Mudad şu mısraları söyledi:

*En asil atalara sahip bir adamla evlenme anlaşması yaparak müttefik olduk.
Onun oğulları bizden biri olacak ve biz onun kayınpederiyiz.*

Ishmael ve Isaac babaları Abraham'ı gömüyorlar.

Abraham'dan sonra İshmael Kaaba'nın velisi oldu ve ondan sonra Nabt ve Jurhumi annesi. Nabt öldüğünde Jurhum velayeti ele geçirdi ve Amr ibn al-Harith ibn Mudad şöyle dedi:

*Nabt'den sonra Kaaba'nin valesi biz olduk,
Biz onu çevreledik ve ortaya çıkardık.*

Kaaba'nın bekçisi olan ilk Jurhumlu Mudad'dı, soyundan gelenler nesiller boyu bu görevi üstlendiler. Sonra Jurhum Mekke'de yanlış davrandı, kanunsuz işler yaptı, Kaaba'ya sunulan serveti kötüye kullandı ve Mekke'ye gelenlere zulmetti. Davranışları o kadar kontrolden çıkmıştı ki, yatacak bir yer bulamadıklarında Kaaba'ya girip orada seks yapıyorlardı. Isaf'ın Kaaba'nın içinde Naila ile zina yaparken taşla döndükleri iddia edilir. Cahiliye döneminde Mekke'de yanlış davranan ve yasak şeyleri yapan halk ve hatta bazı krallar olay yerinde hayatlarını kaybettiler. Mekke, al-Nassah veya Bakkah olarak adlandırılır. Çünkü orada kötülük yapanların ve zorbaların boyunları kırıldı.

*Ey Tanrım, Jurhumlular senin hizmetçilerin;
düşmanlarımız yeni gelenler, biz ise
senin ebedi hizmetkarlarınız.
Senin konutunun içinde yetişenleriz biz.*

Ancak onların tövbesi rakipleri tarafından kabul görmedi. Ani bir sel Kaaba'nın iki ceylanı ve temel taşlarını Zamzam kuyusuna gömdü. Jurhum'un kalıntıları Juhaynah bölgesinin bir parçası haline geldiler. Bu konuda Umayyah ibn Abi al-Salt şöyle dedi:

*Jurhum bir süre için sığırların gübresiyle Tihamah'ı kararttı.
ve sonra Idam onlarla doldu.*

Kaaba'nın velayeti Amr ibn Rabiah veya Qusayy'nin soyundan gelenler tarafından alındı. Jurhum'dan sonra Kaaba'nın koruyucusu olduk. Halkı refa içinde, yanlışlardan uzak tutabilir ve inançsız olmaktan kur-tarabiliriz.” diyen Amr ibn al-Harith al- Ghubshani sonra şu mısralar ile devam etti:

*Kuşlarına ve vahşi hayvanlarına dokunulmayan bir vadi.
Biz emanetçileriz ve görevlerimizi dürüst şekilde yerine getirmeliyiz.*

*Hiç yakın bir arkadaş olmamış gibi.
Al-Hajun ve al-Safa
Ve hiç bir grup Mekke'de akşam sohbeti yapmamış sanki.*

*Hayır! Biz onun halkıydık, ama yok olduk.
zamanın ve tökezleyen kaderin mağduriyetleriyle.*

*Bir gün seyahat etmemeniz sizin açınızdan ihmal olur.
Biz de sizler gibiydik, ama kader durumumuzu değiştirdi
ve siz de bizim olduğumuz gibi olacaksınız.
Birleştirdiklerinizi dürtün ve dizginlerinizi gevşetin,
Ölmeden önce görevlerini yerine getirsinler.
Ahiret için çabalayın ve bu dünyanın endişelerini terkedin.*

Kaaba, Khuzah tarafından ele geçirildi ve Mudar kabilesinin elinde üç işlev kaldı. Bunlardan ilki hacılara Arafah'ı terk etmeleri için izin vermektir. Bu, Sufah klanından olan al-Ghawth ibn Murr'un elindeydi. Ayrılma zamanı geldiğinde Araplar “İzin ver Sufah” derdi. İkinci işlev, hacıların kurban sabahında Mina'ya

dağılmasına izin vermektir (Tawaf- Ifadah). Bu yetki de Banu Zayd ibn Adwan'ın elindeydi. Bu yetkiye sahip olanların sonuncusu Abu Sayyarah Umaylah ibn al-Azal ibn Khalid ibn Sad ibn al-Harith ibn Wabish ibn Zayd'dir. Üçüncü işlev bir kutsal ayın ertelenmesine karar vermektir. Bu hak al-Qalammas'ın (Malik ibn Kinanah klanından Hudhayfah ibn Fuqaym ibn Adi) elindeydi. Sonra soyundan gelenler tarafından kullanıldı ve onların sonuncusu Abu Thumamah (Junadah ibn Awf ibn Umayyah ibn Qala ibn Hudhayfah) oldu. İslam gelince kutsal aylar ilk zamanlarına geri döndü ve Tanrı onları sağlam bir şekilde korudu. Muhalhil'in dediği gibi:

*Bizim meskenimiz bir süre Tihamah'daydı.
ve Maadd'ın torunları orada yaşıyordu.*

Quraysh, gelince, Mekke'den ayrılmadılar. Abd al-Muttalib Zamzam kuyusunu kazınca, içine gömülmüş iki ceylanı buldu.

İslam öncesi bir Mekke putu. Arthur M. Sackler Gallery

Putların Kaaba'ya Getirilişi

İslamiyetten önce Arapların büyük çoğunluğu kutsal bir yer olarak kabul ettikleri Kaaba'ya yerleştirilmiş putlara tapıyorlardı. Putperestlik yanında Zerdüştlük, Musevilik, Hristiyanlık gibi dinler de yaygındı ve "Hanif" diye isimlendirilen Abraham'ın dinine inananlar da vardı.

Her yıl Haram aylarında savaşmayan ve ziyarete gittikleri Kaaba'da putları için kurban kesen Araplar, İslamiyetten önce henüz millet haline gelemedikleri için kabileler halinde yaşıyorlardı. Şeyhlerin yönetimindeki her kabile bağımsız bir devlet gibiydi. Hicaz ve Yemen bölgelerinde bazı şehirler kurulmuş olsa da genellikle çöllerde çadır ve göçebe hayatı tercih ediliyordu. Hicaz bölgesinin üç önemli şehri Mekke, Yathrib (Medine)

ve Taif'ti. Mekke'de Banu Quraysh kabilesi, Taif'de Banu Thaqif kabilesi, Yathrib'de ise Banu Aws ve Banu Khazraj adlı Arap kabileleri ile Banu Qaynuqa, Banu Nadir ve Banu Qurayza adlarında üç Yahudi kabilesi bulunuyordu. Diğer kabileler genellikle göçebeydiler. Mekke'nin hakimi ve Kaaba'daki putların koruyucusu oldukları için Quraysh kabilesi mensupları diğer bütün kabilelerden saygı görüyorlar ve yılın her mevsiminde diledikleri yere seyahat edebiliyorlardı. En önemlileri Hubal, Abgal, Athtar, Manat, Nuha, al-Uzza, Ruda ve Wadd adlarını taşıyan 360 put Mekke'de, Kaaba civarına yerleştirilmişti. Her kabilenin ayrı bir putu ve her putun özel bir ziyaret günü vardı. Bu sebeble yılın her günü putlarını ziyarete gelenlerle dolup taşan Mekke putperestliğin ve ticaretin merkezi haline gelmişti. Bu dönem Kuran'da "Cahiliye devri" olarak tanımlanır.

Rum Suresi, 41. Ayet - *İnsanların kendi elleriyle işledikleri kötülükler yüzünden fesat her tarafı kapladı, karada ve denizde yayıldı. Allah belki dönerler diye yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırdı.*

İslam öncesi putperestlik Arap yarımadasının her köşesinde diğer inançlardan daha etkin ve daha çok yaygındı. Arabistan'a bu inancın ne zaman geldiği ve nasıl yayıldığı konusunda değişik rivayetler vardır. Bu rivayetler içerisinde en fazla taraftar toplayanı putperestliğin Arabistan'a Amr ibn Luhay tarafından getirildiğini anlatır. Banu Khuza kabilesinin reisi olan Amr, bilgisi ve dürüstlüğü ile tanınmıştı. Taraftarları arasında büyük bir alim olarak görülen Ibn Luhay bir tür cild hastalığına yakalanınca dostlarının tavsiyesine uyarak Horran'a gitti ve orada bulunan şifalı bir su ile yıkanıp iyileşti. Horran'da insanların putlara taptıklarını gören Ibn Luhay, Hubal adlı bir putu Mekke'ye getirdi. Kaaba'ya yerleştirdiği puta kabilesi ile birlikte tapmaya başladı. Bu inanç zamanla Araplar arasında yaygınlaştı ve her kabilenin taptığı bir putu oldu.

Peygamberlik Sürecinin Başlangıcı

Khadijah ile Evliliği, Tabari 6:47

Hisham ibn Muhammad ibn al-Kalbi:

Tanrı'nın Habercisi yirmi beş yaşındayken, kırk yaşındaki Khadijah ile evlendi.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Khadijah bint Khuwaylid ibn Asad ibn Abd al-Uzza ibn Qusayy zengin ve saygın bir tüccardı. Kendi malları ile ticaret yapmaları için erkekler bulur ve onlara kazancından pay verirdi. Tanrı'nın Habercisi'nin doğruluğunu, güvenilirliğini ve asil karakterini duyunca ondan Suriye'ye gidip mallarını satmasını istedi. Ona diğerlerine verdiğinden fazlasını verdi ve Maysarah adında bir köle hediye etti. Tanrı'nın Elçisi bu teklifi kabul etti ve kölesi Maysarah'ı yanına alıp Khadijah'ın mallarını satmak için Suriye'ye gitti. Suriye'ye varınca yanlarına gelen bir keşiş, Maysara'ya "Bu adam kim?" diye sordu ve onun Quraysh'tan biri olduğunu öğrendikten sonra "Hayır! O bir peygamber" dedi.

Siyar-i Nabi Koleksiyonu

Tanrı'nın Habercisi beraberinde getirdiği malları sattı, satın almak istediklerini aldı ve ardından Maysarah eşliğinde Mekke'ye geri döndü. Ne zaman öğlen sıcağı yoğunlaşırsa Maysarah, deve üzerinde ilerlerken onu güneşten koruyan iki melek gördüğünü iddia etti. Mekke'ye geldiğinde Khadijah'a iki katı fiyatla sattığı mülkünün parasını getirdi. Maysarah da ona keşişlerin söylediklerini ve kendisini iki gölgenin Güneş'ten nasıl koruduğunu anlattı. Khadijah kararlı, zeki ve asil bir kadındı ve Tanrı'ya ek olarak onu yüceltmek istedi. Tanrı'nın Habercisi'ne "Bana göre, halkınız arasındaki duruşunuz, güvenilirliğiniz, iyi karakteriniz

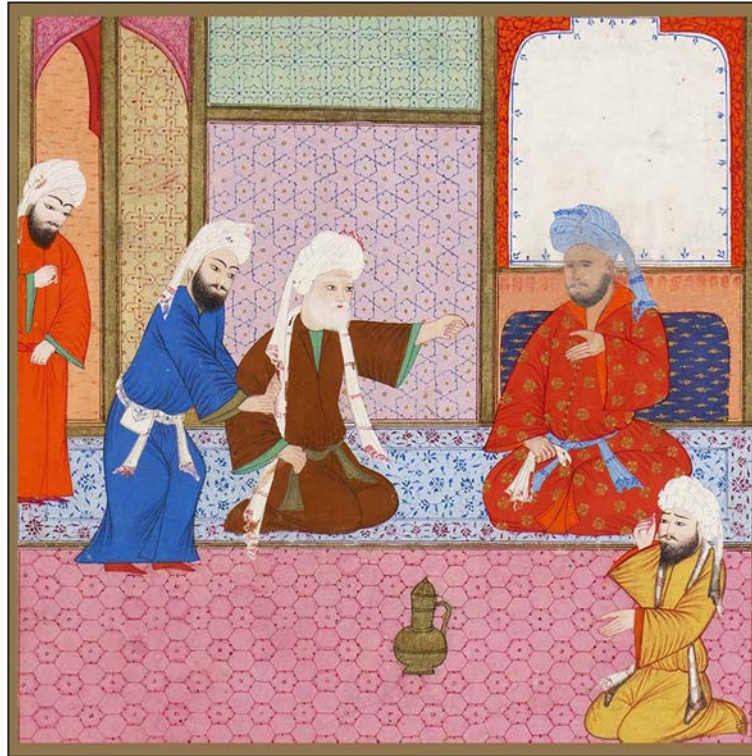
ve dürüstlüğünüz sizi arzulanan bir eş haline getiriyor.” diyerek evlilik teklifinde bulundu. Khadijah, Quraysh’in en soylu, en onurlu, en zengin kadınıydı ve kabilesinin tüm erkekleri bu teklifi kabul etmeye istekli olacaktı. Tanrı’nın Habercisi bu teklifi amcalarına anlatınca Hamzah ibn Abd al-Muttalib onunla birlikte Khuwaylid ibn Asad’a giderek kızını Muhammad ile evlendirmesini istedi. Böylece Tanrı’nın Habercisi ile evlenen Khadijah ona altı evlat verdi:

Qasim ibn Muhammad	(598 – 600)
Zainab bint Muhammad	(599 – 630)
Ruqayyah bint Muhammad	(601 – 624)
Umm Kulthum bint Muhammad	(603 – 630)
Abd Allah ibn Muhammad	(615 - 615)
Fatimah bint Muhammad	(615 – 632)

Tanrı’nın Habercisi’nin bütün kızları Müslümanlığı kabul edip onunla birlikte Medine’ye göç ettiler. Tanrı’nın Habercisi’nin Maria al-Qibtiyya ile olan evliliğinden de Ibrahim ibn Muhammad adında bir oğlu oldu. 630 yılında doğan Ibrahim hastalandı ve 631 yılında öldü.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Mamar ve diğerleri ← Ibn Shihab al-Zuhri:

Yerel bilginler de benzer şekilde Khadijah’ın Muhammad ve Quraysh’tan bir adamı Tihamah’daki Hubashah pazarına gönderdiğini yazarlar.

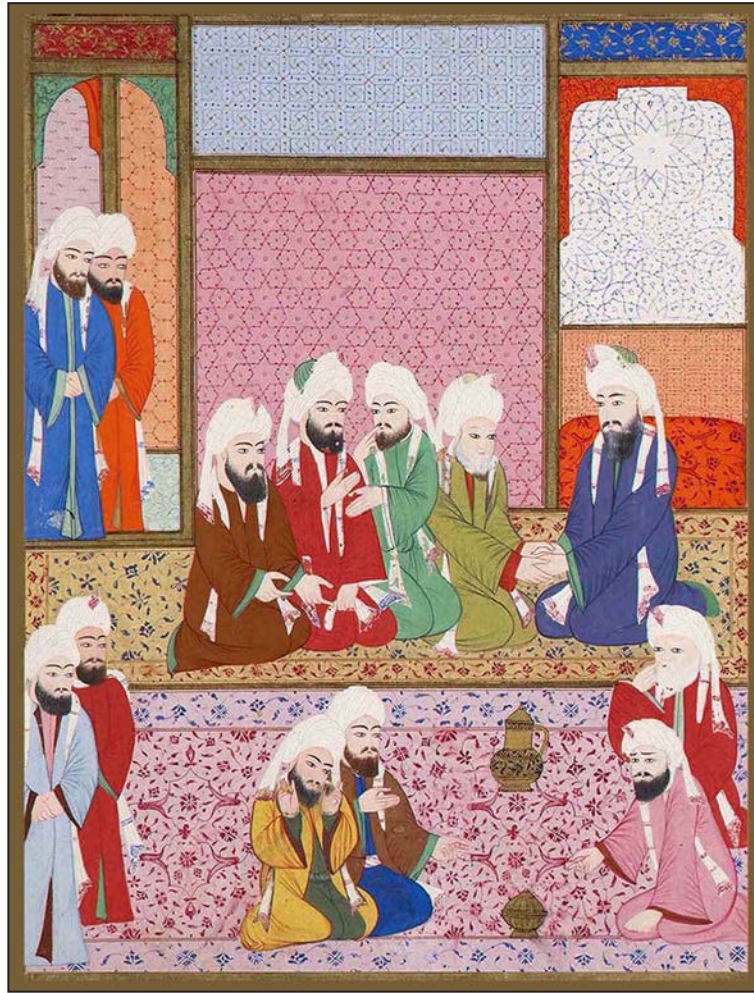
Muhammad’ın amcası Abbas, Abu Lahab’dan evlenebilmesi için yeğenine para temin etmesini rica ediyor. Siyar-i Nabi

Bazıları şöyle anlatıyorlar:

Khadijah çok saygın bir kadındı ve Quraysh'in tamamı çok para harcayarak onunla evlenmeye hazırды. Khadijah babasını evine çağırdı ve sarhoş olana kadar şarap içtiler. Sonra bir ineği öldürdü, çizgili bir elbise giydirdiği babasına güzel kokular sürdü ve Tanrı'nın Habercisi'ni amcası ile birlikte evine çağırıp onunla evlendi. Babası ayıldığında "Bu et, bu parfüm ve bu giysi nedir?" diye sordu. Khadijah "Beni Muhammad ibn Abd Allah ile evlendirdin." dedi. Babası "Ben bunu yapmadım! Mekke'nin en büyük adamları seni istediğinde hayır mı demiştim?" diye itiraz etti.

Al-Harith, Muhammad ibn Sad ve al-Wagidi ise bunların tümüyle hatalı bilgiler olduğunu söylüyor:

Bu anlatılanların hepsi hatalıdır. Bana göre en güvenilir versiyon Muhammad ibn Abd Allah ibn Muslim, babası, Muhammad ibn Jubayr ibn Mutim, Ibn Abi al-Zinad, Hisham ibn Urwah, babası, Aishah, Ibn Abi Habibah, Daud ibn al-Husayn, Ikrimah, Ibn Abbas tarafından aktarılmıştır. Buna göre amcası Amr ibn Asad, Khadijah'ı Tanrı'nın Habercisi ile evlendirdi. Babası o sırada ölmüştü.

*Muhammad'in yeğenleri ve Abu Bakr, Sakifilerden kızları Bariram'ı Muhammad ile evlendirmelerini istiyorlar.
Siyar-i Nabi*

Kaaba'nın Yeniden İnşası, Tabari 6:60

Abu Jafar al-Tabari “Quraysh, Kutsal Savaş’tan on beş yıl sonra Kaaba’yı yeniden inşa etti.” der. Kutsal Savaş, Fil yılından yirmi yıl sonra gerçekleşti. Bazıları, Muhammad’ın, Quraysh’in Kaaba’yı yeniden inşa etmesinden beş yıl sonra kırk yaşına bastığını söylüyorlar

Muhammad ibn Khalaf al-Asgalani ← Adam ← Hammad ibn Salamah ← Abu Jamrah al-Dubai ← Ibn Abbas:

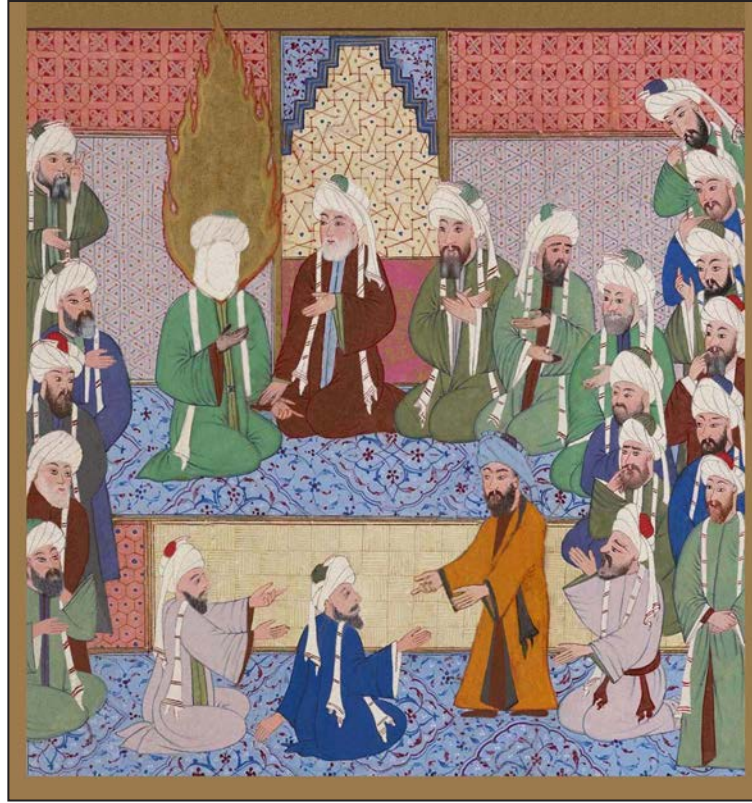
Tanrı'nın Habercisi bu görevi üstlendiğinde kırk yaşındaydı.

Al-Abbas ibn al-Walid ← babası ← al-Awza- Rabiah ibn Abi Abd al-Rahman ← Anas ibn Malik:

Tanrı'nın Habercisi bu görevi üstlendiğinde kırkıncı yaşının başlarındaydı.

Ibn al-Muthanna ← al-Hajjaj ibn al-Minhal ← Hammad ← Amr ibn Dinar ← Urwah ibn al-Zubayr:

Tanrı'nın Habercisi bu görevi üstlendiğinde kırk yaşındaydı.

Muhammad, Quraysh üyeleri ile peygamberliğini tartışıyor. Siyar-i Nabi

Ibn al-Muthanna ← al-Hajjaj ← Hammad ← Amr-Yahya ibn Jadah:

Tanrı'nın Habercisi Fatimah'a “Gabriel (Cebrail) Kuran'ı yılda bir kez benimle birlikte inceledi, ancak o

yıl birlikte iki kez inceledik ve zamanımın geldiğine karar verdik. O bana Sen benim en yakın akrabamsın. Ne zaman bir peygamber gönderildiyse, görevi seleflerinin ömrünün yarısı boyunca devam etti. İsa kırk yılına gönderilmişti, ben de yirmi yıl için gönderildim.” dedi.

Ubayd ibn Muhammad al-Warraq ← Rawh ibn Ubadah ← Hisham ← Ikrimah ← Ibn Abbas:

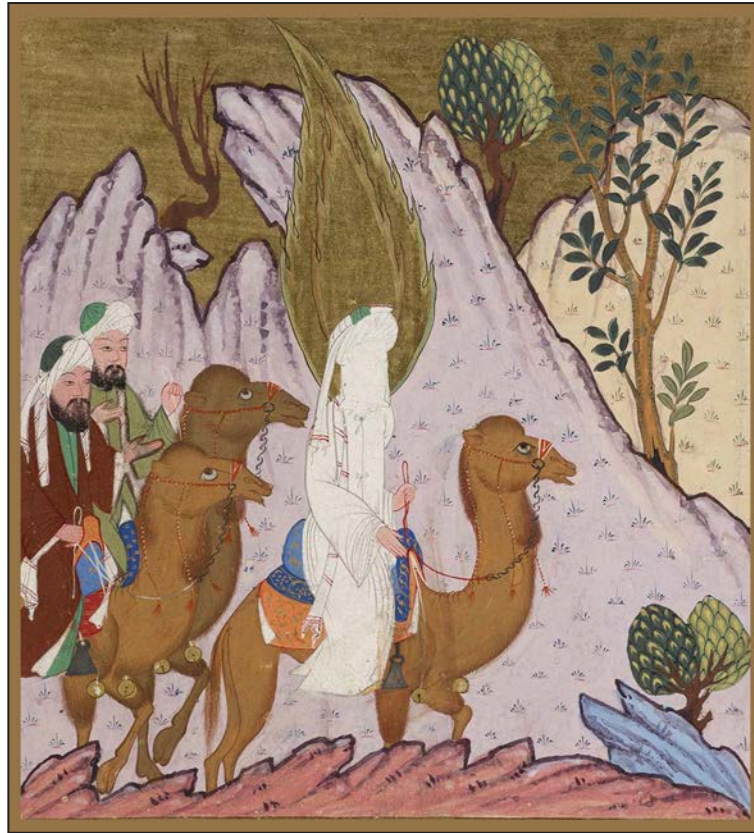
Tanrı'nın Habercisi kırk yaşındayken göreve başladı ve on üç yıl Mekke'de kaldı.

Abu Kurayb ← Abu Usamah ve Muhammad ibn Maymun al-Zafarani ← Hisham ibn Hassan ← Ikrimah
← Ibn Abbas:

Tanrı'nın Habercisi kırk yaşına geldiğinde vahiy aldı ve on üç yıl Mekke'de kaldı.

Ahmad ibn Thabit al-Razi ← Ahmad ← Yahya ibn Said ← Hisham ← Ikrimah ← Ibn Abbas:

Tanrı'nın Habercisi kırk üç yaşındayken vahiy almıştı.

Muhammad, Abu Bakr ve Ali'nin ardından Ukaz panayırında amcası Abbas'tan destek istemeye ve halkı İslam'a davet etmeye gider. Siyar-i Nabi

Muhammad'ın Peygamber Olduğu Gün ve Ay ve Bu Konuyla İlgili Hesaplar

Ibn al-Muthanna ← Muhammad ibn Jafar ← Shubah ← Ghaylan ibn Jarir ← Abd Allah ibn Mabad al-Zimmani ← Abu Qatadah al-Ansari ← Ahmad ibn Mansur ← al-Hasan ibn Musa al-Ashyab ← Abu Hilal ← Ghaylan ibn Jarir al-Mawali ← Abd Allah ibn Mabad al-Zimmani ← Abu Qatadah ← Umar ibn Khattab:

Tanrı'nın Elçisi'ne pazartesi orucu hakkında sorulduğunda "Bir pazartesi günü doğdum ve bir pazartesi günü peygamberlik görevini aldım." cevabını verdi. "Vahiy aldığı gün" dediğini söyleyenler de vardır.

*Muhammad, Abu Lahab'ı kampında ziyaret eder.
Siyar-i Nabi*

Kuran'ın İlk Ayetleri, Tabari 6:62

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← al-Hasan ibn Dinar ← Abu Qilabah Abd Allah ibn Zayd al-Jarmi:

Kuran'ın Tanrı'nın Habercisi'ne Ramadan'ın on sekizinci gününde bildirildiği söyleniyor.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Said ibn Abi Arubah ← Qatadah ibn Diamah ← Abu al-Jald:

Kuran'ın Ramadan'ın yirmi dördüncü günü ortaya çıktığını söyleyenler var. Bazıları da Badr'de müşrikler ile çarpışırken Ramadan'ın on yedinci gününde Kuran'ın Peygamber'e iletildiğini söylüyorlar.

Peygamber Olacağının İşaretleri, Tabari 6:63

Gabriel, Tanrı'nın Elçisi olarak görevini yerine getirmesi için kendisine görünmeden önce, Tanrı'nın kendisini yüceltmek ve onu kendi katına çıkarmak istediğini belirten işaret ve delilleri gördüğünü söylerdi. Bunlardan bir tanesi, kendisine gelen iki meleğin göğsünü açıp içindeki nefreti ve kirliliği çıkarmasıydı. O sırada süt annesi Halimah ile birlikteydi. Diğer bir işaret de yolda yürürken yanından geçtiği ağaç ve taşların onu selamlamasıdır.

Rivayet edenler al-Harith ibn Muhammad ← Muhammad ibn Sad-Muhammad ibn Umar ← Ali ibn Muhammad ibn Ubayd-Allah ibn Abd Allah ibn Umar ibn al-Khattab ← Mansur ibn Abd al-Rahman ← Barrah bint Abi Tajrah (Mansur'un annesi):

Tanrı, Muhammad'in peygamber olmasına karar verdiği zaman, işine giderken onu evlerin görüş alanı dışında, dağ geçitlerinin ve vadi yataklarının içine yönlendiriyordu. Bu sırada yanından geçtiği her taş ve ağaç "Barış seninle olsun, Tanrı'nın Elçisi" derdi. Sağa ve sola dönüp bakıyor ve kimseyi göremiyordu.

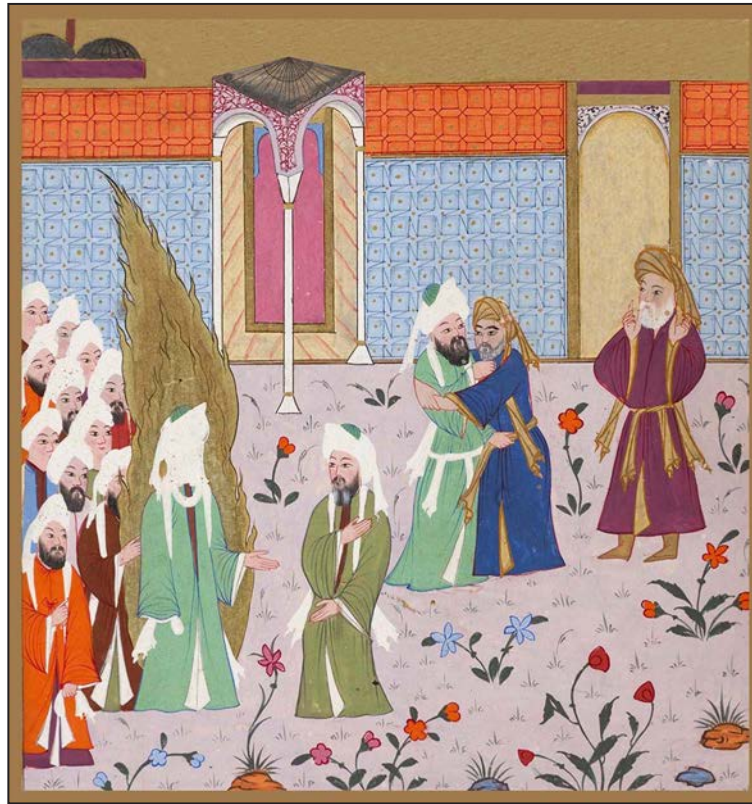
Abu Lahab ve takipçileri, Ukaz panayırında Muhammad ve Abu Bakr'a taş atıyorlar. Siyar-i Nabi

Peygamber'in Ortaya Çıkışı, Tabari 6:64**Abu Jafar al-Tabari:**

Çeşitli dini cemaatler yaklaşmakta olan misyonundan bahsediyorlar ve bu cemaatlerin bilginleri de insanları peygamber konusunda bilgilendiriyordu.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Ali ibn Isa al-Hakami ← Isa ← Amir ibn Rabiah:

Zayd ibn Amr ibn Nufayl'in "Ishmael'in soyu, özellikle de Abd al-Muttalib'in torunları için bir peygamber bekleniyor. Onu görece kadar yaşayacağımı sanmıyorum, ama ona inanıyorum. Mesajımın gerçeği yansıttığını ilan edin ve ona bir peygamber olduğunu söyleyin. Onu görece kadar yaşarsan, selamlarımı ilet. Size her şeyi açıkladığımı söyle ona, böylece sizden saklanmayacaktır." dediğine şahit oldum. "Onu anlat bize" dedim. "O kısa veya uzun biri değil, saç çok veya seyrek olmayan bir adam. Gözleri daima kırmızı ve omuzları arasında peygamberlik mührü var. Adı Ahmad, bu kasaba onun doğum yeri ve görevine burada başlayacak. Sonra insanları getirdiği mesajdan nefret edecek ve onu kovacaklar. O Yathrib'e göç edecek ve zaferler kazanacak. Onu tanımaya çalıştım. Abraham'ın inancını bulmak için her ülkeyi dolaştım. Yahudi, Hristiyan veya Magian olsun sorduğum her kişi bu inancın geldiğim yerde olduğunu söylediler. Onu, benim sana anlattığım gibi tarif ettiler ve başka peygamber olmayacağını söylediler." cevabını verdi. Müslüman olduğumda Ibn Amr ile yaptığım bu konuşmayı Tanrı'nın Habercisi'ne anlattım ve onun selamını ilettiler. Selamın karşılığını verdi ve "Tanrı ruhuna merhamet etsin onu Cennet'te parıltılı cüppeler giymiş olarak gördüm." dedi.

İslam'a geçmek isteyen Hamza, Abu Jahl tarafından engelleniyor ve kollarıyla onu sarıyor. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Kab ve Uthman'ın mevlası:

Umar ibn al-Khattab, Tanrı'nın Habercisi'nin camisinde birileri ile otururken bir adam camiye geldi ve onları selamladıktan sonra yanlarına oturdu. Onu tanyan Umar sordu 'Müslüman oldun mu?'

Adam "Evet!"

Umar "Sen Cahiliye döneminde bir kahin miydin?"

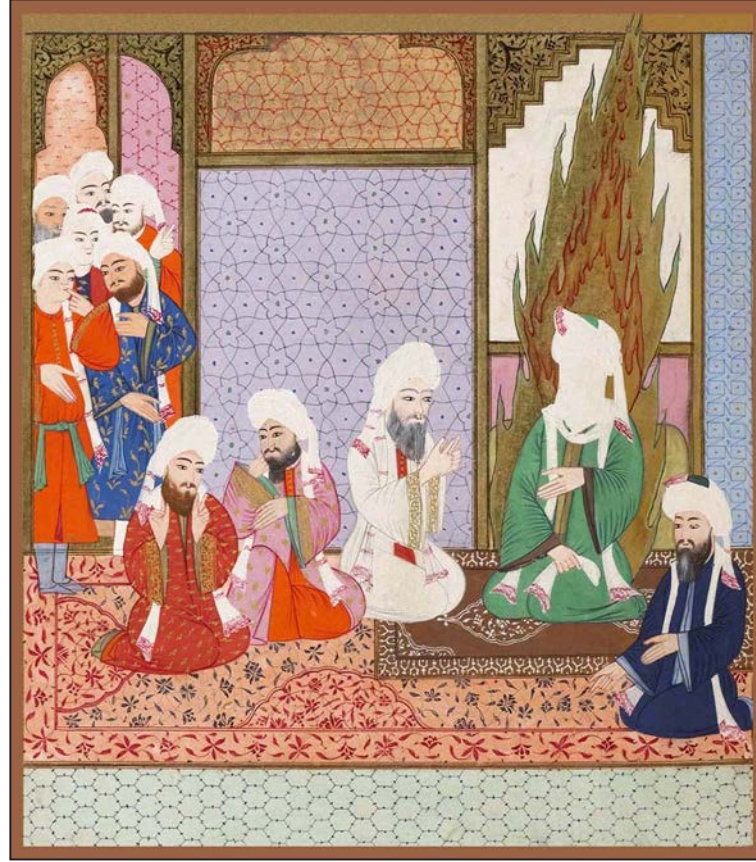
Adam "Övgü Tanrı'ya olsun."

Umar "Tanrı bizleri affetsin. Cahiliye döneminde sizden daha kötü şeyler yapardık. Tanrı bizi İslam ile onurlandırınca dek putlara tapıyor ve mezar görüntülerini kucaklıyorduk."

Adam "Evet sadık komutan, Tanrı böyle istemişti ve Cahiliye döneminde kahin oldum."

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Muhammad ibn Abd Allah ← al-Zuhr ← Muhammad ibn Jubayr ibn Mutim ← Ibn Jubayr:

Tanrı'nın Elçisi görevini açıklamadan bir ay önce Buwanah'ta bir putun yanında oturuyorduk. Birdenbire, birinin karnından gelen bir ses duyduk "Mucizeyi öğrenin, Mekke'deki bir peygamber için yıldızları fırlatıyoruz. Adı Ahmad, göç edeceği yer Yathrib." Hayretler içinde kaldık ve korkup geri çekildik. Sonra Muhammad ortaya çıktı ve görevine başladı.

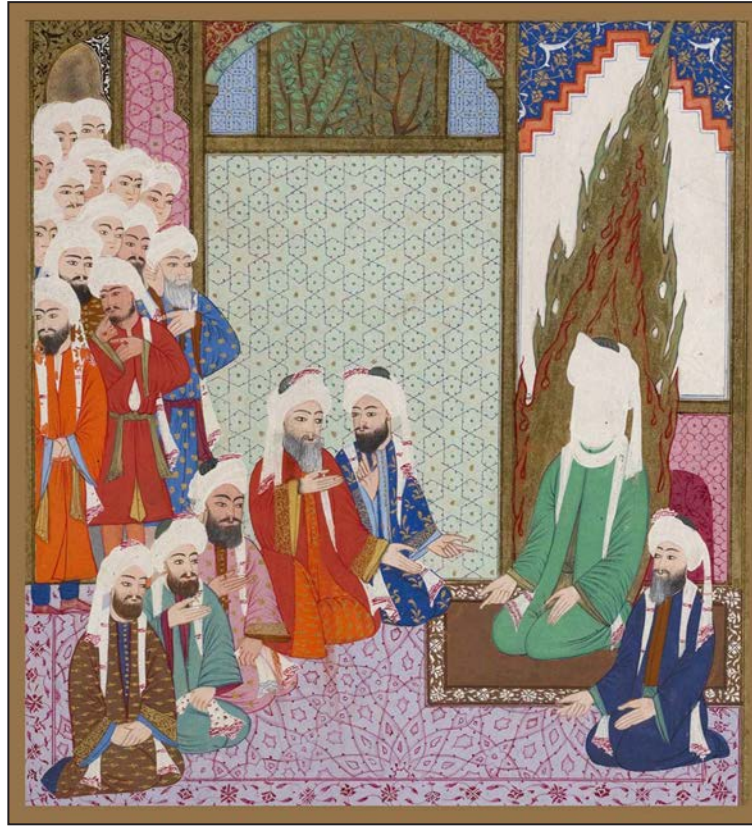

*Ibn Husayn, Malik ibn Jabal ve Firaza kabilesinden
Ala ibn Ala Müslüman oluyorlar. Siyar-i Nabi*

Peygamberlik Kanıtları, Tabari 6:66

Ahmad ibn Sinan al-Qattan al-Wasiti ← Abu Muawiyah ← Amash ← Abu Zibyan ← Ibn Abbas:

Banu Amir'in bir adamı Peygamber'e geldi ve "Bana omuzlarının arasındaki mühürü göster. Herhangi bir büyünün etkisi altına girersen seni iyileştiririm, çünkü ben Arapların en iyi büyücüsüyüm" dedi. "Sana bir işaret göstermemi ister misin?" diye sordu Peygamber. "Evet," dedi adam ve önlerindeki ağacın üzerindeki bir hurma kümesini yanına çağırmasını istedi. Muhammad ağaca baktı, hurma kümesini çağırıp parmakları ile tuttu. Kümeyi bırakmasını isteyen adam "Senden daha büyük bir sihirbaz görmedim" dedi.

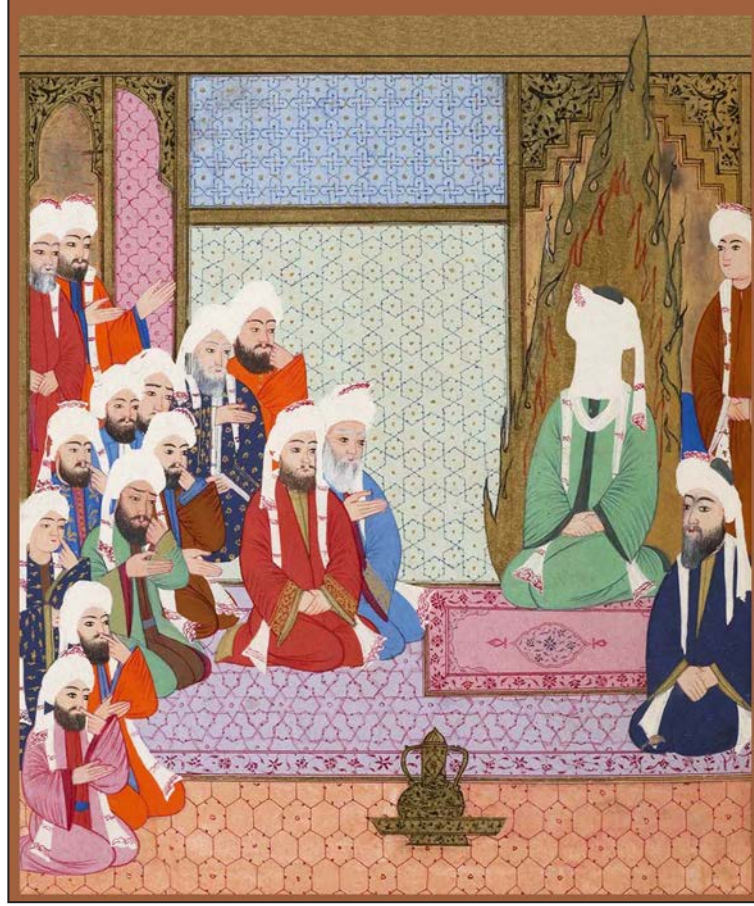
Muhammad, Amir ibn Sasaah'ın da aralarında bulunduğu Banu Sasaah kabilesinin liderleriyle İslam hakkında konuşuyor. Siyar-i Nabi

Kuran'ın Ortaya Çıkış Şekli, Tabari 6:67

Ahmad ibn Uthman (Abu al-Jawza) ← Wahb ibn Jarir ← Ibn Jarir ← al-Numan ibn Rashid ← al-Zuhri ← Urwah ← Aishah:

Tanrı'nın vahiylerini almak Muhammad için şafak vakti rahatlığı gibiydi. Bu yüzden yalnızlığı sevmeye başladı ve Hira mağarasını daha çok ziyaret etmeye başladı. Ardından ailesine geri döner ve benzeri günler için onları bilgilendirirdi. Hakikat beklenmedik şekilde kendisine ulaşana kadar böyle devam etti. Sonra Gabriel ona "Muhammad, sen Tanrı'nın Habercisi'sin, bu günden sonra bunu açıkla." dedi. Muhammad o günü "Ayakta dururken dizlerim üzerine düştüm. Yarı sürünerek, omuzlarım titreyerek Khadijah'a gittim,

olanları anlattım ve beni sarmasını istedim. Kendime geldiğimde Khadijah bana Tanrı'nın Habercisi olduğumu söyledi." sözleriyle anlatır.

Muhammad'ın önünde oturan Hannad ibn Umar ve Tamim kabilesi üyeleri. Siyar-i Nabi

Muhammad der ki:

Kendimi bir yandan aşağı atmayı düşündüğüm anda Gabriel bana göründü ve "Muhammad, sen Tanrı'nın Habercisi'sin!" dedi. Sonra "Sana getirdiğim vahiylerin hepsini ezbere oku." diye devam etti. "Onları ezbere okumam nasıl mümkün olabilir? dedim. Beni yakaladı ve neredeyse boğulana kadar üç kez göğsüne bastırdı. Ardından, tekrar "Yaratan Rab'in adına ezbere oku." dedi ve ben hepsini ezberden okudum.

Khadijah'a dönünce olanları anlattım ve hayatımdan endişe ettiğimi söyledim. O da "Sevinmelisin, Tanrı seni asla utandırmayacaktır. Çünkü akrabalarına iyi davranır, gerçeği söyler, sana emanet edilenleri iletir, yorgunluğa katlanır, konuğa misafirperverlik sunar ve talihsiz insanlara yardım edersin." dedi. Sonra beni Waraqah ibn Nawfal ibn Asad'a götürdü ve ondan beni dinlemesini istedi. O beni sorguladı ve ona ne olduğunu anlatınca " Gabriel, Imran'ın oğlu Moses'e de görünmüştü." dedi. "Halkım beni dışarı atacak mı?" diye sordum. "Evet! Hiçbir erkek, düşmanlıkla karşılaşmadan getirdiğin mesajı açıklayamaz. O günü görmek için yaşarsam, yardımına sıkıca geleceğim." cevabını verdi.

Kuran'ın bana bildirilen ilk kısımları "Sizler, Rableriniz için makbul değilsiniz. Değişiminiz size büyük bir ödül olacak ve sizler harika bir doğaya sahip olacaksınız. Göreceksin ve görecekler." diye başlıyordu.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishag ← Wahb ibn Kaysan (al-Zubayr ailesinin mevlası):

Abd Allah ibn al-Zubayr 'ın Ubayd ibn Umayr ibn Qatadah al-Laythi 'ye "Ubayd, bize açıkla! Tanrı'nın Habercisi'nin görevinin başlangıcında, Gabriel'in ona geldiğinde dair bir şey duydum." dediğine şahit oldum. Ubayd "O her yıl bir ayını Hira'da geçiriyor ve dinsel konular ile ilgileniyordu." cevabını verdi. Bu, Quraysh'in Cahiliye döneminde uğraştığı Tahannuth uygulamasının bir parçasıydı. Tahannuth, kendini haklı çıkarma anlamına gelir. Allah'ın Habercisi her yıl bir ayını dini sığınakta geçirir ve ona gelen fakirleri beslerdi. Bu süreyi tamamladıktan sonra Kaaba'yı yedi kez dolaşır ve sonra evine dönerdi.

Tanrı'nın kendisini yüceltmek istediği Ramazan ayında Muhammad her zaman olduğu gibi Hira Dağı'na çıktı. Gece olunca Gabriel ona Tanrı'nın emrini ilettili.

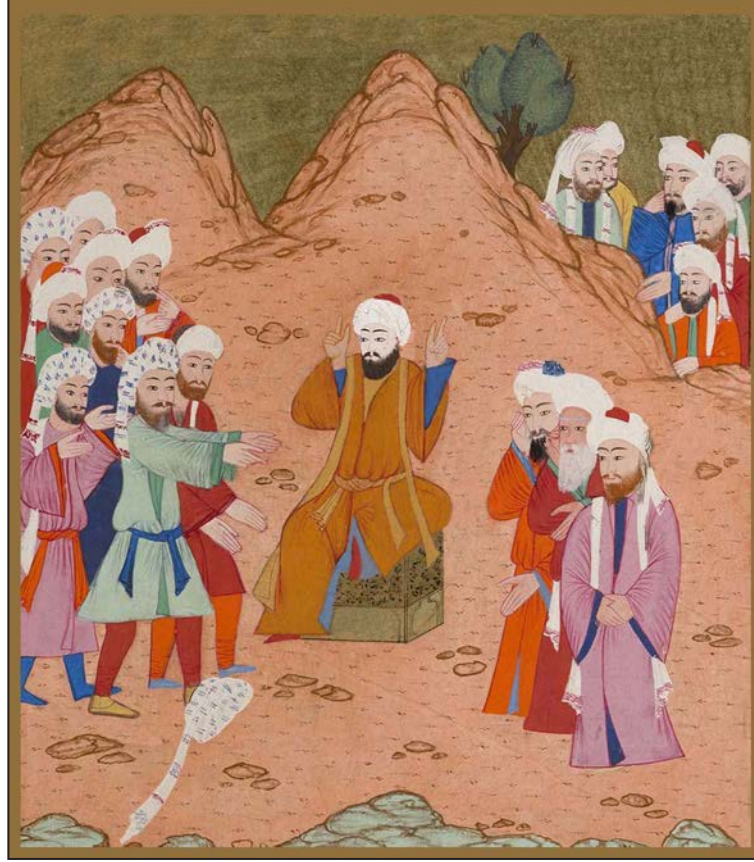
Hannad ibn Umar, Muhammad'in elini öper ve ona biat eder. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Habercisi şöyle anlatıyor:

Bir örtü altında uyurken Gabriel bana gelip okumamı istedi. Ona okuyamadığımı söyledim. Beni sıkıca kavradıktan sonra bıraktı ve tekrar okumamı istedi. Ne okuyacağımı sordum. Yaratan Rab'inin adına bir kan pıhtısından insanı yarattığını, öğretici olduğunu, bilinmeyi bildiğini söylememi istedi. Bunları ezberden okumamdan sonra yanımdan ayrıldı. Uyandığımda kelimeler kalbime yazılmış gibiydi. Quraysh'a kendim için mütevazî hizmetçiniz bir şair veya bir delidir demeyi düşündüm. Sonra kendimi bir yardan atıp rahatlamaya karar verdim. Bunu yapmak niyetiyle dışarı çıktım, ama dağın yolunda Cennet'ten gelen bir ses

duydum “Ey Muhammad, sen Tanrı’nın Elçisi’sin, ben de Gabriel.” diyordu. Kafamı kaldırdım ve ayakları ufukta olan Gabriel’i gördüm. Beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Ne ileri ne de geri gidebiliyordum. Gözlerimi ondan ayırmak için başımı çevirdim, ama nereye baksam onu görüyordum. Öylece beklerken Khadijah’ın beni aramaları için gönderdiği adamlar yanıma geldi. Onları geri gönderdikten sonra Gabriel de beni terketti ve aileme döndüm.

Alak Suresi, 1-5 Ayetler - Yaratan Rab’inin ismiyle oku! O insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku! Rabb’in en cömert olanıdır. O ki, kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediklerini öğreten de O’dur.

Muhammad’ın Mekke’deki en önemli muhalifi olan Abu Jahl, kendisini dinlemeyen kabilesinin halkına öfkelenir. Siyar-i Nabi

Waraqâ ibn Nawfal, Muhammad ibn Saad - Tabaqat 1:54

610 yılında 21-27 Ramadan arasında bir gece (Kadir Gecesi - Laylat al-Qadr) Gabriel tarafından getirilen ilk vahiy Nur Dağı’nın (Jabal al-Nour) Hira Mağarası’nda (Ghar Hira) Muhammad’e iletildi. Rivayete göre evine dönen Muhammad olanları karısı Khadija ile paylaştı. Khadija, daha sonra bu olayı Waraqâ ibn Nawfal’a anlattı ve Muhammad’i ona götürdü. Tevrat ve İncil’i okumuş İbrani dilini ve eski dinleri bilen bir bilge olan Ibn Nawfal, Muhammad’i dinledikten sonra “Müjde sana Ey Muhammad, Tanrı’ya yemin ederim ki sen Jesus’un haber verdiği son peygambersin. Gördüğün melek Tanrı’nın senden önce Moses ve Jesus’a göndermiş olduğu Ruh al-Qudus’tür. Keşke genç olsaydım ve kavmin seni yurdundan çıkaracağı gün sana yardımcı olabilseydim. Hiçbir peygamber yoktur ki kavmi tarafından düşmanlığa uğramasın ve eziyet görmesin” dedi.

Ibn Nawfal'ın "Korkarım ki ona gelen Gabriel değildir. Çünkü Şeytan, insanı saptırmak için Gabriel suretine bürünür. Amacı akıl sahibi kişileri deli ve mecnun etmektir." dediğini anlatan başka bir rivayet de vardır.

Bu görüşmeden sonra Gabriel yeni ayetler getirdi:

Kalem Suresi, 1-7 Ayetler - *Nun! Yemin olsun kaleme ve yazdıklarına, Sen Rabb'inin nimeti sayesinde mecnun değilsin. Senin için tükenmez bir ödül var. Sen yüce bir ahlak ile donanacaksın. Yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler; o fitne, o delilik hanginizdeymiş. Rab'in yolundan sapanı da, hidayete ereni de en iyi bilendir.*

Bu olayın ardından vahiyler 40 gün süreyle kesintiye uğradı ve bu dönem "İnkıta-ı Vahiy" olayı olarak adlandırıldı.

*Shayban kabilesinden Numan, Muhammad'in karşısına oturur; onun peygamberliğine inandığını söyler.
Siyar-i Nabi*

Tanrı'nın Habercisi'ne İnananların İlk Khadijah Oldu, Tabari 6:76**Abu Jafar al-Tabari:**

Tanrı, Peygamberine, halkını yüceltmesi, sahte tanrılara ve putlara ibadet edenleri bu yüzden cezalandırılacakları hususunda uyarması için emir verdi. Ayrıca Rab'inin kendisine bahsettiği lütfunu onlara söylemesini istedi. Ibn Ishaq'a göre bu onun Peygamber olarak atandığını gösterir. Bunun üzerine, Muhammad, Tanrı'nın Habercisi olarak görevlendirilmesinin bir lütuf olduğunu ilan etmeye başladı. Ona ilk inanan ve onu takip eden eşi Khadijah bint Khuwaylid oldu.

*Numan, Muhammad'in elini öperek İslam'ı kabul eder.
Siyar-i Nabi*

İslam'ın İlk Ayinleri Belirlendi, Tabari 6:77**Abu Jafar al-Tabari:**

Bir tek Tanrı olduğunu iddia eden, putları ve sahte tanrıları reddeden; Cennet ve Cehennem imyelerini gündeme getiren İslam'ın, insanları öncelikle dua ve ibadet ile görevlendirdiği söylenir.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Tanrı'nın Elçisi'ne dualar bildirildikten sonra, Gabriel Mekke'nin yüksek topraklarındaiken ona geldi ve vadiye yakın bir yerde durdu. Tanrı'nın Elçisi onu izlerken, Gabriel kendini dua için nasıl arındıracağını

göstermek için nasıl abdest alacağını uygulamalı olarak gösterdi. Ardından ayağa kalıp dua etti ve Tanrı'nın Habercisi onu izledi. Gabriel ayrılınca Tanrı'nın Elçisi Khadijah'a gitti ve kendisini namaza nasıl arındıracağını göstermek için abdest aldı. Gabriel'in yaptığı gibi onu dua etmeye yönlendirdi ve eylemlerini izledi.

Tanrı'nın Habercisi'ne İnanan İlk Erkek, Tabari 6:80

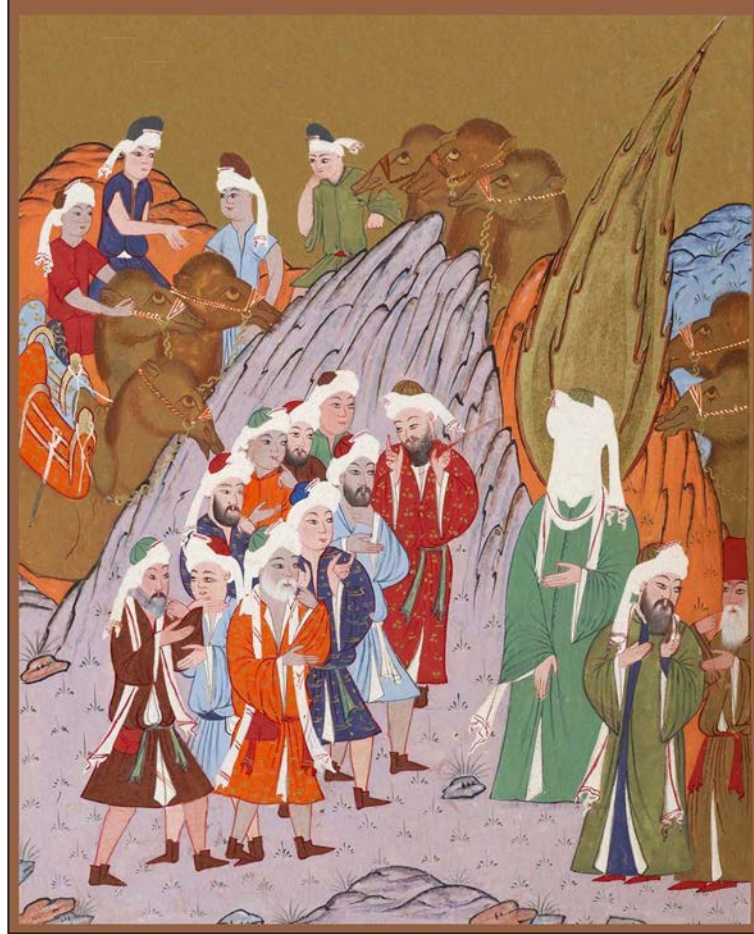
Ali ibn Abi Talib

Abu Jafar al-Tabari:

İlk alimler arasında, karısı Khadijah bint Khuwaylid'den sonra Tanrı'nın Elçisi'ni takip eden ve kendisine inanan erkek hususunda farklı görüşler vardır. Bazıları, Tanrı'nın Elçisi'ne inanan, onunla birlikte dua eden ve Tanrı'dan getirdiği mesajı taşıyan ilk erkeğin Ali ibn Abi Talib olduğunu söylüyorlar. Bu erkeğin Abu Bakr olduğunu söyleyenler de var.

Ibn Humayd ← Ibrahim ibn al-Mukhtar ← Shubah ← Abu Balj ← Amr ibn Maymun ← Ibn Abbas:

İlk dua eden kişi Ali'dir.

Muhammad ve Abu Bakr; Banu Salimah kabilesini ziyaret ederler. Siyar-i Nabi

Zakariyya ibn Yahya al-Darir ← Abd al-Hamid ibn Bahr ← Sharik ibn Abd Allah ibn Muhammad ibn Aqil
← Jabir:

Peygamber pazartesi yetkilendirilmişti ve Ali salı günü dua etti.

Abu Kurayb ← Waki ← Shubah ← Amr ibn Murrah ← Abu Hamzah ← Ansar'dan biri ← Zayd ibn Argam:

İslam'ı ilk kabul eden erkek Ali ibn Abi Talib'dir. Ancak al-Nakhai o erkeğin Abu Bakr olduğunu söylemişti.

Ahmad ibn al-Hasan al-Tirmidhi ← Ubayd-Allah ibn Musa ← al-Ala ← al-Minhal ibn Amr ← Abbad ibn
Abd Allah:

Ali'nin "Ben Tanrı'nın hizmetçisi ve Elçisi'nin kardeşiyim" dediğini duydum.

*Muti ve putu, Muhammad'in önünde yere yığılır ve
Yahudiler, Muhammad'den onu hayata geri getirmesini
isterler. Siyar-i Nabi*

Muhammad ibn Ubayd al-Muharibi ← Said ibn Khuthaym ← Asad ibn Abdah al-Balji ← Yahya ibn Afif
← Afif:

*Cahiliye devrinde Mekke'ye geldim ve al-Abbas ibn Abd al-Muttalib'de kaldım. Güneş doğup gökyüzüne
yükseldiğinde, Kaaba'ya bakarken genç bir adam geldi ve başını gökyüzüne çevirdi. Sonra Kaaba'ya döndü.
Kısa süre sonra bir genç geldi ve onun sağında durdu, sonra bir kadın geldi ve onların arkasında durdu.
Genç adam eğilince diğer ikisi de eğildiler. Genç adam secde edince onlar da secde ettiler. "Abbas, bunların*

kim olduğunu biliyor musun?” diye sordum. Abbas “Bu ağır bir mesele, gerçekten de ağır bir mesele. Bu genç adam Muhammad ibn Abd Allah ibn Abd-al Muttalib, kardeşimin oğlu. Arkasındaki kadın Khadijah bint Khuwaylid, onun karısı ve genç olan da Ali ibn Abi Talib ibn Abd al-Muttalib, diğer kardeşimin oğlu.” dedi. Onların üçü de aynı dine inanıyorlar ve bu dine inanan başka kimse tanımıyorum.” dedi

Abu Kurayb ← Yunus ibn Bukayr ← Muhammad ibn Ishaq ← Yahya ibn Abi al-Ashath al-Kindi, bir Kufan bilgini ← Ismail ibn Iyas ibn Afif ← Afif ← Afif’in babası:

Bir tüccardım, hac sırasında Mekke’ye geldim ve al-Abbas’ta kaldım. Bu sırada bir adam, bir kadın ve bir genç Kaaba’ya gelip birlikte dua etmeye başladılar. “Abbas, bunlar hangi dinden?” diye sordum. “Bu dini bilmiyorum, ancak bu adam Muhammad ibn Abd Allah’tır. Tanrı’nın Elçisi olduğunu iddia ediyor, ayrıca kendisiyle beraber olanlara Caesar ile Khosrow’un hazinelerini vadediyor. Yanındaki kadın Khadijah Bint Khuwaylid onun eşi ve genç olan da kuzeni Ali ibn Abi Talib.” cevabını verdi.

Ibn Humayd ← Isa ibn Sawadah ibn al-jad ← Muhammad ibn al-Munkadir ← Rabiah ibn Abi Abd al-Rahman ← Abu Hazim al-Madani ve al-Kalbi:

İslam’ı ilk kabul eden Ali’ydi ve dokuz yaşındaydı. On yaşında olduğunu söyleyenler de var!

Peygamber tarafından hayata döndürülen Muti, putu ayaklarının altına alır ve İslam’a girer. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Najih ← Mujahid ibn Jabr Abu al-Hajjaj:

Allah'ın Ali ibn Abi Talib'e olan yakınlığının bir işareti şöyledir. Quraysh, şiddetli bir kuraklıktan etkilendiğinde Abu Talib'in bakması gereken çok kişi olduğunu gören Tanrı'nın Elçisi, Banu Hashim'in en zenginlerinden biri olan Al-Abbas amcasına "İnsanların bu kuraklıktan nasıl acı çektiğini görüyorsunuz. Birlikte onun yükünü hafifletelim. Oğullarından birini ben yanıma alacağım, birini de sen alırsan onun yükümlülüğünü azaltırız." dedi. Al-Abbas kabul etti ve birlikte Abu Talib'e giderek teklifi iletiler. Abu Talib onlara "Agil'i bana bırak ve diğerleri için istediğini yap." dedi. Tanrı'nın Elçisi, Ali'yi ve al-Abbas da Jafar'ı alıp evlerinin bir üyesi yaptılar. Ali ibn Abi Talib, Tanrı'nın Elçisi ile yaşadı ve peygamberliğinin ardından onu takip etti. Ona inandı ve mesajının gerçekliğini kabul etti. İslam'ı kabul eden Jafar da finansal olarak bağımsız olana kadar al-Abbas ile birlikte kaldı. Allah'ın Ali ibn Abi Talib'e ihsan ettiği iyiliklerden biri de Tanrı'nın Elçisi'nin İslam'dan önce onun vasisi olmasıydı.

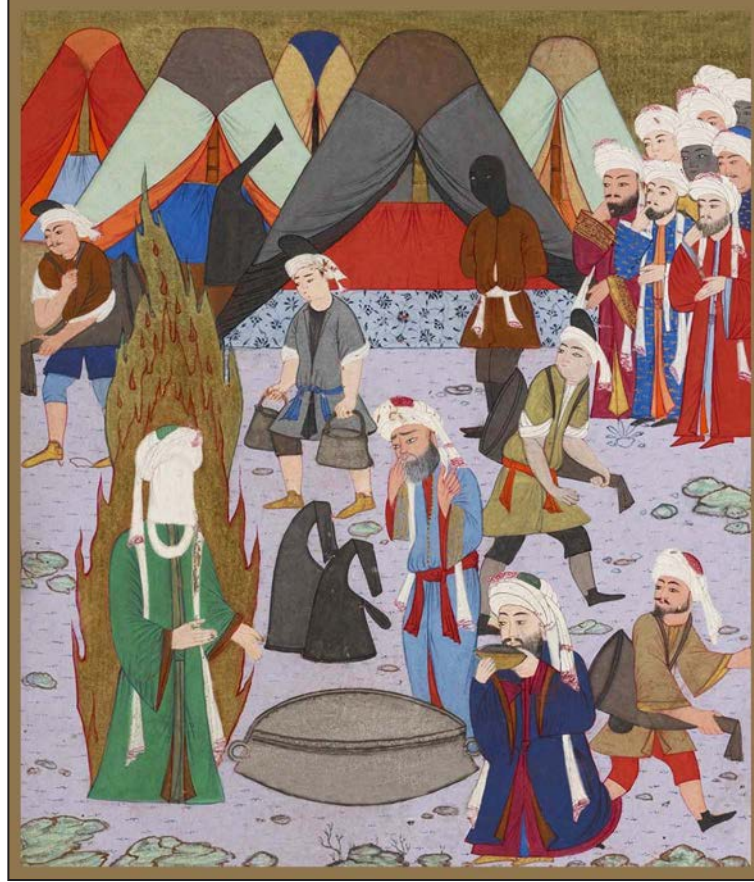
Muhammad, putu eritip Muti'nin söz verdiği gibi altın ve gümüşü fakirlere dağıtmak için bir demirci ile görüşür.

Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Muhammad ibn Ishaq:

Bazı bilim adamları, namaz vakti geldiğinde Tanrı'nın Habercisi'nin kendisini Abu Talib ve diğer amcalarından gizlemek için, Ali ibn Abi Talib'in eşliğinde Mekke dağlıklarına çıktıklarını söyler. Orada birlikte dua eder ve akşam olunca geri dönerlerdi. Tanrı istediği sürece böyle devam ettiler. Bir gün Abu Talib, dua

ettiğine şahit olduğu Tanrı'nın Habercisi'ne "Yeğen, senin takip ettiğin bu din nedir?" diye sordu. O da "Amca, bu Tanrı'nın dini, O'nun melekleri, habercileri ve atalarımızdan Abraham ya da Tanrı'nın kendisi beni bu dini hizmetkarlarına anlatmam için görevlendirdi. Sizlere en içten tavsiyelerde bulunacağım. Bana bu konuda yardımcı olmayı en çok hak eden kişi de sizsiniz." cevabını verdi. Abu Talib "Yeğenim, dinlimi, atalarımın dinini bırakmam, ancak Tanrı adına, yaşadığım sürece size karşı hoş olmayan bir davranışta bulunmayacağım." dedi.

Muhammad, Banu Junda'nın çöl kampında serin ve temiz bir su kaynağı yaratarak bir mucize daha gerçekleştirir.
Siyar-i Nabi

Abu Bakr

Sahl ibn Musa al-Razi ← Abd al-Rahman ibn Maghra ← Mujalid ← al-Shabi:

Abu Bakr İslam'ı kabul eden ilk erkektir. Al-Abbas'a bunu sordum. Bana "Hassan ibn Thabit'in mısralarını hatırlıyor musun?" cevabını verdi:

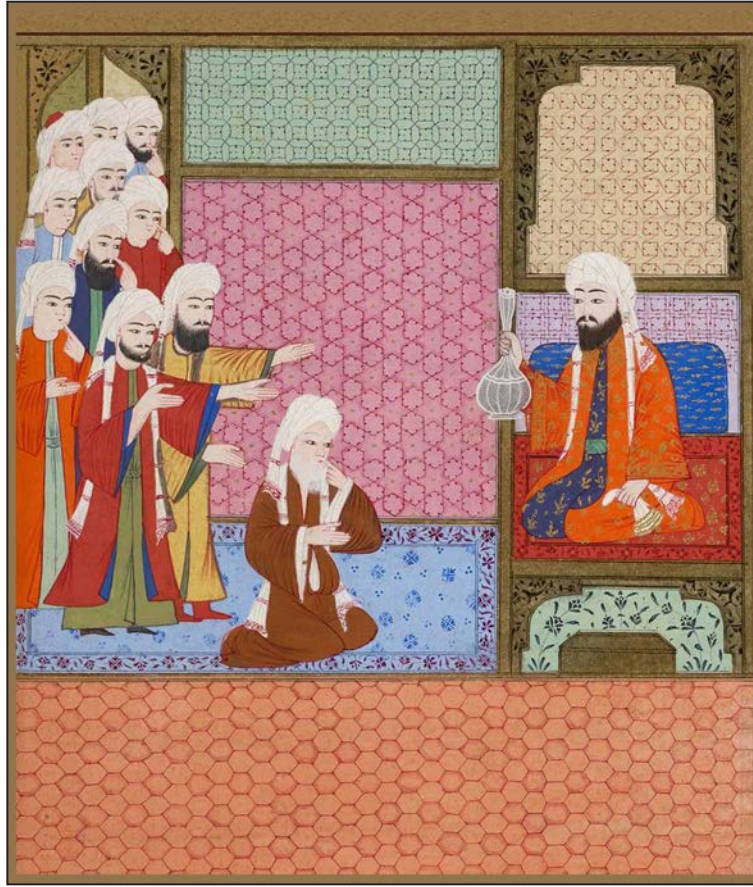
Güvenilir erkekleri hatırlamak istiyorsanız
kardeşiniz Abu Bakr ve onun yaptıklarından bahsedin.
İnsanların en iyisi, peygamberin hemen ardından en dindar olan
ve üstlendiği her şeyi yerine getirmede en sadık kişi.
Takipçileri onun mezarını övebilir ve peygamberlere inanan ilk kişi olabilir.

Said ibn Anbasah al-Razi ← Yahya ibn Wadih ve al-Haytham ibn Adi ← Mujalid ← al-Shabi ← Ibn Abbas:

Abu Bakr İslam'ı kabul eden ilk erkektir.

Bahr ibn Nasr al-Khawlani ← Abd Allah ibn Wahb ← Muawiyah ibn Salih ← Abu Yahya ve Damrah ibn Habib ve Abu Talhah ← Abu Umanah al-Bahili ← Amr ibn Abasah:

Tanrı'nın Habercisi Ukaz'da (Nakhlah ile al-Taif arasında bir yer) kalırken yanına gittim ve "Ey Tanrı'nın Habercisi bu dinde sizi izleyenler kim?" dedim. Özgür bir adam ve bir köle; Abu Bakr ve Bilal." cevabını verdi. Sonra İslam'ı kabul ettim ve İslam'a inananların dördüncüsü olduğumu düşündüm.

Mucizevi şifalı çeşmeden içtikten sonra iyileşen yaşlı bir adam, Banu Junda lideriyle konuşur. Siyar-i Nabi

Zayd ibn Harithah

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← al-Wagidi ← Ibn Abi Dhib:

İslam'ı kabul eden ilk kişinin kim olduğunu al-Zuhri'ye sordum. "İlk kadın Khadijah ve ilk erkek Zayd ibn Harithah" cevabını verdi.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Musab ibn Thabit ← Abu al-Aswad ← Sulayman ibn Yasar:

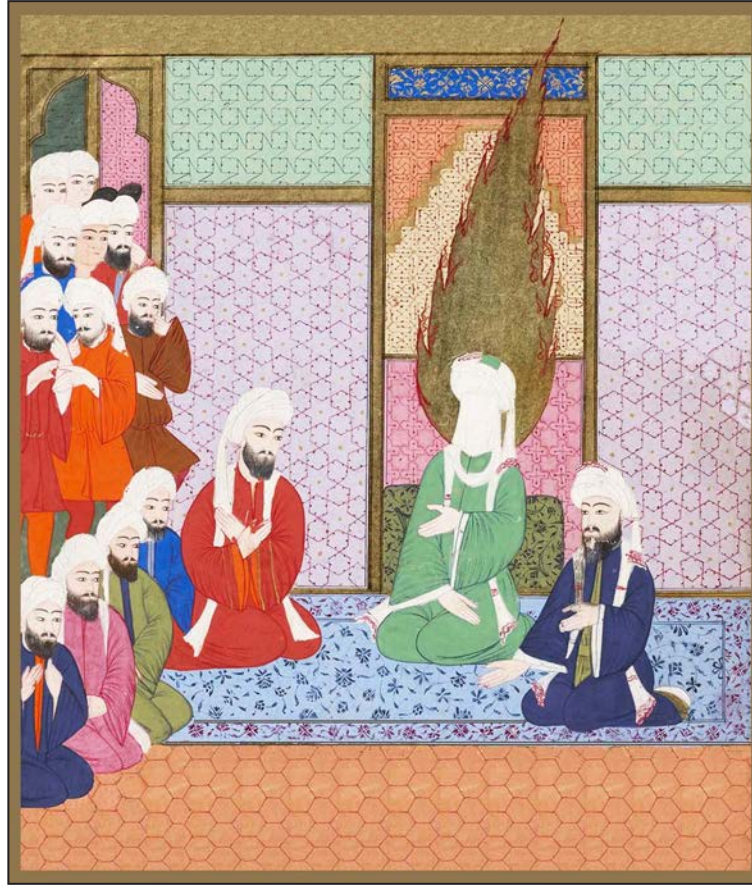
İslam'ı ilk kabul eden erkek Zayd ibn Harithah'tır.

Abd al-Rahman ibn Abd Allah ibn Abd al-Hakam ← Abd al-Malik ibn Maslamah ← Ibn Lahiah ← Abu al-Aswad ← Urwah:

İslam'ı ilk kabul eden erkek Zayd ibn Harithah'tır.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

O sırada Tanrı'nın Habercisi'nin mevlası olan Zayd ibn Harithah, Ali ibn Abi Talib'den sonra İslam'ı kabul eden dua eden ilk erkekti. Sonra Abu Bakr ibn Abi Quhafah al-Siddiq da İslam'ı kabul etti. Bunu açıkça ilan etti ve başkalarını Tanrı'ya ve Peygamberi'ne inanmaya davet etti. Kabilesi arasında popülerdi ve bununla başa çıkması kolaydı. Ayrıca Kabilenin soybilimi konusunda Quraysh'in en uzmanıydı ve en iyi ve kötü hakkında onları haberdar ediyordu. Dürüst ve tanınmış bir tüccardı ve ticari becerisi sebebiyle kabilesinin adamları ona danışıyorlardı. Uthman ibn Affan, Abd al-Rahman ibn Awf, Sad ibn Abi Waggas ve Talhah ibn Ubaydallah onunla yaptıkları toplantılardan sonra İslam'ı kabul ettiler. Bu sekiz kişi Tanrı'nın gönderdiği ayetlere inanan, dua eden ve ibadet eden ilk Müslümanlar oldular. Sonra hem erkekler, hem kadınlar art arda İslam'ı kabul ettiler: İslam, Mekke'de genel bir konuşma konusu haline geldi ve herkes ondan bahsetti.

Muhammad bir takipçisi ile birlikte, İslam'ı kabul etmiş olan Banu Junda halkıyla görüşür. Siyar-i Nabi

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Al-Waqidi:

Bilginler, Tanrı'nın Elçisi'nin çarısına cevap veren Kible halkının ilkinin Khadijah bint Khuwaylid olduğu hususunda anlaşmaya varmıştır. Sonra İslamı kabul eden üç erkek (Ali, Abu Bakr ve Zayd ibn Harithah) arasından hangisinin İslam'ı daha önce kabul ettiği hususunda görüş farklılıkları vardır. Khalid ibn Said ibn al-As da İslam'ı kabul eden beşinci kişidir. Bazıları Abu Dharr ve Amr ibn Abasah al-Sulami'nin de ilk beşinci ile yedinci arasında olduğunu söylüyorlar.

Al-Harith ← Muhammad ibn Sad ← Muhammad ibn Umar ← Musab ibn Thabit ← Abu al-Aswad Muhammad ibn Abd al-Rahman ibn Nawfal:

Al-Zubayr, Abu Bakr'dan sonra dördüncü veya beşinci olarak İslam'ı kabul etti.

Ibn Ishaq:

Khalid ibn Said ibn al-As ve eşi Humaynah bint Khalaf ibn Asad ibn Amir ibn Bayadah of Khuzah'in ardından çok sayıda insan İslam'ı kabul etti.

Muhammad, kakmalı ahşaptan yapılmış bir mihrabın önünde oturmuş, Kindah kabilesinin liderleriyle konuşuyor. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Habercisi'nin Yedi Cennet'i Ziyareti, Tabari 6:78

Cebrail, Muhammad'i Miraç'a davet ediyor. Siyar-i Nabi

Rivayet edenler Ibn Humayd ← Harun ibn al-Mughirah ve Hakkam ibn Salm ← Anbasah ← Abu Hashim al-Wasiti ← Maymun ibn Siyah ← Anas ibn Malik:

Muhammad peygamber olduğu sıralarda Quraysh halkı gibi Kaaba çevresinde uyurdu. Bir keresinde iki melek, Gabriel ve Michael (Mikail) ona gelip "Quraysh'in şefini bulmamız emredildi" dediler ve gittiler. Sonra Kible'den yanlarına bir kişi daha alıp geldiler. Uyurken göğsünü açıp Zamzam suyu ile yıkadılar. Böylece şüphe ya da çok tanrılığın yanı sıra İslam öncesi inançlar ve hatalardan da kurtulan Tanrı'nın Habercisi'nin göğsünü altın bir kase içinde getirdikleri inanç ve bilgelik ile doldurdular. Ardından dünyevi Cennet'e götürüldü ve onları kabul edenler sordular "Kimsiniz?"

Gabriel "Ben Gabriel."

Onlar "Yanındaki kim?"

Gabriel "Muhammad."

Onlar "Görevine başladı mı"

Gabriel "Evet."

Onlar, kapıyı açarak "Hoş geldiniz. Tanrı Muhammad'i kutsasın."

Muhammad, içeri girince kocaman ve yakışıklı bir adam gördü ve sordu "Bu kim, Gabriel?"

Gabriel “Bu senin baban Adam!”

Sonra Gabriel onu sırasıyla diğer Cennetlere götürdü:

Muhammad, ikinci Cennet'te iki adam gördü ve sordu “Bunlar kimler, Gabriel?”

Gabriel “John ve Jesus senin kuzenlerin!”

Muhammad, üçüncü Cennet'te bir adam gördü ve sordu “Bu kim, Gabriel?”

Gabriel “Geceleri yıldızlar ve dolunay gibi diğer erkeklere güzellik bağışlayan ağabeyin Joseph”

Muhammad, dördüncü Cennet'e başka bir adam gördü ve sordu “Bu kim, Gabriel?”

Gabriel “O İdris'tir.”

Muhammad, Burak'a binerek Cebrail ve melekler ile birlikte Masjid al-Aqsa'ya doğru yola çıkar. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Habercisi Beşinci Cennet'te Aaron ile, altıncı cennette Moses ile ve Yedinci Cennet'te Abraham ile karşılaştı. Sonra Gabriel onu Cennet'e götürdü. Orada her iki tarafında da inci kubbeler olan, süttten daha beyaz ve baldan daha tatlı bir nehir vardı. Peygamber "Bu kuleler nedir, Gabriel?" diye sordu. Gabriel Tanrı'nın Habercisi Beşinci Cennet'te Aaron ile, altıncı cennette Moses ile ve Yedinci Cennet'te Abraham ile karşılaştı. Sonra Gabriel onu Cennet'e götürdü. Orada her iki tarafında da inci kubbeler olan, süttten daha beyaz ve baldan daha tatlı bir nehir vardı. Peygamber "Bu kuleler nedir, Gabriel?" diye sordu. Gabriel "Rab'inizin size vermiş olduğu al-Kawthar, sizin meskenleriniz!" cevabını verdi. Gabriel bir avuç toprak aldı ve ona verdi. Mis gibi kokuyordu bu toprak. Ardından en büyükleri topraktan yapılmış kavanozlara ve en küçükleri yumurtalara benzeyen meyveler taşıyan bir ağaç olan Sidrat al-Muntaha'ya çıktı ve Efendisi ona iki yay boyu uzak veya yakın olana kadar yakınlaştı. Efendisi yaklaşıncaya ağaç inciler, yakutlar ve renkli inciler gibi mücevherler ile kaplandı. Tanrı onun anlamasını ve bilmesini sağlayıp elli dua bildirdi. Geri dönerken Moses ona sordu "Halkın için sana ne verdi?"

Tanrı'nın Habercisi "Elli dua."

Moses "Rab'inize geri dön ve ondan halkın yükünü hafifletmesini iste, çünkü halkın güçsüz ve kısa ömürlü. Ben de Israel'in evlatları için acı çekmişim."

Muhammad geri döndü ve Tanrı onun halkın yükünü azalttı. Moses halkın yükünü daha da azaltmasını istediği için dört defa daha Tanrı'ya gidip geri döndü. Sonunda Moses altıncı defa bu tavsiyede bulununca "Size itaatsizlik etmek istemem, buna rağmen tekrar Tanrı'ya gitmeyeceğim." dedi.

Muhammad, Masjid al-Aqsa'da önceki peygamberlere ve meleklerle namaz kıldırıyor. Siyar-i Nabi

Ibn Ishaq, 181

Muhammad ibn Ishaq'tan Ziyad ibn Abd Allah al-Bakka şöyle anlattı:

Tanrı'nın Habercisi o gece, İslam'ın tüm Quraysh aşiretleri arasında yayıldığı Mekke'de bulunan camiden, Masjid al-Aqsa'ya taşındı. Aşağıdaki bilgiler bana Abd Allah ibn Masud, Abu Said al-Khudri ve Aisha kanalıyla ulaştı. Muawiya ibn Abu Sufyan, al-Hasan ibn Abu al-Hasan al-Basri, Ibn Shihab al-Zuhri, Qatadah, bazı bilginler ve Umm Hani bint of Abu Talib bu öyküyü birleştirdiler. Her biri Muhammad gece yolculuğuna çıkarken neler olduğu hakkında bir şeyler söyledi. Yolculuğun yeri ve bununla ilgili söylenenler bir araştırma tezi olabilir. Söz konusu Tanrı'nın gücü ve otoritesidir; inananlar için rehber olacaktır. Bu kesinlikle Tanrı'nın bir eylemiydi. Ona kendisini tanıtmak ve yapmak istediğinin işaretlerini göstermekten memnuniyet duyuyordu.

Abu Talib, Abbas ibn Muttalib ve diğer Quraysh ileri gelenleri, Muhammad'a mucizevi gece yolculuğu hakkında sorular soruyorlar. Siyar-i Nabi

Abd Allah ibn Masud şöyle anlattı:

Buraq, her şeyi gözüne ulaşabildiği her yere götürebilen bir hayvan; diğer peygamberlerden sonra Tanrı'nın Habercisi'ne getirildi ve onu da taşıdı. Arkadaşı (Gabriel), Kudüs tapınağına gelinceye kadar, Cennet ile yeryüzü arasındaki harikaları görmeye gitti. Orada Tanrı'nın arkadaşı Abraham'ı, Moses ve Jesus peygamberleri buldu ve onlar ile dua etti. Daha sonra ona süt, şarap ve su taşıyan üç kap getirildi. Suyu alırsa takipçileri ile birlikte boğulacak, şarabı alırsa takipçileri ile birlikte kötülüğe esir olacak ve sütü alırsa takipçileri ile birlikte doğru olana yönlendirilecekti." O da süt kabını aldı ve içti. Gabriel ona "Muhammad, haklı olarak yönlendirildiniz ve halkınız da öyle olacak." dedi.

Al-Hasan şöyle anlattı:

Tanrı'nın Habercisi Hicr 'de uyurken Gabriel geldi ve ayağı ile dokunup onu uyandırdı. Kakıp oturan Muhammad hiçbir şey göremedi ve tekrar uzandı. Gabriel tekrar geldi ve ayağıyla onu uyandırdı. Yine hiçbir şey göremeyen Muhammad tekrar uzandı. Gabriel onu tekrar uyandırdı ve ayağa kalkınca kolunu tutup caminin kapısına götürdü. Kapıda kanatlı yarı katur, yarı eşek, beyaz bir hayvan vardı. Gabriel hayvanın her ayağını bir görüş açısına koyup Tanrı'nın Habercisi'ni de üzerine yerleştirdi. Sonra yakınlarında durup bekledi.

Peygamber tarafından lanetlenen ve şimdi dilenci olan eski zengin Najiz ibn Farrash. Siyar-i Nabi

Qatadah, Tanrı'nın Habercisi'nden şöyle naklediyor:

Onun hazırlayıp üzerine binmeye çalışırken Gabriel elini yeleğinin üzerine koyup "O Buraq. Ona bu şekilde davranmaya utanmıyor musun? Tanrı adına! Seni taşımak kadar onur duyacağı hiçbir şey yapmadı bugüne kadar." dedi. Hayvan o kadar utandı ki, ter içinde kaldı ve durup ona binmem için bekledi.

Al-Hasan şöyle anlattı:

Tanrı'nın Habercisi ve Gabriel, Kudüs'teki tapınağa varıncaya kadar ilerlediler. Orada Abraham, Moses ve Jebub peygamberler ile görüştü. Tanrı'nın Habercisi bir imam gibi davranıp onlara namaz kıldırdı. Kendisine verilen sütü içti, şaraba dokunmadı. Sonra Mekke'ye döndüğünde olanları anlattı. Birçoğu "Tanrı adına, bu açıkça bir saçmalık! Bir kervanın Suriye'ye gitmesi bir ay, dönmesi de bir ay sürer ve Muhammad

bu yolculuğu bir gecede yapabilir mi?” dediler. Bir çoğu Müslüman olmaktan vaz geçtiler ve Abu Bakr’a gidip “Şimdi arkadaşın hakkında ne düşünüyorsun, Abu Bakr? Dün gece Kudüs’e gittiğini, orada dua ettiğini ve Mekke’ye geri döndüğünü iddia etti.” dediler. O onların yalan söylediklerini iddia etti. “Hayır camide insanlara bunu anlattı.” diye ısrar ettiler. Abu Bakr “O halde doğru söylüyordur. Bunda şaşkıncı olan ne? Ben gökten yapılacak iletişimin bir saat veya daha az olduğuna inanıyorum.” dedi. Sonra Muhammad’e gitti ve olanları öğrendikten sonra Kudüs’ü kendisine tarif etmesini istedi. Tanrı’nın Habercisi Kudüs’ü hakkında ne söylediye Abu Bakr “Bunun doğruluğuna tanıklık ediyorum.” diye onayladı. O da “Abu Bakr Sıddik’tır (sadık)” dedi. Bu sırada Tanrı, İslam’ı terk enlere “Sana, bunları erkekleri Kuran ve lanetli ağaç ile denemen için gösterdik. Onları korku içinde koyarız, ancak bu sadece onların hatalarıdır.” diye seslendi.

Aisha o geceyi şöyle anlattı:

Havari’nin bedeni olduğu yerde kaldı, ancak Tanrı onun ruhunu nakletti.

Yağub ibn Utba ibn al-Mughira ibn al-Akhnas şöyle anlattı:

Tanrı’nın Habercisi “Kalbim uyanık olmasına rağmen gözlerim uyuyordu” derdi. Tanrı, ayetleri gönderdi ve nasıl gittiğine şahit oldu. Uykuda veya uyanık, indirilenler gerçekte ve öyle de oldu.

Abu Jahl, Muhammad’e lanet ettikten sonra konuşma yeteneğini kaybeder. Siyar-i Nabi

Umm Hani bint Abu Talib (Hind) şöyle anlattı:

Tanrı'nın Habercisi o gece evimde uyudu. Gece duasını etti, namazını kıldı ve uyudu; biz de uyuduk. Şafaktan biraz önce uyandı ve sabah namazını kıldıktan sonra bize "Bildiğiniz gibi akşam namaz kılıp dua ettim. Sonra Kudüs'e gittim, orada dua ettim ve bu sabah yine burada namaz kıldım." dedi. Dışarı çıkarken ona "Ey Muhammad, insanlara bunları anlatma, çünkü onlar yalan söylüyorsun der ve hakaret ederler" uyarısında bulundum. O da "Tanrı adına, kesinlikle onlara söyleyeceğim." karşılığını verdi. Olanları anlatınca şaşırın ve ne kanıt olduğunu soranlara "Dönerken bir kervanın yanından geçtim ve sürdüğüm hayvan onların develerinden birini korkuttu. Yanlarında üzeri bir örtü ile kapatılmış bir kab içerisinde su vardı. Örtüyü kaldırıp suyu içtim. O kervan şu anda al-Tanim'i geçti ve al-Baida'ya doğru iniyor. Kervanın önünde koyu renkli bir deve var biri siyah diğeri çok renkli iki çuval taşıyor. İnsanlar yoyla çıkıp kervanı beklediler. Önden gelen deve tarif ettiği gibiydi. Onlara su kabı ile ilgili sorular sordular. Onlar da bir örtü altında sakladıkları suyla dolu kabı sabah bulamadıklarını söylediler. Ayrıca gece korkan bir devenin yerinden kılmıdamak istemediğini de eklediler.

*Abu Jahl, Muhammad'den kendisini iyileştirmesini ister.
Siyar-i Nabi*

Abu Said al-Khudri, Tanrı'nın Habercisi'nin anlattıklarını şöyle nakletti:

Kudüs'teki işimi tamamladıktan sonra daha önce gördüklerimden daha iyi bir merdivenin önüne geldim. Ölümü yaklaşan biri gibi bakıyordum. Gabriel'in tanıştığı yoldaşım, kim olduğumu sordu ve Muhammad olduğumu öğrenince, bana bir görev verilip verilmediğini sordu ve bundan emin olmamı istedi. Birlikte

İzleyicilerin Kapısı diye anılan Cennet'in bir kapısına kadar ilerledik. Ishmael adı verilen bu meleğin sorumluluğu buydu ve her birinin yönetiminde on iki bin melek olan on iki bin meleğe komuta ediyordu.

Cennet'in en alt katına girdiğimde önünden geçen erkeklerin ruhları ile orada oturan bir adam gördüm. Biri için "İyi bir bedenden iyi bir ruh" ve bir başkası için "Faugh!" dedi. Bunun ne anlama geldiğini sorunca, kaşlarını çatıp "Kötü bir bedenden kötü bir ruh" diyerek sorumu cevapladı. Gabriel "O atamız Adam'ın yavrularının ruhlarını inceleyen biri. Bir inananın ruhu ona haz veriyor ve bir yalancının ruhundan tiksinti duyuyor." dedi. Sonra deve gibi dudakları olan adamlar gördüm. Elllerinde taş gibi ateş parçaları vardı ve onları ağızlarının içine atıp arkalarından çıkartıyorlardı. Bana, yetimlerin günahlarını yiyip bitirenler oldukları söylendi. Sonra Firavun ailesinin yolundaki erkeklere tanık oldum. Daha önce hiç görmediğim göbekleri olan bu erkek görevliler, Cehennem'e girdiklerinde susuzluktan çıldırmış develer gibi, onların üzerlerinden geçiyorlardı, onları aşağı doğru itiyorlardı ve onlar yoldan ayrılamıyorlardı. İyi beslenmiş, yağlı erkekler gördüm. Yan yana sıralanmış, yağsız, kokuşmuş etleri yiyorlardı. Bunlar, Tanrı'nun izin verdiği kadınları yasaklayan ve yasakladıklarının peşinden gidenlerdi. Göğüslerinden asılmış kadınlar gördüm; bunlar kocaları için piçler doğuranlardı.

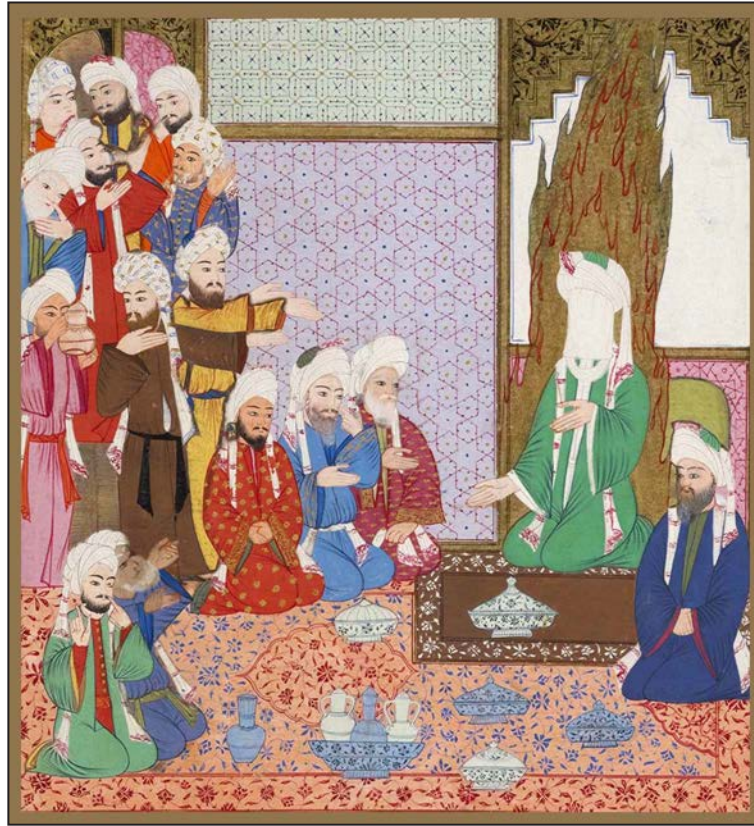

Peygamber topraktan çıkardığı kaynak suyuyla Abu Jahl'i iyileştirir. Ancak Abu Jahl daha sonra Muhammad'i büyücülükle suçlar. Siyar-i Nabi

Sonra Cennet'in ikinci katına götürüldüm. Orada Mary'nin oğlu Jesus'un anne tarafından kuzenleri ve Zakariah'in oğlu John (the Baptist) ile tanıştım. Sonra Cennet'in üçüncü katına götürüldüm. Orada yüzü bütün bir ay gibi olan bir adam vardı. Bu Jacob'un oğlu kardeşim Joseph'di. Sonra Cennet'in dördüncü katına götürüldüm. Orada Idris adında bir adam vardı ve biz onu yüce bir yere yükselttik. Sonra Cennet'in

beşinci katına götürüldüm. Orada beyaz saçlı ve uzun sakallı bir adam vardı, ondan daha yakışıklı birini görmedim. Bu, halkının sevgilisi Aaron'du; Imran'ın oğlu. Sonra Cennet'in altıncı katına götürüldüm. Orada burnu kanca gibi kıvrık, kara bir adam vardı. Bu, Imran'ın oğlu kardeşim Moses'di.

Sonra Cennet'in yedinci katına götürüldüm. Diriliş gününe kadar, her gün yetmiş bin melek, oraya geri dönüyordu ve orada, ölümsüz konağın kapısındaki tahtta oturan bir adam vardı. Daha önce kendim gibi bir erkek görmemişim ve o adam benim babam Abraham'dı. Beni alıp Cennet'e götürdü ve orada koyu kırmızı dudaklı bir genç kız gördüm ve kime ait olduğunu sordum. Beni görmekten memnun olduğunu ve Zayd ibn Harithah'a ait olduğunu söyledi (Tanrı'nın Habercisi Zayd'a onunla ilgili bu iyi haberi verdi).

Abu Jahl, konuşması düzeltilince, insanları Peygamber'e olan inançlarından vazgeçmeye teşvik eder ve onlara Muhammad'ın bir büyücü olduğunu söyler. Siyar-i Nabi

Hadis yazarı Abd Allah'ın ibn Masud, Tanrı'nın Habercisi'nin anlattıklarını şöyle nakletti:

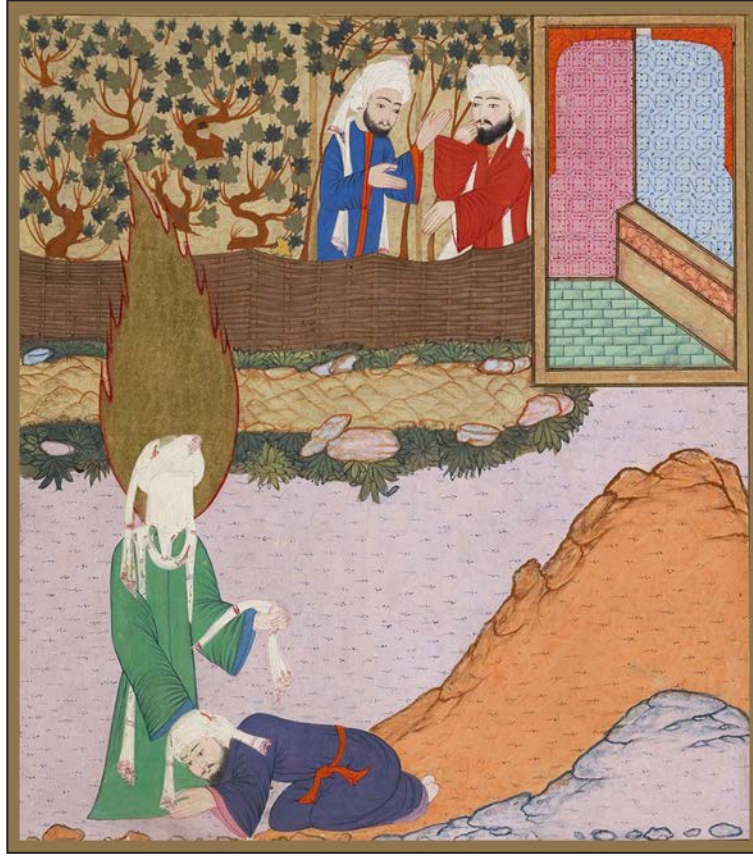
Gabriel beni Cennet'in her kademesine götürdüğünde ve kimliğimi ve görevimi bildirip girmek için izin istedi. Onlar da "Tanrı sana yaşam, erkek kardeş ve arkadaş verdi!" dediler. Yedinci Cennet'e ve Rab'ime ulaştıktan sonra günde elli rekat namaz kılmakla görevlendirildim ve oradan ayrıldım.

Geri dönerken Moses'in yanından geçtim. O iyi bir arkadaştı ve her gün elli rekat namaz kılmakla görevlendirildiğimi öğrenince "Namaz senin güçsüz halkın için ağır bir meseledir. Rab'ine geri dön, senin ve halkın için bu sayıyı azaltmasını iste" dedi. Öyle yaptım ve Rab'im on rekat namaz kılmamı yeterli buldu. Moses'in yanından geçerken bunu söyledim, o da aynı karşılığı verdi. Bu görüşmeler bütün gün ve gece

için beş rekat kalıncaya kadar devam etti, fakat Moses yine aynı tavsiyede bulundu. Ben de tekrar geri dönüp Rab'imden namaz sayısını azaltmasını istedim. O "Bir daha azaltmayacağım, bu beş rekat namazı kılmanız halinde, elli rekat namazın ödülüne sahip olacaksınız." dedi.

Hadis yazarlarından biri, Tanrı'nın Habercisi'nin anlattıklarını şöyle nakletti:

Cennet'in en alt katına girdiğimde benimle tanışan tüm melekler hoş geldiniz diyerek gülümsediler; biri ise sadece iyi dileklerini ilettiler. Gabriel'e bunun nedenini sorduğumda, onun Cehennem'in bekçisi Malik olduğunu söyledi. Gabriel'den bana Cehennem'i göstermesi için onu görevlendirmesini istedim. O da Malik'e emretti. Bunun üzerine Malik üzerindeki örtüyü çıkardı ve her şeyi yok edecek kadar alevler saçarak havaya yükseldi. Ben de Gabriel'den onu geri çağırmasını istedim.

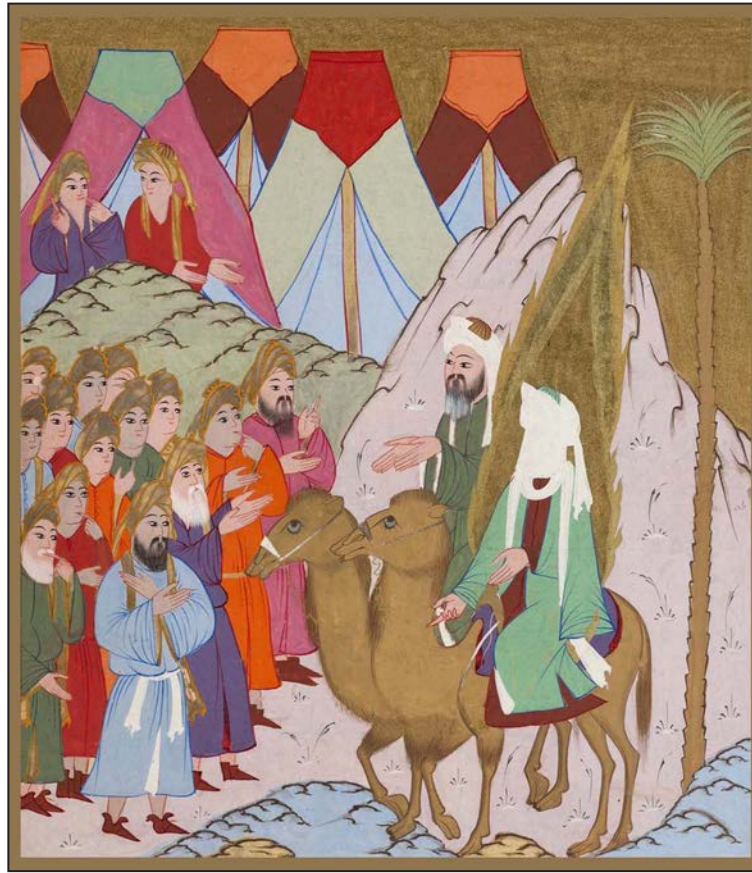
Abd Şhams kabilesinden Utbah ve Shaybah kardeşlerin hizmetkarı olan Abbas, peygamberliğini kabul ederek Muhammad'ın ayaklarını öpüyor. Siyar-i Nabi

Hamza'nın İslam'ı Kabul Etmesi, Tabari 6:103

Ibn Ishaq ← Aslam'dan bir adam:

Abu Jahl ibn Hisham, al-Safa'nın yanında oturan Tanrı'nın Habercisi'nin yanından geçerken onu taciz etti, aşağıladı, dinini kınadı, küçük düşürmeye çalıştı ve sonra Kaaba'daki Quraysh halkının yanına gitti. Tanrı'nın Habercisi hiçbir şey söylemedi, fakat al-Safa'nın evinin yukarısındaki evde yaşayan ve Abd Allah ibn Judan al-Taymi'nin hizmetçisi olan bir kadın bu konuşmaları duydu. Kısa bir süre sonra yayı elinde ve ok

çantası omzuna asılı olarak Hamzah ibn Abd al-Muttalib avdan geri döndü. O harika bir avcıydı, ok ve yaylarını bir oyun oynarmış gibi kullanırdı. Avdan gelince Kaaba'yı ziyaret eder, bir meclisin yanından geçerken onları selamlar, onlar ile konuşur sonra ailesinin yanına dönerdi. Quraysh'ın en inatçı ve en güçlü adamıydı. Evinin önünden geçerken onu gören kadın, ona seslendi ve yeğeni Muhammad'ın başına gelenleri anlattı. Büyük bir öfkeye kapılan Hamzah, Kaaba'ya geri döndü ve halkın arasında oturan Abu Jahl ibn Hisham'ın yanına gitti. Yayını kaldırıp başına sert bir darbe vurduktan sonra, başı çirkin bir şekilde yarılan adama "Yapabiliyorsan bana karşılık ver." dedi. Abu Jahl'ın klanı Banu Makhzum'un adamları ayağa kalkıp Hamzah'a karşı koymak istediler. Ancak Abu Jahl "Buradan ayrılın, çünkü onun yeğenine hakaret ettim ve karşılığını gördüm." diyerek onları engelledi. Hamzah, bu olayın ardından İslam'ı kabul etti onun koruyuculuğu Tanrı'nın Habercisi'ni güçlendirdi ve yeni saldırıları önledi.

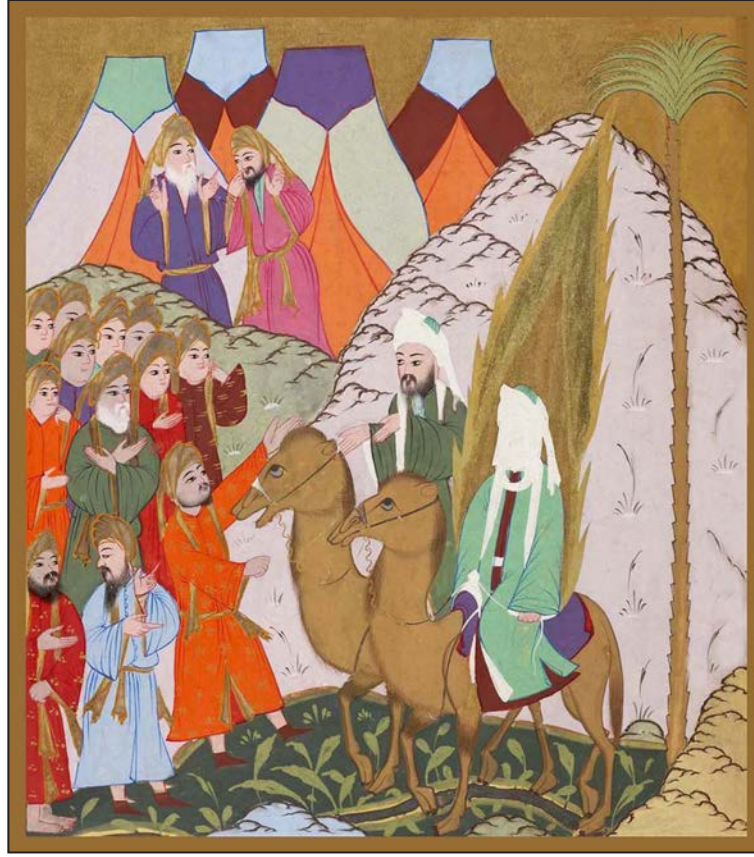

Muhammad ve Abu Bakr, develeriyle, putperest bir kabile olan Bakr ibn Wail'in kamp alanındaki Ukaz panayırına varıyorlar. Siyar-i Nabi

Kuran'ı Yüksek Sesle Okuyan İlk Kişi, Ibn Ishaq 141

Babası, Yahya ibn Urwa ibn al-Zubayr'e Tanrı'nın Habercisi'nden sonra Mekke'de Kuran'ı yüksek sesle okuyan ilk kişinin Abd Allah ibn Masut olduğunu söylemiş. Bir gün, takipçileri ile bir araya gelen Tanrı'nın Habercisi, Quraysh'ın kendisinden başka kimsenin Kuran'ı okuduğuna şahit olmadığını söyledi ve "içinizde bunu yapabilecek kimse var mı" diye sordu. Abd Allah bunu yapacağını söyleyince "onun adına korktuklarını" bildirdiler ve bir ailenin onu korumasını önerdiler. O da "Beni yalnız bırakın, Tanrı beni koruyacaktır." cevabını verdi.

Sabahleyin Quraysh'in toplantı yaptığı sığınağa giderek "Merhametli ve Şefkatli Tanrı adına!" diye başladıktan sonra Kuran'ı okumaya başladı. Onlar "Bu köle kadının oğlu ne söylüyor?" dediler. Muhammad'ın dualarını okuduğunu anlayınca yanına gidip yüzüne vurmaya başladılar. Kuran'ı okumaya devam eden Abd Allah, daha sonra arkadaşlarının yanına gitti. Yüzündeki darbe izlerini görenler "Bu senin başına geleceğinden korktuğumuz şeydi" dediler. O da "Tanrı'nın düşmanları bundan daha fazla olamazdı ve istenirse yarın tekrar aynı şeyi yapabilirim." dedi. Diğerleri "Hayır, isteneni yaptın ve onlara duymak istemediklerini okudun!" karşılığını verdiler.

*Halk öfkeyle Muhammad ve Abu Bakr'i sorguluyor.
Siyar-i Nabi*

Quraysh, Tanrı'nın Habercisi'nin Kuran Okuyuşunu Dinliyor

Banu Zuhra'nın müttefiki olan Abu Sufyan ibn Harb, Abu Jahl ibn Hisham ve al-Akhnas ibn Shariq ibn Amr ibn Wahb al-Thaqafi, Muhammad ibn Muslim ibn Shihab al-Zuhri'ye Tanrı'nın Habercisi evinde dua ederken onu dinlemek için dışarı çıktıklarını anlatmışlar:

Herkes dinleyebileceği bir yer seçmişti ve kimse arkadaşının nerede oturduğunu bilmiyordu. Böylece geceyi, onu dinleyerek geçirdik ve şafak sökünce dağıldık. Eve dönerken birbirimizle tartıştık, birbirimizi kınadık ve birbirimize "Bir daha yapmayalım, çünkü uyanık aptallardan biri bizi görürse, onun kafasında şüphe uyanırız." dedik. Onlar sonraki geceyi de Tanrı'nın Habercisi'ni dinleyerek geçirdik. Üçüncü gece de aynısı gerçekleşti ve ertesi sabah birbirimize "Ciddi bir yükümlülük üstleninceye kadar hiçbir yere gitmeyeceğiz" dedik ve dağıldık.

Sonra al-Akhnas bastonunu alıp Abu Sufyan'ın evine giderek ondan Muhammad'den ne duyduğuna dair fikrini söylemesini istemiş. O da "Tanrı adına! Bildiğim şeyleri duyduğumu duydum, ne anlama geldiğini bilmediğim şeyleri de duydum" diye cevap vermiş. Onu terk eden al-Akhnas, Abu Jahl'ın evine giderek ona da aynı soruyu sormuş. O da "Biz ve Banu Abd al-Manaf, şerefli rakiplerdik. Onlar fakirleri beslediler ve biz de öyle yaptık; başkalarının yükünü üstlendiler, biz de; onlar cömert davrandılar ve biz de. Yan yana ilerleyen, eşit hızda iki at gibiydik. Onlar Cennet'ten vahiy getiren bir peygamberimiz var diyorlar ve biz böyle bir şeyi ne zaman elde edeceğiz?" cevabını vermiş.

Develer üzerindeki Muhammad ve Abu Bakr, Ukaz panayırında Bakr ibn Wail kabilesinden yaşlı bir adam olan Muhsin ile konuşuyorlar. Siyar-i Nabi

Havari Kuran'ı onlara okuduğunda ve onları Tanrı'ya çağırdığında, alay içinde "Kalplerimiz örtülüdür, ne dediğinizi anlamıyoruz. Kulaklarımızda bir yük var, söylediklerinizi duyamıyoruz ve bir perde bizi sizden ayırıyor, bu yüzden siz kendi yolunuzu takip edin ve biz de bizimkini." dediler. Sonra Tanrı, Habercisi'ne "Sen ve Mahşer Günü'ne inanmayanlar arasına bir örtü koyduğumu söylüyorlar. Sen Kuran'dan ve Rab'inden bahsettiğinde isteklerini geri çeviriyorlar. Onların yüreklerine ve kulaklarının üzerine peçeler koymuş olsaydım Rab'inden bahsettiğini nasıl anlayabilirdiler? Ben bunu yapmadım ki! Seninle ilgili olarak kötü niyetli birine danıştıklarında, onlara, sadece bir insanı takip ettikleri ve sunduğun mesajı almamaları söyleniyor. Sana nasıl karşı çıktıklarını ve yoldan saptıklarını gör. Onlar doğru yolu bulamıyorlar ve senin hakkında yanlış atasözleri üretiyorlar. Bizim kemikler ve kuru tozlar haline geldiğimizde yeniden mi yaratılacağız? Bunu söylemeye mi geyldiniz? Bu olamaz. Bunu hayal etmelerinin zor olduğunu söyle onlara. Onlar kendilerini kimin tekrar oluşturacağını soracaklar. Sizi daha önce tozdan var eden için bunun zor olmadığını söyle onlara." dedi.

Müşrikler, Alt Sınıf Müslümanlara Acı Çektiriyor

Sonra Quraysh, Tanrı'nın Habercisi'ni takip eden herkese düşmanlık etti. Müslüman olan klanlara saldırdı, hapse attı ve onları dövdü. Yemelerine, içmelerine izin vermedi ve onları dinlerinden uzaklaştırmak için Mekke'nin yanan sığacağına maruz bıraktı. Bazıları zulmün baskısı altında kaldı ve bazıları da Tanrı tarafından korunmak ümidiyle onlara direndi. O sırada köle olan Banu Jumah'a ait olan Bilal, sadık bir Müslümandı. Babasının adı Ribah ve annesi Hamama idi. Umayya ibn Khalaf ibn Wahb ibn Hudhafa ibn Jumah onu Güneş'in altında bırakır ve Muhammad'ı inkar edip al-Lat ve al-Uzza'ya ibadet edene kadar burada kalacaksın" derdi. Bilal buna dayanmaya çalışırken "Tanrı birdir!" diyordu. Bir gün Abu Bakr bu durumu gördü ve Umayya'ya "Sende Tanrı korkusu yok mu? Bu zavallı adama böyle davranıyorsun? Bu ne kadar sürecek?" diye sordu. Umayya "Onu bozan sensin, bu yüzden onu bu durumundan kurtarmak da sana düşer." dedi. Abu Bakr "Bunu yapacağım, siyah bir kölem var, ondan daha güçlü ve putperest. Onu Bilal ile değiştireceğim." cevabını verdi ve böylece Bilal'i alıp serbest bıraktı. Bilal, Abu Bakr'ın Yathrib'e göç etmeden önce serbest bıraktığı yedinci köleydi.

Abyssinia'ya İlk Göç, Ibn Ishaq 146

Havari, takipçilerinin acı çektiğini görünce, kendisinin Allah ve amcası Abu Talib'in yardımıyla korunduğunu fakat onlara yardım edemediğini düşündü. Sonra takipçilerine "Abyssinia'ya gitmeniz sizin için iyi olacaktır. Çünkü orası dost bir ülkedir ve kral adaletsizliğe tahammül etmez." dedi. Bunun üzerine yoldaşlarından bir kısmı 613 ve 615 yıllarında Abyssinia'ya göç ettiler.

İlk defa göç eden Müslümanlar ve kabileleri

Banu Umayya'dan Uthman ibn Affan ile karısı Havari'nin kızı Ruqayya.

Banu Abd al-Shams'tan Abu Hudhayfa ibn Utba ile karısı.

Banu Amir ibn Luayy'dan Sahla bint Suhayl ibn Amr.

Banu Asad ibn Abd al-Uzza'dan al-Zubayr ibn al-Awwam.

Banu Abd al-Dar'dan Musab ibn Umayr.

Banu Zuhra ibn Kilab'tan Abd al-Rahman ibn Auf.

Banu Makhzum ibn Yaqza'dan Abu Salama ibn Abd al-Asad ile karısı Umm Salama bint Abu Umayya ibn al-Mughira.

Banu Jumah ibn Amr ibn Husays'tan Uthman ibn Mazun.

Banu Adiy ibn Kab'dan Amir ibn Rabia ve Banu Anz ibn Wail'e bağlı al-Khattab ailesinden bir müttüfik ve onun karısı Layla bint Abu Hathma ibn Hudhafa.

Banu Amir ibn Luayy'dan Abu Sabra ibn Abu Ruhm ibn Abd al-Uzza ibn Abu Qays (bazıları onun isminin Abu Hatib ibn Amr ibn Abd al-Shams olduğunu Abyssinia'ya önce onun ulaştığını söylüyorlar).

Banu al-Harith'ten Suhayl ibn Bayda.

Bu on kabile Abyssinia'ya ilk gidenlerdi. Bazıları aileleri ile, bazıları yalnız gitti ve diğer kabileler de onları takip ettiler:

Banu Hashim'den Jafar ibn Abu Talib ile karısı Asma bint Umays ibn al-Numan (Orada Abd Allah'ı doğurdu).

Banu Umayya'dan Amr ibn Said ibn al-As ile karısı Fatima bint Safwan ibn Umayya ibn Muharrith ibn Khumal ibn Shaqq ibn Raqaba ibn Mukhdij al-Kinani ve onun kardeşi Khalid ile karısı Umayna bint Khalaf of Khuza (Orada Said'i doğurdu) ile kızları Ama (Daha sonra al-Zubayr ibn al-Awwam ile evlenip Amr ve

Khalid'i doğurdu). Müttetikleri Banu Asad ibn Khuzayma'dan Abd Allah ibn Jahsh ile kardeşi Ubayd Allah ve onun karısı Umm Habiba bint Abu Sufyan ibn Harb. Qays ibn Abd Allah ile karısı Baraka bint Yasar, Abu Sufyan'dan azad edilmiş bir kadın ve Muayqib ibn Abu Fatima (Onlar Said ibn al-As ailesine bağlılardı). Banu Abdu Shams'tan Abu Hudhayfa ibn Utba ve Utba ailesinin müttetiki Abu Musa al-Ashari (Abd Allah ibn Qays).

Banu Naufal ibn Abd al-Manaf'tan Utba ibn Ghazwan ibn Jabir ibn Wahb ibn Nasib Ibn Qays ibn Aylan). Banu Asad'tan al-Zubayr ibn al-Awwam, al-Aswad ibn Naufal, Yazid ibn Zama, Amr ibn Umayya ibn al-Harith.

Banu Zuhra'dan Abd al-Rahman ibn Auf, Amir ibn Abu Waqqas (Abu Waqqas was Malik ibn Uhayb), al-Muttalib ibn Azhar ile karısı Ramla bint Abu Auf ibn Dubayra (Orada Abd Allah'ı doğurdu). Ayrıca müttetikleri Banu Hudayl'dan Abd Allah ibn Masud ve kardeşi Utba. Bahra'dan al-Miqdad ibn Amr ibn Thalaba ibn Malik ibn Rabia ibn Thumama ibn Matrud ibn Amr ibn Sad ibn Zuhayr ibn Luayy ibn Thalaba ibn Malik ibn al-Sharid ibn Abu Ahwaz ibn Abu Faish ibn Duraym ibn al-Qayn ibn Ahwad ibn Bahra ibn Amr ibn al-Haf ibn Quda (O, Miqdad ibn al-Aswad ibn Abd al-Yaghuth ibn Wahb ibn Abd al-Manaf ibn Zuhra diye de çağrılırdı, çünkü İslam'ı kabul etmeden önce Banu Zuhra tarafından devşirilmişti).

Banu Abd ibn Qusayy'dan Tulayb ibn Umayr.

Banu Abd al-Dar'dan Musab ibn Umayr, Suwaybit ibn Sad, Jahm ibn Qays ile karısı Umm Harmala bint Abd al-Aswad of Khuza ve iki oğulları Amr ile Khuzayma. Abu al-Rum ibn Umayr ibn Hashim ve Firas ibn al-Nadr ibn al-Harith.

Banu Taym ibn Murra'dan al-Harith ibn Khalid ile kızları Aisha, Zaynab, Fatima ve karısı Rayta bint al-Harith ibn Jabala (Orada oğulları Musa'yı doğurdu). Ayrıca Amr ibn Uthman ibn Amr.

Banu Makhzum ibn Yaqaza'dan Abu Salama ibn Abd al-Asad ile karısı Umm Salama bint Abu Umayya ibn al-Mughira (Orada kızları Zaynab'i doğurdu). Shammas ibn Uthman ibn al-Sharid, Habbar ibn Sufyan ibn Abd al-Asad ile kardeşi Abd Allah, Hisham ibn Abu Hudhayfa ibn al-Mughira, Salama ibn Hisham, Ayyash ibn Abi Rabia. Müttetikleri Muattib ibn Auf (O Khuza'dandı ve Ayhama diye çağrılıyordu).

Banu Jumah ibn Amr'dan Uthman ibn Mazun, oğlu al-Saib ve kardeşleri Qudama ile Abd Allah. Hatib ibn al-Harith, karısı Fatima bint al-Mujallil, oğulları Muhammad ile al-Harith ve kardeşi Hattab ile karısı Fukayha bint Yasar. Sufyan ibn Mamar, oğulları Jabir ile Junada ve onların annesi olan karısı Hasana ile onun Banu al-Gauth'tan biri ile evliliğinden olan Shurahbil ibn Abd Allah. Ayrıca Hasana'nın annesi ve Uthman ibn Rabia ibn Uhban ibn Wahb ibn Hudhafa.

Banu Amir ibn Luayy'dan Abu Sabra ibn Abu Ruhm ile karısı Umm Kulthum bint Suhayl ibn Amr, Abd Allah ibn Makhrama ibn Abd al-Uzza, Abd Allah ibn Suhayl, Salit ibn Amr ibn Abd al-Shams ile kardeşi al-Sakran ve onun karısı Sauda bint Zama ibn Qays ibn Abd al-Shams. Malik ibn Zama ibn Qays ile karısı Amra bint al-Sadi ibn Waqdan ibn Abd al-Shams, Hatib ibn Amr ibn Abd al-Shams ve müttetikleri Sad ibn Khaula. Banu Sahm ibn Amr'dan Khunays ibn Hudhafa, Abd Allah ibn al-Harith ibn Qays ibn Adiy ibn Sad ibn Sahm, Hisham ibn al-As ibn Wail ibn Sad ibn Sahm, Qays ibn Hudhafa, Abu Qays ibn al-Harith, Abd Allah ibn Hudhafa, al-Harith ibn al-Harith, Mamar ibn al-Harith. Bishr ibn al-Harith ve onun Tamimi annesi tarafından Said ibn Arm diye çağrılan kardeşi. Said ibn al-Harith, al-Saib ibn al-Harith, Umayr ibn Riab ibn Hudhayfa ibn Muhashshim ve Banu Zubayd'dan biri olan müttetikleri Mahmiya ibn al-Jaza.

Banu Adiy ibn Kab'dan Mamar ibn Abd Allah, Urwa ibn Abd al-Uzza, Adiy ibn Nadla ibn Abd al-Uzza ve onun oğlu al-Numan. Ayrıca Banu Anz ibn Wail'e bağlı al-Khattab ailesinden olan müttetikleri Amir ibn Rabia ve onun karısı Layla.

Banu al-Harith ibn Fihri'den Abu Ubayda ibn al-Jarrah (adı Amir ibn Abd Allah ibn al-Jarrah'tı), Suhayl ibn Bayda (adı Suhayl ibn Wahb ibn Rabia ibn Hilal ibn Uhayb ibn Dabba idi fakat o daima annesinin adıyla, Bayda diye çağrıldı), Amr ibn Abu Sarh ibn Rabia, Iyad ibn Zuhayr ibn Abu Shaddad ibn Rabia ibn Hilal ibn Uhayb ibn Dabba ibn al-Harith ve Amr ibn al-Harith. Ayrıca Uthman ibn Abd al-Ghanm ibn Zuhayr, Sad ibn Abd al-Qays ibn Laqit ve onun kardeşi al-Harith.

Ammar ibn Yasir'in de onlarla birlikte olduğunu kabul edersek (bundan emin değiliz), Abyssinia'ya göç edenler, yanlarında getirdikleri ya da orada doğan çocukları dahil toplam seksen üç kişiydi. Orada güvenli bir şekilde bir araya geldiler ve Negus'un korunmasından dolayı minnettar oldular. Korkusuzca Tanrı'ya hizmet ettiler ve Negus onlara her misafirperverliği gösterdi.

Müslümanlar Abyssinia'da (Etiyopya) yıllarca rahatsız edilmeden yaşadılar. Bu dönemde Arabistan'da kalan Müslümanlar, Haşimilerin Mekke boykotuna (617), Hüzün Yılı'na (619), Muhammad'in Taif'i ziyaretine (620), İsrâ ve Mirac'a (621) şahit oldular ve son olarak Medine'ye Hicret ettiler (622). Abyssinia'daki Müslümanların çoğu 628/629 yıllarına kadar Arabistan'a dönmediler.

Quraysh, Göçmenleri Geri Getirtmek İçin Abyssinia'ya Adamlar Gönderiyor, Tabari 6:150

Quraysh, Peygamber'in yoldaşlarının Abyssinia'da bir araya geldiğini ve orada güvende olduklarını öğrenince, Abd Allah ibn Abi Rabia ve Amr ibn al-As Wail'i gönderip Negus'tan onları iade etmesini istedi. Negus'a ve generallerine de bazı hediyeler gönderildi. Bunu öğrenen Abu Talib, Negus'un Göçmenlere nazik davranması ve koruması için aşağıdaki şiiri yazdı:

Bu kadar zor olduğunu bilmiyordum,
Jafar ve Amr'dan uzak olmanın.
En acı veren düşmanlar kan bağıımız olanlardır.
Negus hala Jafar ve arkadaşlarına iyi davranıyor mu?
Yoksa art niyetli biri onu engelledi mi?
Asil ve cömert davranıyorsan, kötülükten kurtulabilirsin.
Bütün mülteciler sana şükran duyuyorlar.
Tanrı'nın mutluluğunu arttırdığını bil
Ve tüm refah sana gelecektir.
Sen yatağı lütufla dolup taşan nehir
Hem dosta hem de düşmana ulaşırsın.

Muhammad ibn Muslim al-Zuhri ← Abi Bakr ibn Abd al-Rahman ibn al-Harith ibn Hisham al-Makhzumi
← Umm Salama bint Abu Umayya ibn al-Mughira (Peygamber'in karısı):

Abyssinia'ya ulaştığımızda Negus bize nazik davrandı ve bir resepsiyon verdi. Söz ya da fiilinde hiçbir yanlış olmadı. Dinimizi güvenle uyguladık ve Tanrı'ya ibadet ettik. Quraysh bunu öğrenince, Negus'a iki kararlı adam ve Mekke'nin en seçkin mallarından hediye göndermeye karar verdi. Orada dericiliğin değerli olduğunu öğrendiler ve bu yüzden generallerinin her birine hediye etmek için birçok deri topladılar. Abd Allah ve Amr'a, mülteciler hakkında Negus'la konuşmadan önce herkese hediyelerini vermeleri için talimatlar verdiler. Son olarak hediyelerini Negus'a verecekler ve mülteciler ile konuşmadan önce erkeklerden vazgeçmelerini isteyeceklerdi. Bu talimatları mektuplara döktüler ve "Halkımızdan bazı aptallar ülkenize sığındılar. Dinimizi terk ettiler, sizinkini de kabul etmediler ve ne bizim ne de sizin hakkında bilgi sahibi olmadığımız, yeni icat edilmiş bir dini kabul ettiler. Soylularımız, onları geri getirmemiz için bizi kralla gönderdiler; bu yüzden kralla onlar hakkında konuştuğumuzda, bize teslim edilmelerini ve onlarla konuşmamasını tavsiye edin." diyerek bütün generallere hediyeleri ile birlikte teslim ettiler. Generaller bu teklifi kabul edince hediyeleri ile Negus'a gittiler. Negus onları kabul ettiğinde, mülteciler hakkında generallere söylediklerini tekrar ettiler. Generaller de mülteciler hakkındaki gerçeği iyi bildiklerini söylediler ve kralın onları kendi insanlarına geri vermesini tavsiye ettiler. Negus öfkeleni ve "Hayır, Allah adına onları teslim etmeyeceğim. Benden korunma isteyen, ülkeme yerleşen ve diğerlerinden ziyade beni seçen hiç kimse, bu

iki adamın iddia ettiği gibi bana ihanet edemez. Onları toplayıp soracağım. Söyledikleri gibiyse, onları kendi insanlarına geri göndereceğim; aksi halde onları koruyacağım ve uygun misafirperverlik aldıklarını göreceğim.” dedi. Sonra Havari ’nin yoldaşlarını çağırdı. Göçmenler “Ne bildiğimizi ve Peygamberimizin bize ne emrettiğini söyleyelim.” diye karar aldılar ve huzura çıktılar: Negus ’un huzuruna çıktıklarında, onun tahtında oturduğuna piskoposlarının etrafında yer aldığına ve kutsal kitaplarının da çevresinde olduğuna şahit oldular.

Negus, onlardan halklarını terk etmelerine sebep olan bu yeni dinin ne olduğunu sordu. Jafar ibn Abi Talib “Ey kral, biz medenileşmemiş bir insandık, putlara tapıyor, cesetler yiyor, kötü davranıyor, doğal bağları koparıyor, misafirlerimize kötü davranıyorduk ve gücümüz bizim zayıf tarafımızdı. Tanrı bize soylu, gerçeği söyleyen, güvenilir ve merhametli bir elçi gönderene kadar öyleydik. O, Tanrı ’nın bir olduğunu kabul etmemiz, ona tapmamız ve eskiden taptıklarımız olan taşlardan ve imgelerden vazgeçmemiz için çağrı yaptı. Bize gerçeği konuşmamızı, sözlerimize sadık kalmamızı, akrabalık bağlarına dikkat etmemizi, nazik ve misafirperver olmamızı, suçlardan ve kan dökmekten kaçınmamızı emretti. Nefret etmeyi, yalan söylemeyi, yetimlerin mülklerini gasbetmeyi, iffetli kadınlara kötülük etmeyi yasakladı. Sadece Tanrı ’ya ibadet etmemizi, Tanrı ’ya hiçbir şeyi ilişkilendirmememizi, sadaka vermemizi, namaz kılmamızı ve oruç tutmamızı emretti. Onun çağrısını kabul ettik, ona inandık, onun izinden gittik ve hiçbir ilişki kurmadan yalnız Tanrı ’ya ibadet ettik. Yasaklananları reddettik ve yasalara uygun olanlara saygılı davrandık. Bunun üzerine halkımız bize saldırdı, bize sert davrandı ve Tanrı ’ya ibadet etmek yerine putlara ibadet etmeye çağırdı. Bir zamanlar işlediğimiz kötülükleri tekrar kabullenmemizi istediler inancımızdan ötürü bize acı çektirdiler. Bu yüzden, bize haksız davrandılar, hayatlarımızı sınırlandırdılar ve dinimizle aramıza girdiler. Ey Kral! Biz de sizi seçtik ve ülkenize geldik. Burada korumanızdan memnunduk ve bize haksız davranılmayacağını umuyoruz.

Negus, yanlarında Tanrı ’dan gelen bir şey olup olmadığını sordu. Jafar, Tanrı ’nın gönderdiği sureleri söyleyince, Negus onları okumasını emretti. Jafar da ona bazı ayetleri okudu:

Meryem Suresi, (1-10) Ayetler - Kaf Ha Ya Ayn Sad. Bu, Rab ’inin Zekeriya kuluna olan merhametinin anılmasıdır. Hani o, Rab ’ine gizli bir sesle yalvarmıştı. Şöyle demişti “Ey Rab ’im! Artık kemiklerim zayıfladı ve saçlarım ağardı, fakat şimdiye kadar sana yönelttiğim hiçbir duamın cevapsız bırakıldığına şahit olmadım. Benden sonra yerime geçecek ve mirasıma konacak yakınlarımdan endişelenmekteyim, karım da kısır. Rabb ’im! Bana katından bir oğul ihsan eyle. Soyuma ve Yakup soyuna da mirasçı olsun ve senin de hoşnut kalacağı bir insan olsun.”

Allah “Ey Zekeriya! Sana müjdeliyorum; bir oğlun olacak adı da Yahya ’dır ve ondan önce bu adla hiç kimseyi yaratmadık.”

Zekeriya “Rab ’im, benim nasıl oğlum olabilir ki karım kısır ve ben de ömrümün sonlarına vardım.”

Allah “Orası öyle ama, Rab ’in diyor ki bu benim için kolaydır, tıpkı daha önce seni yoktan var ettiğim gibi.”

Zekeriya “Rab ’im, öyleyse bana çocuğumun olacağına dair bir işaret ver” dedi. Allah da “Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde insanlarla üç gün üç gece konuşamamandır” buyurdu. Negus “Şu gerçek ki bu dualar ile İsa ’nın getirdiklerinin menşei aynı.” dedi. Sonra Abd Allah ve Amr ’a dönerek “Siz ikiniz gidebilirsiniz. Tanrı adına, onları size teslim etmeyeceğim ve asla ihanete uğramayacaklar” diye devam etti.

Toplantıdan ayrıldıklarında, Amr “Yarın Negus ’a hepsini yok edecek bir şey söyleyeceğim.” dedi. Daha dürist biri olan Abd Allah “Bun yapma, bize karşı çıksalar da onlar içimizden birileri.” karşılığını verdi. Amr “Onların Meryem oğlu Jesus ’un bir yaratık olduğunu iddia ettiklerini söyleyeceğim.” diye kararını bildirdi.

Ertesi sabah Negus'a giden Amr "Onlar Mary'nin oğlu Jesus hakkında korkunç şeyler söylüyorlar, onları göndermelisin." dedi. Daha önce böyle bir şey olmamıştı ve Göçmenler bir araya geldiklerinde kendilerine sorulursa Jesus hakkında ne söylemeleri gerektiğini tartıştılar. Böylece Tanrı'nın ne dediğini ve Peygamber'in ne getirdiğini söylemeye karar verdiler. Huzura çıktıklarında ve kendilerine sorulduğunda Jafar "Peygamberimiz onun Tanrı'nın kölesi, Elçisi ve ruhu olduğunu; Mary'nin de kutsanmış bir bakire olduğunu söyledi." yanıtını verdi. Negus yerden bir sopa aldı ve "Tanrı adına, Mary'in oğlu Jesus, söyledikleriniz bu çubuğun uzunluğunu aşmadı!" dedi. Bunu söylerken kendisinin etrafındaki generalleri geri çekildiler ve o "Tanrı adına! Ne kadar homurdansanızda benim ülkemde güvende olacaklar." diye deam etti. Sonra üç kez tekrarladı "Altın bir dağ için dahi, bir adamın incinmesine izin vermem. Onlara hediyelerini geri verin, çünkü onları kullanmayacağım. Tanrı, krallığımı bana geri verdiğinde, benden rüşvet almadı ve rüşvet almamam konusunda beni uyardı. Tanrı bana karşı olanların istediklerini yerine getirmede. O'na karşı olan görevlerimi yerine getirmeliyim." Böylece verdikleri hediyeler onlara teslim edildi ve Mekke'ye geri döndüler. Biz de rahat ve güven içinde yaşadık.

Daha sonra, krallığını ondan koparmak için bir asi ortaya çıktı ve biz buna çok üzüldük. Bu adam bizim davamızdan haberdar olmayan biriydi. Nil bu iki grup arasında uzanıyordu ve biz aramızdan birini gönderip savaş ile ilgili gelişmeleri öğrenmeye karar verdik. Aramızdaki en genç erkek olan al-Zubayr ibn al-Awwam bu görev için gönüllü oldu. Bir su derisini şişirip göğsünün altına koyduk ve iki ordunun birbiriyle karşılaştıkları Nil'e bıraktık. Al-Zubayr savaş bölgesine doğru yüzerken biz te Tanrı'ya Negus'a zafer kazandırması için dua ettik. Sonunda o geri geldi ve Tanrı'nun, Negus'a zafer ihsan ettiğini bildirdi. Daha önce hiç bu kadar mutlu olduğumuzu hatırlamıyorum. Böylece, Mekke'deki Tanrı'nın Habercisi'nin yanına dönünceye kadar en mutlu koşullarda yaşadık.

Ashama ibn Abjar Nasıl Abyssinia Negusu Oldu, Ibn Ishaq 153

Al-Zuhri şöyle anlattı:

Aisha, Ashama ibn Abjar'ın babasının kral olduğunu söyler. Ashama onun tek oğluydu. Ashama'nın, Abyssinia kraliyet evinde yaşayan ve on iki oğlu olan bir amcası vardı. Abyssinia halkı kendi aralarında "Ashama'nın babasını öldürüp kardeşini kral yapmak iyi bir şey olur, çünkü bu küçük çocuktan başka oğlu olmaz. On iki oğlu olan kardeşini kral yaparsak Abyssinia'nın geleceği kalıcı olarak güvence altına alınmış olur." diye karar verdi. Böylece, Ashama'nın babasına saldırıp onu öldürdüler; kardeşini kral yaptılar. Ashama, zeki ve kararlı bir genç adam olan dayısı ile birlikte büyüdü. Abyssianlılar kral üzerindeki etkisinin ne kadar büyük olduğunu algıladıklarında, tacı elde etmesinden korkmaya başladılar. Babasının katilleri amcasına gittiler ve "Bu genç adamı öldür ya da sürgün et. Çünkü onun yüzünden hayatımızdan korkuyoruz" dediler. Kral onu sürgün etmeyi kabul edince Ashama pazara götürüldü ve altı yüz dirhem karşılığı bir tüccara satıldı. Tüccar teknesiyle yola çıktığında bir fırtınaya tutuldu ve teknesine yıldırım çarptığı için geri döndü. Bu sırada dayısı dua ederek Ashama'yı aramaya çıkmıştı. Abyssinia halkı da "Kral'ın iyi bir evlada sahip olmadığı düşüncesiyle" yaptıklarından pişman olmuşlardı. Böylece hep birlikte tüccarın evine giden halk, Ashama'yı saraya getirdi ve tahta oturtup krallığını ilan etti. Peşlerinden saraya gelen tüccar halktan parasını geri vermelerini isteyince "Sana hiçbir şey vermeyeceğiz." dediler ve onu Negus'un huzuruna çıkardılar. Tüccar "Ey Kral, bu insanlardan altı yüz dirhem karşılığı genç bir köle aldım. Sonra kölemi elimden aldılar ve paramı geri vermediler." dedi. Negus elini tüccarın omzuna koydu ve "Ya parasını ona geri vermeli ya da bu genç adamın elini alıp götürmesine izin vermelisiniz." karşılığını verdi. Halk, bunu kabul etmedi ve tüccarın parasını geri verdi. Bu Ashama'nın adaleti hakkında bilinen ilk olaydı. Ashama'nın ölümünden sonra mezarının üzerinde devamlı bir ışığın parladığı söylenir.

Abyssinia'da Negus'a Karşı İsyân

Babası, Jafar ibn Muhammad'e Abyssinia halkının toplanıp "Dinimizi niye bıraktın?" diye Ashama'ya isyan ettiğini bildirmiş ve gemileri hazırlayıp gelişmeleri beklemesini istemiş. Ashama kaybederse ayrılmak, kazanırsa buldukları yerde kalmak için hazırlık yapmışlar. Jafar sonra olanları babasının ağzından şöyle anlatıyor:

Ashama bir kağıda "Allah'tan başka bir tanrı yoktur; Muhammad, O'nun kölesi ve Elçisidir. Mary'nin oğlu Jesus'un da O'nun kölesi, Elçisi ve Mary'nin içine yerleştirdiği ruhudur." diye yazdı. Sonra bu kağıdı sağ omzuna iliştip halkının yanına gitti ve onlara sordu "Ey insanlar, aranızdaki en güvenilir kişi değil miyim?"

Halk "Kesinlikle"

Negus "Aranızdaki yaşamım hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Halk "Mükemmel!"

Negus "O zaman sizin derdiniz ne?"

Halk "Dinimizi bıraktın ve Jesus'un bir köle olduğunu iddia ettin. Biz Jesus'un Tanrı'nın oğlu olduğunu iddia ediyoruz ve senin onun hakkında ne düşündüğünü bilmek istiyoruz?"

Negus, elini göğsünün üzerine üzerine koyarak yazdıklarını gösterdi. Böylece Jesus'un Mary'nin oğlu olduğunu ve bundan daha fazlası olmadığına dikkati çekti ve sonra memnun olarak oradan uzaklaştı. Tanrı'nın Habercisi bu olanları öğrenince Negus için dua etti ve öldüğünde günahlarının affedilmesi için yalvardı.

Umar İslamı Kabul Ediyor, Ibn Ishaq 156

Abyssinia'ya göç başladığı sırada Umar da Müslüman oldu. Umar, putperestlerin saldırmaya cesaret edemeyeceği kadar güçlü ve inatçı biriydi. Hamza'nın ardından onun da kendilerine katılmasıyla Müslümanlar güç kazandılar. Abd Allah ibn Masud "Umar Müslüman olmadan önce Kaaba'da dua edemiyorduk." diye anlatır.

Abd al-Rahman ibn al-Harith ibn Abd Allah ibn Ayyash ibn Abi Rabia ← Abd al-Aziz ibn Abd Allah ibn Amir ibn Rabia ← Umm Abd Allah bint Abu Hathma (Abd al-Aziz'in annesi):

Abyssinia'ya doğru yola çıkarken, Amir, ihtiyacımız olan bir şey için dışarı çıkmıştı. Umar yanıma geldi. O sırada çok tanrıliydi ve ondan sert bir muamele bekliyorduk. Ona "Evet, biz Tanrı'nın ülkesine gidiyoruz. Tanrı bize bir çıkış yolu verene kadar bize şiddet uyguladın." dedim. "Tanrı seninle olsun." dedi ve bana daha önce hiç olmadığı kadar şefkatli davrandı. Göç etmemizden ötürü acı çektiğini açıkça görebiliyordum. Amir geri döndüğünde ona "Ey Abd Allah'ın babası, beni anlamış olmanı ve hesabımızdaki şefkat ve kederi gösterebilmeyi diliyorum." dedi. Amir'e "Gördüğün adam al-Khattab'ın eşiği gelene kadar Müslüman olmayacak." diye açıkladım. Bu sözlerim İslam aleyhindeki sertliği nedeniyle onu umutsuzluğa düşürdü.

Umar'ın kız kardeşi Fatima bint al-Khattab Müslüman olmuş ve Said ibn Zayd ibn Amr ibn Nufayl ile evlenmişti. İki de gerçeği Umar'dan gizliyorlar ve evlerine gelen Khabbab ibn al-Aratt ile birlikte Kuran okuyorlardı. Bir gün Muhammad, Abu Bakr, Hamza ve Abyssinia'ya gitmeyen yoldaşları, kadınlar dahil kırk kişi al-Safa'daki bir evde toplanmış Kuran okuyorlardı. Bunu öğrenen Umar, kılıcını alıp al-Safa'ya doğru yola çıktı. O sırada, Banu Adiy ibn Kab kabilesinden ve gizlice Müslüman olmuş olan Nuaym ibn Abd Allah al-Nahham, Umar'ı gördü ve sordu "Nereye gidiyorsun Umar?"

Umar “Quraysh’i ikiye bölen, geleneklerimizle alay eden, inançlarımıza ve tanrılarımıza hakaret eden Muhammad’i öldürmeye gidiyorum.”

Nuaym “Kendini kandırıyorsun. Muhammad’i öldürürsen Banu Abd al-Manaf’ın senin yeryüzünde yürümeye devam etmene izin vereceğini mi düşünüyorsun? Önce, kendi ailen ile olan sorunlarını çözmelisin.

Umar “Ailem ile ilgili sorun ne?”

Nuaym “Kız kardeşin ve kocası olan yeğenin Said de Müslüman oldular. Önce onlar ile görüşmen daha doğru olmaz mı?”

Bunun üzerine Umar, Khabbab ile birlikte el yazması bir Kuran sayfasını okuyan kızkardeşi ve kocasının evine yöneldi. Umar kapıyı çalınca Khabbab evin bir bölümünde saklandı ve Fatima sayfayı alıp uyuğunun altına sakladı. Umar eve yaklaşırken Khabbab’ın okumasını duymuştu ve içeri girince “Duyduğum bu saçmalık nedir?” diye sordu. “Biz duymadık!” cevabını alınca Said’in üzerine yürüdü ve darbesi araya giren kız kardeşini yaraladı. Bunun üzerine “Evet, biz Müslümanız, Tanrı’ya ve havarisine inanıyoruz, ne istersen yapabilirsin” dediler. Umar kız kardeşinin kanını görünce yaptığı şey için üzüldü ve arkasını dönüp “Bana şu anda okuduğunuzu duyduğum sayfayı verin ki Muhammad’in ne getirdiğini öğreneyim.” dedi. Kız kardeşi ona güvenemeyeceğini söyleyince “Korkma, Tanrı adına okuduktan sonra geri vereceğim.” diye yemin etti. Ona bu sayfaya sadece temiz insanların dokunabileceğini söylediler. O da temizlendikten sonra sayfayı alıp okumaya başladı. Daha ilk satırları okuduktan sonra “Bu yazılanlar ne kadar iyi ve asil” dedi. Bu sözleri duyan Khabbab ortaya çıktı ve “Tanrı sizi peygamberin çağrısı üzerine İslam’ı güçlendirmek için seçti. Ey Umar! İslam’a gelin, İslam’a gelin.” diye seslendi. Umar da “İslam’ı kabul edebilmem için beni Muhammad’e götür.” karşılığını verdi. Böylece Umar, al-Safa’daki eve gitti ve kapıyı çaldı. Pencereden bakan bir adam kılıcıyla birlikte gelen Umar’ı gördü ve korkuyla Muhammad’e haber verdi. Bunun üzerine Hamza “İçeri girsin, iyi niyetle geldiyse ona iyi davranacağız; kötü bir niyetle geldiyse, onu kendi kılıcıyla öldüreceğiz.” dedi ve kapıyı açtırdı. İçeri giren Umar’ı kuşağından tutan Muhammad “Khattab’ın oğlu seni buraya getiren ne? Tanrı seni bir felaket ile karşılaştırmaya kadar zulmünü sona erdireceğini sanmıyorum.” diye çıkıştı. Umar da “Ey Tanrı’nın Habercisi, Tanrı’ya ve Elçisi’ne ve inanmak için geldim. Tanrı’dan bize getirdiklerini öğrenmek istiyorum.” cevabını verdi. Böylece yoldaşları Umar’ın ve Hamza’nın Peygamber’i koruyacaklarından emin olarak rahatladılar ve dağıldılar.

Umar’ın klanından Abd al-Rahman ibn al-Harith şöyle anlatıyor:

Umar Müslüman olduğu gecenin sabahı, Muhammad’e ve takipçilerine karşı en çok şiddete başvuran Abu Jahl’a bunu haber vermek istedi ve annesi Hantama bint Hisham ibn al-Mughira’ya ona gönderdi. Hantama kapısını çalınca dışarı çıkan Abu Jahl “Hoş geldin kuzen, beni ziyaretinin sebebi nedir?” diye sordu. Hantama oğlunun Tanrı’nın Habercisi Muhammad’e inandığını söyleyince Abu Jahl onu lanetledi ve kapıyı suratına çarptı.

Boykot İlanı

Muhammad’ın arkadaşlarının barış ve güvenlik içinde bir alana yerleşmesi, Negus’un kendisine sığınanları koruması, Umar’ın Müslüman olup Hamza ile birlikte güçlü bir konuma gelmesi Quraysh’i telaşlandırdı. İslam’ın yayılmaya başlamasına karşı tedbir almak gayesiyle bir araya geldiler. Yaptıkları toplantıda kabilelerin Banu Hashim ve Banu Muttalib kadınları ile evlenmelerini ve onlara kadın vermelerini önleyen bir boykot belgesi yazmaya karar verdiler. Bu belgede onlardan mal alıp satmayacaklarına dair bir senet imzalamaları da isteniyordu. Sonra halka bu yükümlülüklerini hatırlatmak için belgeyi Kaaba’nın ortasına astılar. Senetin yazarı Mansur ibn Ikrima ibn Amir ibn Hashim ibn Abd al-Manaf ibn Abd al-Dar ibn Qusayy’dı ve Muhammad’in Tanrı’ya yakarması sonucu onun parmakları canlılığını kaybetti.

Quraysh'ın 617 yılında ilan ettiği boykot üzerine Banu Hashim ve Banu al-Muttalib'in iki klanı Abu Talib'in bulunduğu bölgeye giderek ona katıldı. Abu Lahab Abd al-Uzza ise Banu Hashim'den ayrıldı ve Quraysh'ın yanında yer aldı. Husayn ibn Abd Allah, Quraysh'a katılan Abu Lahab ile Hind bint Utba'nın karşılaşmasını şöyle anlatır:

Abu Lahab'ın "Al-Lat ve Uzza'yı terketmedim." demesi üzerine Hind "Evet! Tanrı seni ödüllendirsin. Bana Muhammad'ın ölümden sonra olacaklar üzerine vaadlerde bulunduğu söylendi. Sonra ortaya ne koydu?" karşılığını verdi ve ellerini açıp havaya kaldırdıktan sonra "Hiç bir şey!" diye devam etti.

Böylece, iki ya da üç yıl yaşadılar. Bu sırada Tanrı'nın Habercisi taraftarlarına mesajlar veriyor ve övüp yücelttiği Tanrı'nın emirlerini kimseden korkmadan açıkça ila ediyordu.

Hakim ibn Hizam ibn Khuwaylid ibn Asad, Muhammad'ın karısı Khadija'nın ununu taşıyan bir köle idi. Abu Jahl bir gün onu yakaladı ve "Banu Hashim'e yemek mi taşıyorsun? Tanrım, bu yiyecekleri Mekke'den götürmeni engelleyeceğim." dedi. Bunu gören Abu al-Bakhtari aralarında ne geçtiğini sordu. Olanları öğrendikten sonra "Teyzesi Khadija'ya ait olan yiyecekler! Kendi yemeğini evine götürmesini engellemeye mi çalışıyorsun? Adamın yoluna gitmesine izin ver!" diye Abu Jahl'a çıkıştı. Abu Jahl bunu reddedince Abu al-Bakhtari bir deve çenesi ile ona vurup yaraladı. Hamza'nın bu olanları görmesi Abu Jahl'ı daha da rahatsız etti.

Amcası Hamza ve Banu Hashim'in geri kalanı Muhammad'ın etrafında toplandı; onunla alay edip ona güldükleri ve onunla tartıştıkları sırada Quraysh'ın saldırılarına karşı onu korudular. Quraysh'tan ona kötü davrananların başında Abu Lahab ve karısı Umm Jamil geliyordu. Umm Jamil diken ve yongaları taşıyıp Tanrı'nın Habercisi'nin geçeceği yollara serpti. O, Kuran'da kendisi ve kocası hakkında neler anlatıldığını duyunca, Kaaba yakınlarında bir dua yerinde Abu Bakr ile birlikte oturan Muhammad'ın yanına geldi. Elinde bir taş tokmak vardı, fakat Tanrı onun Havari'yi görmesini engelledi. Karşısında duran Abu Bakr'a, Muhammad'ın nerede olduğunu sordu ve elindeki tokmak ile ağzını parçalayacağını söyledi. Sonra "Onun sözlerini ve dinini reddediyoruz!" diye bağırdı. O gidince Abu Bakr, Muhammad'e döndü ve "Seni gördüğünü sanmıyorum." dedi.

Tanrı'nın Habercisi'nin takipçilerinden Khabbab ibn al-Aratt, eskiden Mekke'de kılıç yapan bir demirciydi. Al-As ibn Wail'e bazı kılıçlar satmıştı ve ödeme talep etmek için onu ziyaret edince aralarında şu konuşmalar geçti:

Ibn Wail "Orada arzu edeceğiniz altın, gümüş, güzel kıyafetler ve hizmetkarlar olduğunu iddia ederek, size Cennet'i vadeden Muhammad değil mi?"

Khabbab "Evet."

Ibn Wail "Abu Jahl beni onunla tanıştırdı ve ben ona bizim Tanrılarımızı küfretmeyi bırak aksi halde hizmet ettiğin Tanrı'yı lanetleyeceğim dedim. O da Tanrılarımızı lanetlemekten kaçınıp bizi Allah'a çağırmaya başladı."

Abyssinia'ya Gidenlerin Dönüşü

Mekkelilerin İslam'ı kabul ettiklerini duyan Havari'nin Abyssinia'daki yoldaşlarından bazıları geri dönmek için yola çıktılar. Ancak Mekke'ye yaklaştıklarında bu haberin yanlış olduğunu öğrendiler ve şehre birinin koruması altında ya da gizli olarak girebildiler. Geri dönenlerin bazıları Havari ile birlikte Yathrib'e göç ettiler bazıları da Mekke'de kaldılar.

Uthman Ibn Mazun, Al-Walid'in Korumasından Feragat Ediyor

Salih ibn İbrahim ibn Abd al-Rahman ibn Auf şöyle anlatıyor:

Al-Walid'in himayesinde yaşadığı sırada, Havari ve arkadaşlarının yaşadığı sefaleti gören Uthman ibn Mazun "Arkadaşlarım ve dindaşlarım Tanrı aşkıyla sıkıntı çekerken benim güven altında olmama katlanamıyorum" diye düşündü. Sonra al-Walid'e gitti ve korumasını feshetti. Al-Walid "Yeğenim niçin bunu yapıyorsun, biri seni yaralayabilir?" diye sordu. O da "Kimsenin korumasını istemiyorum." cevabını verdi. Birlikte insanların dua ettikleri yere gittiler ve al-Walid olanları açıkladı. Uthman da "Doğru, onun koruması onurlu ve güven vericiydi, ancak Tanrı'dan başkasının beni korumasını istemiyorum." sözleriyle arzusunu bildirdi.

Abu Salama'nın Abu Talib'den Koruma İstemesi

Abd Allah ibn Umar ibn Abu Salama, Abu Talib'in korumasını istemişti. Banu Makhzum'un bir kısmı Abu Talib'e gitti ve "Muhammad senin yeğenin ve onu koruyorsun, fakat bizden birini korumanın sebebi nedir?" diye sordular. Abu Talib de "O kız kardeşimin oğlu, onu koruyamazsam, kardeşimin oğlunu da koruyamam." cevabını verdi. Bunun üzerine Abu Lahab "Ey Quraysh, sizin halkınızdan bazılarını korumasına alan bu şeyhe saldırdın. Ya onu durdurmalısınız ya da gayesine ulaşmasına mani olamayacağız." diye çağrı yaptı. Ancak "Abu Talib'i kızdıracak bir şey yapamayız." karşılığını verdiler.

Ibn al-Dughunna'nın Korumasını Kabul Edren Abu Bakr Sonra Onu Terketti, Ibn Ishaq 171

Urwa'dan Muhammad ibn Muslim ibn Shihab al-Zuhri, Aisha'dan naklen şöyle anlatıyor:

Mekke'deki durum ciddileşince ve Quraysh Havari ve arkadaşlarına kötü muamele etmeye başlayınca, Abu Bakr da Abyssinia'ya göç etmek istedi. Havari bu isteği kabul etti ve yola çıkan Abu Bakr bir veya iki gün sonra Banu Harith ibn Abd al-Manat ibn Kinana'nın kardeşlerinden Ibn al-Dughunna ile karşılaştı. O sırada Ahabish'in (Banu al-Harith, al-Hun ibn Khuzayma ibn Mudrika ve Banu al-Mustaliq of Khuza'dan oluşan bir kabile) lideri olan al-Dughunna'nın sorularını cevaplayan Abu Bakr, halkının kendisine kötü muamele ettiğini ve kovduğunu söyledi. Al-Dughunna da koruması altında kendisiyle geri dönebileceğini söyledi. Böylece geri döndüler ve al-Dughunna onun kendisinin koruması altında olduğunu Quraysh'a ilan etti.

Abu Bakr'in evi ile Banu Jumah arasında eskiden dua ettiği bir cami vardı. Abu Bakr iyi kalpli bir adamdı ve Kuran'ı okurken gözyaşı döker; gençler, köleler ve kadınlar da onun yanında dururlardı. Quraysh'in bazı adamları Ibn al-Dughunna'ya "Bu adamı korumak için bizi yaralayayabilirsin; o Muhammad'in ürettiklerini okur ve ağlar. Böylece gençlerimizi, kadınlarımızı ve zayıf olanları baştan çıkarabileceğinden korkuyoruz. Ona kendi evine gitmesini ve orada istediğini yapmasını söyle." dediler. Ibn al-Dughunna ona gitti ve "İnsanlarını yaralamak için sana koruma vermedim. Dua etmek için seçtiğin yeri sevmiyorlar ve bundan zarar görüyorlar, bu yüzden evine git ve orada istediğin gibi yap" dedi. Abu Bakr ondan korumasından vazgeçmesini isteyip istemediğini sordu. İbn ad-Dughunna da Quraysh'a "Abu Bakr artık korumam altında değil ve ona istediğinizi yapabilirsiniz." diye ilan etti.

Abd al-Rahman ibn al-Qasim, babası al-Qasim ibn Muhammad'den naklen şöyle anlatıyor:

Abu Bakr'in Kaaba'ya gidince Quraysh'tan olan eski arkadaşlarından biri onun kafasına kafasına toz attı. Bu kişi al-Walid ibn al-Mughira ya da al-As ibn Wail olabilir. Abu Bakr da ona "Bana ne yaptığını gördün mü? Aslında kendine yaptın!" dedi ve üç kez "Rab'im, daha ne kadar acı çekeceksin?" diye söylendi.

Boykot'un Kaldırılması, Ibn Ishaq 172

Quraysh ile iç içe yaşayan Banu Hashim ve Banu al-Muttalib, onlara karşı boykotu iptal etmek için girişimlerde bulundular. Onların yazıp gönderdiği dökümanlar Quraysh tarafından kabul gördü ve uygulanan boykot gün be gün kaldırıldı. Annesi tarafından Nadla ibn Hashim ibn Abd al-Manaf'ın erkek kardeşinin oğlu olan ve halkından büyük saygı gören Hisham ibn Amr bu dökümanlardan sonra boykotun kaldırılması için harekete geçen ilk erkek oldu. O bu iki klanın yaşadığı bölgeye geceleri heybesi yiyecekler ile dolu bir deve götürür ve bazen de kıyafetler getirirdi.

Hisham ibn Amr, Atika bint Abd al-Muttalib'in oğlu Zuhayr ibn Abu Umayya ibn al-Mughira'ya gitti ve sordu "Yemek yiyip kıyafet giyip kadınlarla evlenmekten memnun musunuz? Tabii annenizin amcasının durumunu da biliyor olmalısınız. Tanrı adına! Onlar ile alış veriş yapmayacak ve evlenmeyecek misiniz? Yemin ederim ki, Abu al-Hakam ibn Hisham'ın amcaları olsaydı ve onlara sorsaydınız, bu boykota asla onay vermezlerdi."

Zuhayr "Ben sadece bir kişiyim ve ne yapabilirim. Bana destek olacak biri olsaydı karşı çıkardım."

Hisham "Ben de seninleyim!"

Zuhayr "Başkasını da bul."

Bu görüşmeden sonra Hisham, al-Mutim ibn Adiy'e gitti ve "Banu Abd al-Manaf'ın iki klanının yok olmasından memnun musunuz?" diye sordu. Al-Mutim, Zuhayr gibi konuştu ve dördüncü birini istedi. Böylece Hisham, kendisinden beşinci bir erkek bulmasını isteyen al-Bakhtari ibn Hisham'a gitti. Ardından Zama ibn al-Aswad ibn al-Muttalib ibn Asad ile görüştü ve ona kendisiyle işbirliği yapmak isteyenlerin adlarını verdi.

Hepsi gece olunca Mekke'nin yukarısındaki al-Hajun'un en yakın noktasında buluşmayı kararlaştırdılar ve orada boykotun feshi üzerine görüştüler. Önce hareket etme ve konuşma hakkını isteyen Zuhayr, ertesi gün insanlar toplandığında, uzun bir cübbe giyerek yedi kez Kaaba'nın etrafında dolaştı. Sonra "Ey Mekke halkı, Banu Hashim yok olursa nasıl kendimizi doyuracak ve giyineceğiz; satın alamaz ve satamazken? Tanrı adına! Bu kötü boykot dökümanı parçalanana kadar oturmuyacağım!" dedi. Dua yerinin yanında oturan Abu Jahl, bu sözler üzerine "Sen Allah için yalan söylüyorsun bu durum değişmeyecek!" diye haykırdı. Zama "Sen daha büyük bir yalancısın; yazıldığı sırada bu belgeden memnun kalmadık." dedi. Al-Bakhtari "Zama haklı. Yazılanlardan memnun değiliz ve bu belgeye bağlı kalmak zorunda değiliz." sözleriyle onu destekledi. Al-Mutim "İkiniz de haklısınız, aksini söyleyen herkes yalancıdır. Allah şahittir ve bizi bu belgede yazılanlardan uzak tuttuğuna tanık oluyoruz." diye ekledi ve Hisham da aynı şeyleri söyledi.

Abu Jahl "Bu, bir gecede karar verilen bir konudur. Başka bir yerde tartışıldı ve olacakları bilen Abu Talib de caminin yanında oturuyordu. Al-Mutim bu belgeyi parçalara ayırmak için ortaya çıktığında, solucanlar içinde yazılanlar dışında Allah adına onu yemişlerdi zaten. Belgeyi yazan Mansur ibn Ikrima'nın ellerinin buruştuğu da iddia ediliyor." diye seslendi. Ve boykot kararı iptal edildi.